



Edebiyat Defteri

AZAP -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
7 Mayıs 2023 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

TEK MEVLAM...

YA RAB!

Gönlümün nar-ı ateşini yak
Kapkara hayatımızla koma
Dönde bir bak
Her türlü kötülük içindeyiz
Bahtsız hayatımıza
Sen bahtlar kat
Gönül dostumu ver bana
Elimiz, beynimiz, bedenimiz de
çok kirlimi çok, pislik içindeler
Şeytanla yatıp, şeytanlarca kalkıyoruz
Biliriz neyle yatarsak, onlarla da yoğruluruz
Bizler aranıp dururuz, hayatımızın içinde,
selamızı da, belamızı da iyidir diyerek
Benim tek isteğim de "MEVLAM'DIR" tek.

AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/315514/tek-mevlam.html>

YALÇIN KAYALARIN ADAMI...

Ben, yalçın kayaların adamı
Başını namerde eğdirmeyen
Eli nasırlı beli kamburlarda
Otun güç yetiştiği yerlerden

Yolu iz sahibi sözü olmayan
Yabanlar elinin bir merdiyim
Sevgi bağlarının cömerdiyim
Atın, itin ulaşamadığı yerden

O ki, bizim eller sisli pusludur
Mert yiğitler çok namusludur
Sevda rüzgârları keskin eser
Hakla yatar, hakça kalkarlar

Can yürek yanmaya görsün
Deryalar bile onu söndüremez
Bir koca yiğit sevmeye görsün
Ordular bile onu durduramaz...

AZAP...

[/alt_cizgi][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/315837/yalcin-kayalarin-adami.html>

HÜDA'YI DA BİLİRDİM...

Bu elimle uzandım tuttum, her bir vebali
Dokunuşta, kıvrımlarda, yandım yıkıldım
Bu gözler, haz duyduğuna kaydı ve geçti
Bu kulakla hep hoş gelen sesleri duydum

Az çok demedim ki...

İçime ılık akan duygu damlasında ısındım
Dudağımın tadına doymadığına yumuldum
Kalp atışlarımın ritmiyle coştum, oynastım
Gözlerimi fal taşına döndürene yutkundum

Önümü hiç göremedim ki...

Beynimle düşündüm, bedenimle yoğurdum
Burnumun kıvrımlarının keyfince çıldırdım
Tüm bunları ben tek başıma, arsızca yaptım
Tek suçlu benim, istesem de kaçamam ki

Boyumu aşamam ki...

Kendi günahımı başkalarına da yıkamam
Ne ilk ne son veballim oldu, bunlar benimki
Kaçamakça büyür, devleşir kabahatlerim
Yığınlara yüklesem, altından kalkamazlar ki

Suç bunda, ne var ki?

Yargılayan hâkim bulunamaz, yığınlarla pislikten
Ateşe atın yakın beni, kirim kimseye bulaşmasın
Prangaya vurun, götürüp buzullarda dondurun
Eriyişte ortaya saçılmasın diyerek, cürümlerim

Dönülmez artık, çok ileriler ki...

Bir türlü şükrü bilemedim, kendimi de bileyim
Kendimi bir bilebilseydim, HÜDA'yı da bilirdim
Gizemlere dalınca, neler neler yapmadım ki
Yok edin! Yokmuş gibi bu bedeni, ezeli ve ebedi...

AZAP...(13-01-2010)

[italik][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/316179/huda-yi-da-bilirdim.html>

BENİ BİLDE YETER...

Seni ben; içinde ki sensizlikte çok sevdim
İlk görüşte, o gözlerinde ki masumiyetle
Dona kaldım! omuzlar kapıya dayalı
Kapı eşiğinde kalbim pek çok yaralı

yaya kaldım!

Koptu içimden fırtınalar kendiliğinden
Ben senin tevezunla mahçubiyetinden
Eridim darmadağın kavruluverdim
Seni ben, görmediğin anlamazlığında sevdim
Yoktu benliğin, yürekteki o güzelliğinin içinde

Ben varya seni...

Çıkmayan kişiliğinin yokluğuyla bildim
Öylesine daldınki, içimin, içinin, içine...
Çıkmaz çaresizlik ortasında'ki o gül haline yandım
Şimdi ben varlığın yokluğunda bir bir biterken

Seni varya seni...

Artık ben bulamıyorum, ya kaf dağında o burnun
Yada! benliğin boş işlerinin süslerinde
Kah gurur ve kibirlerinin gizin de erimelerde
Veya çocukça oynamalarda düşüp ağlamalardasın
Yanıp eriyerek yavaş yavaş yalvarışlardasın...

Bilki ey sevgili!

Sezim hasret yampirilik içinde olmuyan insana
Şaştım o edepli ruhumun sana olan çapkınlığına
İsyanda kalbim içindeki o delice gamsızlığına
Bilki insan hisleri derinlerce yargı içindedir
Seven yürek ise, bunu dosdoğru bilmektedir...

SEN beni bilde yeter...

AZAP...
[italik][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/316489/beni-bilde-yeter.html>

SENİ ÇOK MU ÇOK ÖZLEDİM...

Biliyorum ki sen beni her daima izlemektesin
Ben bir ayna can, sense gerçek mi gerçeksın
Geçmişte şekerimdin, şimdi artık balımsın
Ne gariptir aşkım, her şeyi benden beklersin

Beni de dinlemezsın...

Sen sultanım, benle ağlayıp benle güleceksın
Diyorsun ki gül: gel seni çok mu çok özledim
Biliyorum dayanamıyorsun, sen gittin gideli
Sen benim ezelde ve ebette sevimsin, gülüm

Beni de anlamazsın...

Aha yollar, aha izler, çık gel bir tanem diyorsun
Sen giydiriverdin bahtıma karaları bilmiyorsun
Yollarda, izlerde çöktü, yok oldular bak güzelim
Elim kolum öne düştü, hasretinle hep kelepçeli

Beni de çok üzersin belli...

Söyle bana canımın canı; ben nasıl oraya geleyim
Boşlukların içinde ben yağrulduım, oldum bir deli
Ben bu sensizlikten nerelere başım alıp gideyim
Aşk bahçemizde gülde solmuş, bülbüldür dileği

İzimiz de silinirse kül olur...

Altın tasla şerbetler verilse, aşk kusana faydası ne olur
Özlemi zincirle kazığa da bağlasan, tutması çok zordur...

Yürekler sertleşir taş olur...

15.01.2010 AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/316773/seni-cok-mu-cok-ozledim.html>

AŞKIMI GÖRÜVERDİM...

Yine bir akşam, gün apansız dönüverdi
Gecenin karanlığı, üstümüz de, çömeldi
Örtüldü acilen, tüm den gerçeklerin üstü
Sisten aşkımda görünmüyor, oda pus'tu

Apansız dalıp yırttım, o hain puslu havayı
Çekip açtım, aşkımdın o gül yüzünü yeniden
Nazlı yârin ahı gözleri açıldı, parlayıverdi
Güneşim açtı, gözlerim de kamaştı birden

Sus puslar olmuştu, onca yoğun hislerinde
Olası durmamış sır olunmuş, bilinmezlikde
İçine çekivermişti acı duyguları, tonlarca
Belki de çıkaramamıştır aşkımdan dirhemle

Çılgınca döndüm doğaya, seni haykırarak
Göğe uzanarak gecenin gizini yırtıverdim
Kopardım aşkımdı ondan, öpüp koklayarak
Gün doğdurdum geceye, aşkımdı alıverdim...

(16.01.2010)AZAP...

[italik][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/317082/askimi-goruverdim.html>

SENİ SEVİNCE...

Duman oldu sardı yüreğimi
Boğumlandı bedenim sevdana
Öksürükler kapladı benliğimi
Nefesin içime aşk diye dalınca

Deryaları içtim olmadı
Irmakları geçtim aldandım
Yandım Allah! Yandım
Seni bir yudum içince

Bin bir dermansız dertlere bulandım
Dağ bayır kudret dolandım
Çaresizlik içinde kalakaldım
Cennet bahçesine düştüm seni sevince...

(17.01.2010)AZAP...
[italik][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/317372/seni-sevince.html>

AÇMA GÜLÜM NE OLUR...

BEN ANİDEN! BAKA KALDIM GÜLÜME,
O GÜL DE BANA...
GONCALAR DAN DA GONCA...
BENİM DE BİR, GÜL AŞKIM VAR.

O BENİM CANIM! TEK MUTLULUĞUM.
AÇMA OLUR MU? HEP GONCA KAL.
AÇARSAN DA, BİR TEK, CANINA AÇ...
YOKSA HAYAT RÜZGÂRLARI SENİ ALIP TA GÖTÜRÜR.

BENSİZ KALI VERİRSİN ÇOK UZAKLAR DA...
TEK, TEK, ZALİM CE, SAVURUR YAPRAKLARINI.
KIRAR KOLUNU KANADINI...
SIMSIKI SARIL, CİĞERDEN SEVDİKLERİNE.

ŞU SIZLAYAN YÜREĞİME GELDE MELHEM OL,
GEL KOLLARIMA GEL, SADECE BENİM *GONCAM* OL
AÇMA NE OLUR!
HEP Mİ HEP *GONCA* KAL...

(18.01.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/317700/acma-gulum-ne-olur.html>

BİR GARİP YOLCU...

Ben sende garip, gizli bir yolcunum,
O güller bağında, bağrına erişmeye,
Ben tek atın, senin son durağınım,
Yorgun umutsuz, bu acil bedenimle,

Yolların taşlı topraklı, çok zorlarda,
Naz içinde, inatçımı çok inatçı,
Ses vermez, o gönül bağının hırçını,
Dağınık neme lazımcı ve vefasızlıkta,

Ya gör bu garibin mecnun aşkını,
Yâda bu vurguna, bir tas su ver,
Sensizlik yolunda yanık bağrını,
Sen diye söndürsün, sevdalı yâdı,

Hiç olmazsa, az biraz tebessüm et,
Uzat tutmasan da, o elinin sıcaklığını it,
Sarmasan da, gözlerinle içime ak,
Yun şu belleğimide, sensizliğe olsun pak...

(19.01.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/318006/bir-garip-yolcu.html>

ZİFTLENİR HAYLAZ...

Senin kapında, çok günahkâr sıyrık birisi var,
Kopuk ölesiye, hayâsızca durmadan demlenir,
Eşi dostu da tanımaz, sadece ziftlenir daima,
Ne cem yapar, ne namazlar, nede niyazlarda,

Senin halinse hal değil ,ondan daha da beter,
Kendinden bir haber, bitiklerdesin viranelerde,
Öyle bir haldir ki bu, zehirdir ancak onun ilacı,
Başına geçirilen, obir hayatının tek ebedi tacı,

Gözlerin mi kör, yok mudur? Uyanmaya derman,
Sel oldu gönlüm, senin için çırpınıp, ağlamaktan
Dizler kırıldı, sana koşup yalvarıp yakarmaktan,
Zül olduk gayri, sevi bir kez de olsun tatmadan,

Gönülde de susuzken, dağlara da savrulduk biz,
Kem gözler mi oydu? yedi bitirdi, can sevgimizi,
“AZAP” MI? kördüğüm sardı, yanık gönlümüzü,
Canlar dostu iken, kanlı bıçaklı, eller olduk biz...

(20.01.2010)AZAP...

[/alt_cizgi][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/318338/ziftlenir-haylaz.html>

DÜŞTÜN YÜREĞİME

Durma, süzül de gel, bigânem aşkıma,
Gülleri de, sakın fazla kışkandırma,
Kendin ide sakın,
Tüm çiçekler, birden açmışlar,
Koşarlar, bir tek senin peşinden,
O şuh endamınla, o bakışın,
İçimi o yakışın da varya!
Cilveler ininde hiç erişilemez tadına,
Kollarım bile, her daim, sadece sana hasret,
Sana tüm özlemlerimin, şahikasın da,
Bu öyle bir kor duygu ki,
Isıtıverir sarar içimi, tüm şefkatiyle,
Sarıl bedenime, güzeller güzeli,
Gözlerin gözlerimde, raks etsin arzuyla,
Bayılsın tümünden kavrulsun, için içimde,
Düştün yüreğime,
Düştün,
Bağlılığının ve sevgilerinin doruklarında,
Bütün özlemlerinle,
Benliğini sarmış tüm arzularınla,
Yansın o, erisin kül olsun, aşkımanın kollarında...

(21.01.2010) AZAP...

[italik][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/318673/dustun-yuregime.html>

SUSUZLUĞUN GÖLGESİ

Susuzluğunla mı oraklaştı ne, bu bedenim?
Ellerinde mi yandı, bu çilekeş ellerimde ne?
Bir gülüşle, solgun a gönlümü atırmışken,
Daha değilmiydi ki demin sen, boynuma sarılan?

Bahtımda bu kıvrak bulutların işi de ne?
Sen misin hayat yolumdaki o *herzemin*?
Bu cüret, bu girdaplı zalim arsızlıkta ne?
Yürü git baykuş yuvana, o uğursuzluğunla,

Utanmaz bide girersin, sahte yüzünle koluma,
Ne laftan anlarsın, ne yaşamın da özünden,
Yüreğime bir sözünle, köz oldun oturdun,
Aslında sen, kalbim de olmayacak yolcuydun,

Ben kandım, o yalan diline, ah ben yandım!
Saflığımla döndüm ben, o tuzağına dolandım,
Sus! O oynak, o sahte, varlığınla sen kıydın aşkıma,
Ektiğin o tohumun, yaptığını bir bilsen ah! varlığıma,

Düşün bu oyun, ezeli çift kişiliktir gülüm,
Sevdanın yelleri keskin olur, bıçak gibi keser,
Elbet güzelim yolu, bir gün olurda şaşar,
Senin, o vefasız yüreğine de, mutlaka düşer...

(21.01.2010)AZAP...
[italik][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/319006/susuzlugun-golgesi.html>

SUSMANIN BUDALALIĞI

Karanlık ve تنها bir köşede onu yakaladım,
Çok mu çok korkmuştu, titriyordu adamım,
Çökmüştü, üstüne her bir yandan konuşanlar,
Bir yudumluk ağzına, denizi harman etmişler,
Can kusmuştu,
Susturmuşlar,
sus puslar olmuştu,
Kanı çekilmiş üşüyor, irkilip duruveriyordu,
Tüm bedeniyle ızdırıp içinde ağlıyordu,
Elleri böğründe bağlı duruyordu,
Yalvaramıyordu,
Susuyordu,
O anda da sustu,
Hala kulaklarına bağırırları vurup duruyordu,
Oysa yine sustu,
Avaz avaz konuşanlar ise, arsızca bağırıyordu,
Onda ise, tık mı tık yoktu
Susmuştu,
Susturulmuştu.
Bunca üstüne çullanırken hayâsızlar,
O ezilip büzülüyordu konuşamıyordu,
Tuttum yakasından silkeledim, tokatlayarak,
Konuş be adam konuş diyerek!
Onun düştü birden yalvaran gözleri, gözlerime,
Yutkundü sesiz, kaldı birden elleri de elerimde,
Edebinin sadeliğinin ezikliğinde,
Ürperdi, eğilip büküldü o koca bedeniyle,
O an anladım konuşamayacağını
Ömür boyu hor görülüp hırpalanacağını,
O ayaklar altı paspaslığının bayağısıydı,
Zira onun adı: zavallı korkak suskundü,
Suskundü,
Suskun olacaktı,
Suskun kul olarak kalacak,
Tüm seven, suskun kalpler gibi
Suskunları oynayacak,
Bağrı yanık, alıklar gibi kanacak,
Aşkıyla yanıp kavrulup inleyecekti.
Suskun ve budala biri olarak da bu hayattan göçecekti...

(23.01.2010)AZAP...

[italik][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/319309/susmanin-budalaligi.html>

DÖNÜLMEZ ÖLÜ DENİZ

Sakin ol artık, topla kendini dağıldın birden dur!
Hırçın duygularına da bir ara ver, yettin dur!
Arsız benliğine, muhakkak vurulmalı artık gem,
Her gün, gözlerinin karasının artış derinliğinde,

Hayatta kimlere, nice tuzaklarda kurulur her dem,
Bahtımın yıldızı da gülmez, olmaz can, kismetimce,
Gök yere yaklaşamaz, vuslat ulaşsa bile bedenime,
Yeterince uzak yakın değil, yakın uzakta kendimce,

Ömrümce senin arkandan da çılgınlar gibi koşarken,
Sana ulaşmak içinde, ölümlerden bile geri duramam,
Gönlümde kara kapkara kanayıp kalan, tek sevdam,
Senin o semana da, asla dileysem de ulaş diyemem,

Sen çok daha yükseklerde, tafranla ayırık kaldın,
Ben sensizliğe diz çöktüm, yalnız durdum üryan,
Bu can senden koptu, istese de bulaşamaz artık,
Tenin yapıştı tenime, isteminle sıcak sımsıcak,

İlıkça akar dururdu yüreğimde, yüreğin sıcacık,
Gözlerin şimdi oldu kaçak, durgunca yapayalnız,
Sensizlikte bana, oldun dönülemez bir ölü beniz,
Dur! Yeter, frenle kendini söndür ateşini biraz,

Ben artık, yorgun bitiğim, derinlerinde ki bir ölü deniz,
Sıcaklığının bende bittiği o gündür, bunca günümüzden,
Akıtmadığın gönül pınarlarının da kurusudur, bu çeşme,
Yüreğindeki benliğin, eriyerek bitmiş olduğu bu yerden...

(24.01.2010)AZAP...
[italik][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/319602/donulmez-olu-deniz.html>

BEN HEP O YERDE

Ben susuzum, kupkuruyum sensizlikte her demde,
Dudaklarımda senden çatlak çatlak, topraklarınca,
Sevgilerin yükseldikçe, misler ce o gül bedeninde,
Ellerim de neden ııslak? Gözümde kalır yaşlarında,

Sen cilvelerin de oynaşmalarındasın, ne hikmetse,
Karanlıklar da çökmüş, o gönül duvarların azapta,
Gözlerinde de körlük, kalbinde kalmış o yerlerde,
Eller olmuşsun, kir olmuşsun, düşmüşsün ayaklara,

Ben deli mızrak gibiyim, saplıyım da o nedenler de,
Kâh bir kapkara gönülde, kâh ta bir deli endam da,
Yadsımadın tümüyle maziyi, yaşanmış gerçekleri,
Yok saydın yok, gönlümde de yanan o ebedi ateşi,

Sürükledin ikiz ruhları da çaresizlik içinde batağa,
Nerde kaldı senin o aşk sevin, sen gittin nerelere?
Kalakaldın biçarem orta da, iki arada birde derede,
Oysaki ben; Ben sensiz naçiz kaldım, hep o yerde,

(25.01.2010)AZAP...

[italik][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/319938/ben-hep-o-yerde.html>

DAMLA -DAMLA

Sen! Ne varsa da gülüm, yalnızca o sende!
Damla damla düştün, yakarak yıktın içimi,
Biçare deliler delisi sana meftun, bu gönlümde,
Düştükçe kır tik, kır tik ezdin zalim ciğerimi,

Yangınlar çıkardın, fırtınalar estirdin, bedenimde,
Benlikten yoksun yalnız, çaresizliğimin içerisinde,
Ben kala kaldım, sensiz çırılçıplak tek ortalarda,
Akıttıkça, zalim aşk şerbeti yerine, o zehrini!

Masumca, kan diyerekten, bıraktın damarıma,
İrin olup kusturdun, her bir tarafımdan nefretini,
Aklımı başımdan aldın! O şuh eriten bakışlarınla,
Demedin ki bu garibede yazık, buda bir Allah kuludur,

Yalnızca gönlümün çaresi bir tanem, sende bulunur,
Oysaki kız! Ben senin aşkına kendi ellerimle var ya!
Ne saraylar yaptım di içi senin hayalinle döşeli, barok,
Sense, tam kalbimin ortasına, saplayıp attın bir ok,

O saçlara! Bin bir Hayallerle takılası ne çiçekler taşıdım,
Seni bedenimde ak pak yudum, gönlümde büyüttüm,
Bir çırpıda ezip kodun yüreğimi, acımanda hiç yok,
Sevgimde hapsinde,varlığında yıkıldı kalmadı yok,

İsimlerimizi gövdesine sevdalı kalbimizle kazıdığımız,
O iki gariban aşk ikizi ağaçlar da, Var ya!
Sensizlikle, biçareler iki büklüm halimize yanmalarda,
Çaresizlik içinde kodun gittin, viranlarda bırakıp da,

Bu öksüzü boynu bükük, sensizlik girdabında, kaldırımlarda...

(26.01.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/320226/damla-damla.html>

YOKLUĞUNUN IZDIRABI

Yokluğun bize hicranlar yarası ya' Resul Allah',
Gel de! Bu kanayan yaraya, bir derman ol ah!
Merhemi Sensindir, çaresiz olan her dertlerin,
Umutsuz olmasak da, beleğimizle de tümüyle,

Açtım kollarımı, oda kapanmaz artık sen gelmeyince,
Ümmetine rehber oldun, Dünya ya "SEN" geldiğinde,
Tüm çileleri ve musibetleri de "SEN" çekmiş olsan da,
Açtın o ellerini, Ulu Rabbime, bize hidayet etsin diye,

O ne güzel ahlaktır, o ne sabırdır, o ne tahammül,
Tahayyül ederken bile ben, şaşkınlım o dayanmana,
Gözyaşlarımı titreyerek, ulaştırabilmek için sana,
Nice yıllar, nice yollar, kat edebilmem gerek daha,

Yolunda diz çöküp sürünüp, çökebilsem toprağına,
Bilmem ne kadar, uğruna yalvarıp koşmam gerek,
Gelebilsen görebilsen o ebedi cennetler vatanına,
Ölsem kavuşsam size, yolunuzun tozu olmam gerek,

Gel artık! Gel de söndür, Dünyaya düşen o nar ateşi,
Çığırından çıktı, yolu izi bilemeyiz, biz çöktük artık,
Ümmetim, dediğin bunca günahkâr biçare zır zır deli
Ver elini! Göster kendini, yıkılsın. Dünyanın bu bendi,

Biçare o gönlümde unutmuş artık, kendi derdimdeyim,
Ne gelenler belli, nede gidenleri, ete büründük bürüneli,
Üstümüze kapkara belalar, bulut diyerek çöktü çökeli,
Sensiz geçen her an; binlerce kez ölüm BANA"EFENDİM" ...

(27.01.2010)AZAP...

[italik][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/320534/yoklugunun-izdirabi.html>

YARIN HAYALI

Bir adamdı: altmış yaşlarında ya var, ya yoktu,
Belli görüp geçirmişti, yolu yordamı çoktu,
Yüzünde, yaşamının acı izlerinin yorgunluğu,
Kalbini sarmıştı belli ki, aşkın buğulu gizemleri,
Oturduğu yerden usulca kalkıverdi,
Yanıdakine aniden tok bir hitapla seslendi,
Dur! Dostum sus yeter konuşma deyiverdi,
Titriyordu...

İçi içine sığmıyor, başı dumanlı sızlanıyordu,
Kıpır kıpır kıpırda, acılarla kıvranıyordu,
Derinliklerinde ki yankısıyla, içten içe yanmalarda,
İzdiraplar içinde, çılgınlarca feryatlarıyla,
Gözler kanlara boğulmuş, isyankâr bir biçimde
Benim tek aşkım, bir tanem ah! ahu gözlüm diye!
İçinin batkınların da, kıvranarak durmadan inliyor,
Yârin nefesinin, o okşayıcı ılıkliğini hissediyordu,
O duygularla sisler arası bir buğulu sülûetini görüyor,
Bakıyor ona, hüzün içinde bakıyor, Bakıveriyordu!
O güller gülünün siması, gözlerinin içinde kalıveriyor,
Ellerinin, tüm o yumuşacık, müşfik sıcaklığıyla,
Durupda bir inilti ile düşünüyor,
Düşünüyor,
Üşüyor...

Yerinde bir türlüde, barınıştta duramıyor,
Aşkım! Nazlılar nazlısı, can yârim diyiverdi,
Elleri boşlukta, iki yana usulca iniverdi,
Birden sus pus oldu,
Yüreği yangınlarda sustu,
Sustu durdu...

Başı öne düştü, o dertli göz pınarındaki yaşlarla,
Sızım sızım da elemlerde sızlanıyordu,
Derince titreyip, sarsıla sarsıla ağlıyordu,
Çok uzaklarda ki, o sis bulutlu duygularıyla,
İçini yakıp kavuran ızdıraplı hislerle dolu,
Sevgilinin o hain, hissiz vefasızlığına da,
Hayatının onca boşa geçen, yıllarına da,
Çaresiz boynu büküklüğüyle,
Ansızın irkilip uyanıp da sirkelini veriyor,
Hayatın kendisine yaptığı o katı zulmüne,
İsyanlar ediveriyor,
Yanıyor,
Kavruluyordu
Ve hıçkırıklarla ağlıyordu,
Mazinin tüm duygu ve yaşamına,
Sevgiliden geri kalan tüm hatıralara,
İsyanlarda...

İçinden bir çırpıda her şeyi çıkardı sildi,
Söküp içinden atıverdi,
Yeter artık yeter DUR! Artık Dedi.
DUR! Hele bir dedi,
Yavaş yavaş soluklanıyor,
Tıkanıyor,
Dizlerinin tüm bağları aniden çözülüyor,

Usluca, o yere tüm kırıklığıyla, sessizce meliverdi,
Senin içinde yanıp, kendi içinde kavrulup da kl oluverdi...

.
AZAP...

[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/320868/yarin-hayali.html>

SADECE HİSSETTİM

Sen benim, tek sadece benimsin, canımın içinin içinin
Belki seni hiç göremedim, rüyalarım da bile hayalini
Sesini duymadım, o sevi tatmadım ve dokunamadım
O güzel kokunu da, içime delirircesine çekivermedim.

Canım sen benliğimdesin benim, beni benden alan aşkım!
Çünkü sen benim, tek aşkımsın, bu canımın içinin de içinin
Zira ben seni, tüm varlığın ile de, kalbimin içinde hissettim
Evet, seni anlıyorum nasılda üzgünsün, kıvranmalardasın.

Sevgini haykırmasan da, aşkın gizemindeki arzularındasın
Katılıyorum, gönlünü ferah tut, aile bağına, mahrumiyetine
Tüm örf ve adetlerimle de acılar içinde, saygı duyuyorum
Tüm haşmetim ile susuyor, o sevgimle önünde eğiliyorum.

Saklasan da o güllerin gülü cemalini, o buğulu gözlerini
Benim; sende ki beni, bende ki seni, giz gördüğüme inan
İnan rüzgârından hissederek, anladım ruh eşim olduğunu
Birbirimizi çaldığımız günler gibi aşıkâr, sevgimize inan.

Sen benim ruhumun gülüsün, canımın içişinde ki içinin,
Üstüme gecenin zifiri karanlıkları nankörce çökseler de,
Çökse ki, tüm dünyanın o zalim engelleri benim üstüme
Yinede; ben sende tek beni gördüm, şu bendede tek sen.

Sevmek; bir bedende çıldırısıya eriyebilmek değil mi?
Değ ilmi ki? O bedene, yaşa, güzelliğe önem veremez,
Ruh, ten ve kalbin güzelliklerinden başkası da olamaz
Bir söz, bir bakışın insanın içini erittiğini, hapsettiğini,

Bedeninin depremlere yıkımlara uğramış gibi titrediğini
Diyorsun ki; bu sözlerle, bana bin beter acılar çektirdiniz
Sözlerinle allak bullak ettiniz, kavurdunuz içimin de içini
Ve beni gerçekten de görmeden çok iyi tanıyıp anladınız.

Ama canım, bir tanem, gülüm, seni çözebilsem de yinede
Tüm çaresizliğim içinde, önünüzde sevgimle eğiliyorum
Ve seni tüm benliğimle duyuyor, üzgünce hissediyordum
Ruhumla, tüm bedenimin yangınında, o acıyla anlıyorum.

Çünkü sen benim tek mi tek canımın içinin, içinin ta içinin
Acılar içinde eriyip, viran halimde duruyor, kahroluyorum
Suskunluk içinde yüreğim kanayarak, hıçkırıklarla ağlıyorum
Hayatım: tüm duygumu yenip, acılar içinde sana el sallıyorum...

(29.01.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/321179/sadece-hissettim.html>

TEK BENİM ÜSTÜME VAZİFE

Bilemezler onlar, benim sana nasıl prangalarda olduğuma,
Kalbinin kelepçeleri altındayım, ellerim kan revan içinde,
Ayaklarım yollarını bulamaz, sana hasretin sarhoşluğunda,
Tek benim üstüme vazife, seni arzularla haykırarak sevme.

Senden bir habersizim üşüyorum, üstüne tir tir titremekte,
Başıma, deli deli o huysuzluğunun hoyrat dolular da yağsa,
Gözlerim kör olsa da, bu sensizliğin parçalayan acılarında,
İnan ki tek benim elim mecbur, tek benim üstüme vazife.

Senin o saçının bir telinin, rüzgârını bile elden kıskanmaya,
Üstüne konacak bir parça toza dahi, yüreğimle Çıldırmaya!
Senin gül dudağının ateşlerini, benden de ölesiye sakınmak,
Tek benim, üstüme ölesiye vazife, seni benimle arındırmak.

Güllerin nazlı goncası, dermansız yüreğimin yanan parçasısın,
Beni ta içinin içinde, o ruhunun derinliğinde sarıp sarmaladın,
Senin bedenle yanıp, benim bu bedimle de ölesiye yok olmak,
Canım tek benim üstüme vazife, tüm ruhumla sana kavuşmak...

(30.01.2010)AZAP...[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/321471/tek-benim-ustume-vazife.html>

AH! KALBİM

Sen bihaber, günahsız, masum bir tazesin.
Tüm suç, bu arsız kalbimin,
O sözde dinlemez.
Bir anda! Senin o masum yüzün ve sözün var ya?
Onu yakışta yıkıp tarumar edipte geçtiydiniz.
O var ya?
Seni dağların gülü, deryaların perisi zannetti, irkilerekten.
O dupduru su gibi parlayan o masumiyetin var ya?
Belini kırdı, bedenini inletti, derinden derinlere,
Biçare gönül tümünden yıkıldı, o gül cemaline.
Sanki hiç olmamış senelerini yıktın başına.
Aha! Dedi aha!
Aha! Kalbim in ateşi, gönlümün çaresi,
O an, bir peri gibi görünüşü verdi,
Seraparcasına, bir görünüşü bir kayboluverdi.
O deli yürek,
Çıldırasıya atmaya başladı, aniden delirerek,
Heyecanından da, yüzü sarardı soldu,
İçinde güller açtı birden, goncadan da gonca,
Bağırdı avazı çıktığıınca.
Dedi işte "O"!
Budur "O"
"O"!
Bu benim safların safı ceylanım,
İşte benim tek mi tek kardelenim.
Senin suçun yok, senelerin özleminden,
Hınzırlığıdır onda bu deli beden.
Bu kalbi adam olmaz, delinin delisidir bu,
Bu külhan yetimi biçare bir zirzop turda,
O kendi yükünü taşıyan, "AZAP" tır bu,
Tüm bedeni yıkılsa, zincirlere de vurulsa,
Bu kalbi de hiç sözmöz dinlemez.
Yekûn insanlar mutlulukla gülerken,
• Kan ağlıyordu aciz,
O üşüyordu, donarcasına, bedeni ateş deryası...
• İçlerden,
Tüm ağı köpürerekten,
Benim canım, "TEK AŞKIM" tek gülüm,
Benim ceylanım diyerekten,
O...Yalnızca benim...
Bu yanan top ateşten, kızılar kızılı bir beden,
Bana sen gerek sen, ben başkasını da ne edem,
Hiç mi hiç sonunu düşünmeden birden, irkiliverdi,
O... Yalnız TEK yalnız benim!
O Benim... Deyip gidiverdi...

(31.01.2010)AZAP...

[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/321757/ah-kalbim.html>

AN BE AN

An be an, hep sen,
içimde,
dışım da,
sensizlikte eririm ben.
Sende, kalbim çarpar çıldırıya,
bir tek derdim; sadece seninle.
Ateşten damlacıklar dökülür yüreğime,
bin bir dert ve kasvetlerle.
Düşerim biçare karabasanlara ben yalnız.
Kahrolmaksa, bir biçimde o benim içimde.
An olur gülerim ağlamaklı bu acizliğime,
Yâda kahrolur durur titreyerek bedenim.
Saçlarımı da deli misali bir bir yolarım.
Kırılır çöker dizlerim,
tozlu yollara,
yollarda boş ve tatsız,
yollarda sensiz bensiz,
Ufukum yok artık görünmezlerde.
Dilim damağım da tatsız tuzsuz.
Kasırgalarından bir türlü çıkamaz kaderim,
yüreğimi de alev alev dağlarım.
Tutamam kendimi, ağlar acizliğim.
Benliğim de, ağır ağır kan kaybında.
Elimde tek kalan sadece değersiz çaresizliğim,
ya senin ellerinde,
ya da kendi kördüğüm yüreğimde.
Yürürüm, sürünerek takatsiz sana,
buna mecburum bu takatsiz ayaklarımla,
hayatta kalabilmek pahasına.
Sonunda, ne olursa olsun.
Varmam lazım, yelken açıp sonsuza,
Ya sende,
Ya da tek çarem, yine senle...

(01.02.10)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/322057/an-be-an.html>

ÇÖLÜNE KAPILDIM

Ben senin nice yağmurlarında ıslandım, doluna vuruldum,
Sellerine kapılıp karlarında dondum, o güneşinde eridim,
Nice fırtınalarında yıkıldım savruluşta, kendimi kaybettim,
Çölüne kapılıp yandım kurudum, onca serabınla döndüm.

Senin tüm benciliğinin isterik istemlerine doydum,
Sadece o acılar içinde ben yoğruldu...

İçtin hazla kana kana damarımdan, zevkinle kanımı da sen,
Gözlerimin içinde de aynalarınca kendi, sevinile eriyiverdin,
Dudakların ilada duygumun pınarından giderdin, susuzluğun,
Ellerime doladın bedenini, o sevinin çok hazlarını da buldun.

Kahırlarla üstüme zalimce dalga dalga yıkılır oldun,
Sırtıma fuzuli yük oldun, ebediyetten...

Tattın özlemlerle aşk şerbetimi, hep rüyalarında yoğruldu,
Kendini kaybetmiş buruşurken, benimle uyanışlarda dirildin,
Özünle koşmadın kucağıma, hepte beni yerden yere vurdun,
Sen benim bahtımın kasırgaları idin, viran edipte kayboldun.

Beni de susturup, o kapkara bahtımın içine gömdün,
Sen ise, o kördüğümünle yok oldun...

(02.02.10)AZAP...
[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/322379/colune-kapildim.html>

NANKÖR KEDİLER...

Bizleri bir bir,
Yediler!
Hepten kemiğimizi bile erittiler!
Bitirdiler!

Hayatımızın tüm baharlarını, aldılar gizle yüreğimizden,
Kazıyarak, birden bire acılar içinde söktüler.
O yıldızlar, o aşkın bankları, o serenatlar, o ağaç altları...
Kerem'ler, Mecnun'lar, Ferhatlar, Yusuf'ları...
Neredeler?
Torunlarımız da bize bir sorarsa, onlara da ne diyeceğiz?
Gittiler artık, bir daha da onlar geri gelemez.
Yittiler artık. Bir bir elemelerle tükendiler.

Hayatlar pahasına yaşanan, o aşklar, o ölümcül sevgiler,
Gül gibi kokularıyla, tüm şefkatleriyle, o dupduru duygular.
Güzellikler bağından gül veren, o âşıklar, o bülbüller...
Karşılıksız, tüm içtenliği ile hakça bağlananlar.
Edebi, hayâyi, arı, şerefi, doğruluğu, namusu taşıyanlar.
Yüreklerinden haince kör kurşunlarla tek tek vuruldular,
Bir parçacık incik boncuk, rezillikler uğruna yok oldular,
Sesiz ve sinsice arkalarından tekmelenip atıldılar...

Sattılar bizleri, bir hiç uğruna, hem de binde bir pula.
Saniyelik o meşk'lere, tuzaklarla, satıldık o hain kullara...
Her şeyi! Hemen hemen de her değerlerimizi.
Hunharca parçalayarak yitirdiler yok artık izimizi...
Etlerimizi didiklediler, lime lime ettiler.
Kopardılar saygılarımızı ve tüm sevgi bağlarımızı
Anamızı, babamızı, komşu, dost ve akrabalarımızı.
Bizlere de hiç bir an sormadan acımadan!
Haince alıp alıp götürdüler, tüm kıymetlerimizi bitirdiler.

"O"lar,
"O" zalimler,
"O" satılık yersiz yurtsuz hainler,
"O" Et ve çıkar suyuyla yıkanmış gaddarlar,
"O" vicdansız, inançsız, nankör kediler bizleri yiyip bitirdiler...

Aşımıza, işlerimize, limonlar sıkarak, alaylarla güldüler.
Ocaklarımızı tarumar ederek, dibine incir diktiler...
Bizleri yıkıp, bölük pörçük ederek pisliklere ittiler.
Miras olarak arsızlığı, hayâsızlığı, yalanı dolanı bıraktılar...
Ve de bizleri üryan koyup, ortalara atarak orda bırakışta gittiler

Atalarımız "Yatma çakal yatağında koy yesin aslan seni" ...
"Geçme namert köprüsünden koy aparsın su seni" ...
Demişlerdi de sözlerini hiç mi hiç dinlemedik...
"YAZIKLAR OLSUN BİZLERE" ...

(03.02.2010) AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/322675/nankor-kediler.html>

O TATLI TEBESSÜM...

Kış gününün o hüzünlü ve buruk bir gecesinde.
Çok mu çok soğuk! Ecel san kim ensemde.
İçim ise, beni boğan sızlatan bir sıkıntıda,
Dalmışken sevin gizemli gönül sefalarına.
Karlar, bembeyaz tüllerini saçmıştı etrafa.
Yollarımıza da pamukçasına serivermiş.
Tipi ve soğuğu ile o haşin pençelerini geçirivermiş.
Yollar yalnız ve yollarda sükût içerisinde.
Rüzgârın o kaba acımasız nağmelerinin altında,
Sokaklarda inim inim inlemekte dertlerince...

O an bir ses kulaklarımda,
Sanki bir ayak sesi duyar gibi oldum.
Bir sessizlik bir merak arkasından,
hızla çalındı o soğukta kapım.
Halsiz, bir takat çaresiz dizlerimden,
isteksizce kalkıverdim.
Kapıya doğru uzatım elimi yavaşçam,
usulcanak merak içinde açıverdim,
karşıma ne çıkacağını bilemeden.
Kapı isteksiz gıcırtilı bir sesle açıldı.
Bir huzur, bir iç coşkusu, derinlerce yayıldı.
Ruhumsa, bir iç çekmesinde inleyiverdi!

Şaşırdım kaldım, gözlerim ayrıldı aniden!
Birden bire, karşıma o çıkıverdi.
Baharın ilk ışıklarının sıcaklığıydı sanki
hole birden bire yayılıveren.
Gönlüm açıldı, ruhumda şenlendi aniden,
Gözlerim şaşkın mı şaşkın!
Gözlerim mutlu! Oda mutlu gülüşler içinde
ki bu kışta kıyamette.
Sımsıcak dok ve dopdolu gönüllerle.
Ve o buğulu o masum ahu gözleriyle,
Karşıma birdenbire çıkıverdi,
bir dost, çok hasret tik birbirimize sevgimize...

O tatlı tebessüm!
O gönüller gülü sultanım, o gönlüm.
Duygu derinlikleri ile mutluluğu saçtı yüreğime,
süzüldü içeriye, koştu bana kucak kucak,
Açarak kollarını, özüme o sevgisiyle giriverdi.
Sarıldık sımsıcak hasretle candan yürekten,
sevgiler bir bir gönlümüzde açarak geriye geliverdi,

Özlemlerimiz, kor ateş sıcaklığı ile kavuşurken.
Yandık ALLAH! Kavruluverdik yeniden.
Yaşlı gözlerle, tüm iyi günlerimizle bağdaş kurarak,
tuttuk sıcacık ellerimizi!
Gönlümüzün tahtının o şahikasında oturarak.
Ruhumuz coştı, içimiz şenlendi, yüreklerimiz açılıverdi,
sevimizin coşkusunda, sevinç yumağı olarak.
Gönlümüze de nurlar doldu, ışıklar saçıldı o geceye.
Saf tuttuk. Yaratana,
şükürlerle huşu içinde, yüz sürdük hak niyetle secdeye...

(04.02.2010)AZAP...

[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/322975/o-tatli-tebessum.html>

YUDUMSUZ İÇMEK...

Çok mu çok susadım ben, o aşkı hazla yudumsuz içmeyi
Elleri ellerimde, gözlerinde huşu ile kendimden geçmeyi
Otururverse yanı başıma, hislerimizle titrek bir ürpertiyle
Süzülse tüm istek ve özlemleriyle, içimden aşklarla içine.

Sevgi bağı yüreklere bereketle dolar, aşklarının suyunda
Elleri kenetlenir, ruhları dans eder benliğin o koşuşunda.

Örneğin solukları sıcacık sokulu verse nefesiz ensemden
Dalıversek tüm arzularımızla, ölesiye bir çıksak o atıye
Tutsak zamanı, bize ayarlasak bırakışta gitmesin hepten
Bir sarılı versek, o sonsuzluk cennetinde zannederekten.

O denli haz dolar ki içten içe doğru, buzlar sıcak olurlar
O bülbüller susar, yürek burkulur, güller selam dururlar.

Kim tutabilir ki bizi, gönüllerimiz birlikte bütün olunca
El ele tutuşu versek, koşsak kırlarda, kelebekler misali
Koklattı versek tümüyle içimize çekerek, o mutlu maziyi
Yükselsek göklere sarmaş dolaş, o aşkın sarhoşluğuyla...

(05.02.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/323178/yudumsuz-icmek.html>

DELİNMEZ ZIRH

Duydum ki, cananım gül yüreğiyle aşkımdan susarmış
Ona kanım ile serin mi serin, o aşkın şerbetini yaptım
Güneşimdir o diyerek, benim için ağlayışta yanarmış
Gölgesi oldum güneşte, kor ile ona yanmamı sundum.

'Yangını dudaklar yakar, yürekler kan ağlarmış.
Kalbe nifak sokan gurur denen o kör şeytanmış'...

Çok hicranı ile bana ormanlarınca yanmış tutuşmuş
El attım tüm yollara, canımdan önüne yolluk yaptım
Görememiş beni yaratana sormuş, aramışta durmuş
Kendimi ona benlikten yoksun, kapısında kul yaptım.

'Gülün canı sarmak istermiş, diken koymaz batarmış.
Aşkı aşk yapan, ruhlara akan o pak yangın hicranmış'...

Bensizlikte seslendiği, ovalara dağlara da adımmış
Ovalarını aştım, dağını dağlarca devirip ona ulaştım
Sahipsiz boynu bükük, karanlıklarda saklı yanarmış
Soyadım ile gülü ocağıma, delinmez bir zırh yaptım.

'Sevin nar ateşi yanarsa deryalar korkar kaçarmış.
Aşk delilenince yedi düvelin sırtı yerden kalkmazmış'...

(06.02.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/323473/delinmez-zirh.html>

BU YAŞI DURDUR...

Kirpiklerim kımıldarken, göz bebeklerimden,
Bir damla gözyaşı bu, şıp düştü yüreğimden,
Döndüm baktım, acılı bedenime derinden,
İçim yanıktı, kalbim kırıktı, inlemekten.

Kulaklarıma sordum ne duydun diyerekten,
Gözüm oynadı aniden bende gördüm diye,
Tansiyonlara gelmişti, baş dönmelerimde,
Ciğer dertleri ile yanmakta, heyhat niye.

Saç diplerim ter içinde, beden ateşlerde,
Akan bir damlacık gözyaşı, yanar nelere,
Eller bacaklar titremekte, yaşıyor isyan,
Gönüllerin yaşı dinsin, gülden akıyor kan...

(07.02.2010)AZAP...

[alt_cizgi][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/323781/bu-yasi-durdur.html>

SEVENLERE KUTLU OLSUN...

Sevdanın,
"O" özlenilen şahikası:
Sıcacık sevgin,
Ruhunun o çılgın anının,
Susuzluğunda,
Arzularınla kamçılanmış o rüyasını,
Tasavvur ve düşler ininde öteki yakasında,
İster durur kasırgasının tat arzularının,
İsteklerini patlatıvermeyi apansızın.

Gerçek bir sevgililer gününde gonca gülünün...

Nefeslerin buharlarlaşıp yükselişinde,
O bir anda, tek saniyede,
Sevgilinin ve günlerinin yokluğuyla,
Bir kör karamsarlığın kötü varlığıyla,
Bir çift şimşek göz hızla çakıverir,
Kayar ve düşer yüreklerden içeriye,
Keskin bir bıçak gibi kesiverir,
Çokta saplanır en derinlerine,
Göğüslerden aşağıya doğru süzülür,
Ilık ılık içlere tüm şehvetiyle akıverir,
Sarsıntıların saran cehennemi yangınında,
Eller ve bacaklar çaresizlikte kilitleniverir,
Beynin o uyuşuk ölü olduğu anda.
An işte! Bu o andır.
Bir çift şimşekler çakıveren o bakıştır,
Yakıp kavuran, son süratle,
Sevgilinin ve gününün doğuşudur bu ruhlarda,
Kalbimizde açan o demet demet gonca gülleridir,
Umutlarımızın yeşerip, yükseldiği doruklarda,

O bir tek aşk anı zamanla:

Bir tek saniyede,
Kötü bir günün, kara çehresiyle karşımıza,
Tekrar çıkıverir, cahilce sevenlerin hayatına,
O katran renkli, rezil cübbesiyle.
O bir anlık, tek saniye:
Gurur denilen cadıyla, giriverir araya,
Gönül tezatlarının inatçı kesişmesinde,
Kalıverir kalpler esir, onun diktatörlüğünde,
Çokça canlar yanar o şimşek gözlerde,
Nice nice canlar yine kopup kopup düşüverirler,
Anında yerlere, ayakaltına çöküverirler,
Kül olur, toz olur etrafa dağılırlar,
gönlülerinin o küskün ve inatçı cahilliğinde.
Duygusunun o coşkulu sevgi seline:
Bağlanıp, güvenle kaptıramazlar kendilerini,
Salıverilir o bir anda, zifiri karanlıklara,
Düşman dağların düşlerinin de, çok ötelere,
Sevgi güllerinin ve günlerinin de uzaklarına,
Kalınır bir anda çok çok gerilerinde,
Bu kahrolası kısır, hain döngüde,
Bir bir aşklar, masalları ile yok olur kururlar.

O bir anlık düşüncesizlik boşluğunda...

Böylesi bir berbat sevgililer gününde:
Binlercesi kıyımlar, tekrar tekrar yeniden yeşeriverir,
Tüm sevenler, tek tek yakarlar,

O anda tüm "AŞK" meşalelerini tüm "SEVİLERİ" ile
Koşuşurlar, elleri sımsıcak avuçlarında,
Gözleri kor alev, nar olurlar göz bebeklerinin içine,
Mest olup sığınırklar,
Sevginin, bu muhteşem aşklarının cennetinde,
Kalpleri: tüm sevi gülleriyle bir birde,
Goncalarını açarlar o şimşek çakan gözlerde,
Mutluluğu doğurur, büyütür ve yaşatırlar,
Sarmaş dolaş, can yürekleri ile,
Gönül aşklarının o çakırkeyif sarhoşluğunun içinde...

(14.02.2010)AZAP...

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/326079/sevenlere-kutlu-olsun.html>

BENDE SEN OLAYIM...

Dilimde sen bir hicran şarkısın, yüreğimin de acılı ritmiyle,
Bedenim ısının hapsi olmuş, o nefesinin hazının voltasında,
Hiç, bir gün dahi gülemedim, gözlerin artık yok ki karşımda,
Gözyaşlarım da yetmez oldu, kalbimin yanan korlu ateşine.

Aşkım, canımın sultanı diyen, baldan tatlı dillerini özledim,
Sen beni doruklarda sevdin, aşka çekipte alıverdirdin birden,
Şimdi narlı ateşin bile kar etmiyor, hasretin de yanıyorum,
Gel sevgili, gönlüm dayanamıyor, seni çok çok özledim ben.

Gittiğimiz o yerler ağlıyor, gözler bastığın o ayak izlerinde,
Zül oldun sen yüreğimde, sesinin içimde ki aksinde beklerim,
Ya şu bahtıma o gülünü takıver, ya da beni yak bedeninde,
Kalbin atışlarıyla, içimde yaktığın o korlu ateşleride özledim.

Yakın banada uzak oldu , ya bu kara sevda, yâda bir tuzak,
Uzat o elini, tut kalbimi, bir kez de olsa aşkımızla bana bak,
Sensiz nefes bile alamıyorum, "GÜL"üm sana nasıl dayanam,
Beni benden sök al can ruhum, az da olsa bende sen olayım...

(16.02.2010)AZAP...

[italik] [alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/326502/bende-sen-olayim.html>

SENİ ÇOK SEVİYORUM....

Ben seni, gül bebeğim,
Çok mu çok sevdim.

Delirircesine...

Seni tüm hissiyatımla yudum,
Kişiliğim olgunlaştı varlığının yüceliğinde,
Sonsuz mutluluğun hazlarını tattım gülüm,
Senin,
O masum mahcubiyetinde.

Dur sevgili dur biraz:

Dinlen az,

Ellerin bende kalsın ne olur!

Sımsıcak,

Aksın hislerin, avuçlarımın içine...

O benliğinde dolsun, hazla avuçlarıma,

Varlığını varlığımda özümleyerek yudumlasın,

Erisin sıcaklığın, girsin içimde katılaşsın,

Hissediversin...

O duru gözlerin mi?

Kalsın,

Azıcık, sevinle göz bebeklerimde,

Aksın okşayıştta, insin ılıkça ruhuma,

Yakarcasına,

Canımın içinin içinin de ta içine,

Saplansın batarcasına,

O okların batsın, kan akıtsın kalbime,

O söküşte,

Yüreğimi çok severcesine.

O şuh!

İstekle dolu dudaklar...

Söyleme ne olur kor ateştir ,

Yakar,

Kahrolası bu sana çarpan, yüreğimi...

İçimi depremlerce titreterek,

Ruhumu da,

Özlemlerince yakıp inleterek,

Soluksuzca o kor nefesinin hazla saldırışında,

Yıkıp savurdu tümünden oda bedenimi,

Kül edercesine...

Tüm yaşanmamış "SENSİZ" O hayatımdan.

Kimler geldiler, kimler sırasıyla geçtiler,

Bilemem!

Yaşamımda zaten, hiçte hiç yoktular,

Birdenbire de ortaldan yok oldular!

O gülüşünle ansızın,

Kahırlarla dolu bu bedenimi "DERMAN" diye,

O süzüşünle ovunca.

Bu hissiz...

Bu kimliksiz,

Bu yalnız,

Bu zavallı ruhuma o sevinle dolunca,

Dünyama girince "SEN" kayboldular...

Sen "GÜLTANEM" salınışınla aniden içime dalınca.

(17.02.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/326802/seni-cok-seviyorum.html>

KALDIRIMLARDA KALIVERDİM...

Kaldırımlarda yılgın yürüyorum,
Şuursuzca,
Tek tek geçtim kendimden ve taşlardan,
Ayaklarımla bata çıka sulara,
Kapkara kaldırım taşlarını sayarak.
Ansızın!
Bir kara kedi miyavlayıp geçti önümden,
Sarsılarak, ürperiverdim derinden!
Sert bir rüzgâr çıkıverdi, üstüme!
Üstüme!
İri iri dolular çarpıverdi başıma birden,
Sersemleterek...
Başım dolandı, beynim sarsıldı aniden,
Eskimi eski, o tatlı hatıralarım canlanıverdi yeniden,
Seneler evvelinde ki, çocukluk arkadaşlarımdı,
Aklımda yeşeriveren.
Ahmet, Mehmet, Aziz sonra Şükrü ve Ali,
Birde "AYŞE" vardı...
Ah "AYŞE" ...
Upuzun, sapsarı saçları, yemyeşil o ahu gözleriyle...
Gönlüm kanadı, gözüm yaşardı...
Özlem içime oturdu, düğümlendi boğazıma,
Ayaklarım hatıralara giderken, aklıma geliverdi;
Mahalledeki o arsa;
Birdirbir, âşık, saklambaç, top oynadığımız,
Arsanın ortasındaki "AYŞE" ile sarmaş dolaş olduğum
O sadık dut ağacı;
Boynuma sımsıkı sarılarak içimi titrettiği,
Ben seni çok! Seviyorum dediği,
Biliyor musun "AZAP" ben büyüyünce, seni alacağım,
Deyişte, utancından kızarak kaçırverdiği...
"AYŞE" aklıma geliverdi...
Bir anda gözlerim karardı, yürek yandı,
O arsaya varmıştı bile, ağrıyan ayaklarım,
Derince bir "AH" Çekiverdim!
Koskocaman dut ağacı... Ortadan yok oluvermişti,
Koca bir çukur açılmıştı arsaya,
Soğuk beton yığını duruyordu karşımda,
Kalıplar bağlanmış, demir döşenmiş, beton dökülmekte.
Hatıralarım birden bire inledi, derinleşiverdi,
Sanki aniden, üstü kara bulutla kapanıverdi...
Bir bir arkadaşlarım, gömülü vermeye başladı,
O beton yığınınına,
Önce Ahmet, Ali sonra Aziz, daha sonra, Şükrü ve Mehmet
Tek tek gömülüverdiler, betonların soğuk koynuna...
Gözlerimden kaybolup siliniverdiler,
Çıldırasına haykırdım! Mikserciye dur!
Dökme betonu, örtme hatıralarımı diye...
Hiç mi hiç, beni görmedi, duymadı niye!
Bir tek "AYŞE" em kaldı derken,
Oda, usul usul betonlara gömülüyordu,
Yaşlı gözlerle, bir taraftan sümüklerini silerekten...
Çırpınıyordu...
O yemyeşil yalvaran acılı gözlerle...
Titreyerek uzattı ellerini, yalvaran sararmış yüzüyle!
"Beni al AZAP ne olur"! Diyerek ten...
Donup kaldım, tüm bedenimle...
Çaresiz!

Biçare,
Son anda, bana içten gülümseyiverdi,
Sevecen gözlerle bana, o küçücük dudaklarıyla,
Tatlımı tatlı,
“SON” bir öpücük gönderiverdi,
Aşkım, canım deyiverdi,
Şimdiye dek diline dolanıŷta diyemediği...
Yavaş yavaş oda benden kopup da,
Gömülüverdi...
Sanki bende onlarla beraber yok oldum...
Onlardan, iki kat daha fazla,
Yüreğimle, karanlığa gömülü verdim...
O anda bende,
Çöküverdim,
Hatıralarımın bir kenarında,
Kendimi buluverdim yalnız kaldırımlarda...
Yılmıŷlıđın, o kavuşamamanın ezikliğinde,
Acizliğimle, hatıralarıma boynum bükük,
Kaldırımlar bende,
Ben kaldırımlarda, sessiz zavallı kaliverdim...
İçim yıkık, ruhum hicranlarda tümnden çökük...
Hıçkırıklarla, kapkara o bahtımla yanıp, ağlayiverdim...
(18.02.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/327098/kaldirimlarda-kaliverdim.html>

OLMAZ BİR İŞLER ET...

Doğdu,
ışıklar doğdu.
Aniden,
aydınlandı parladı yürekte,
Birden,
yağmurlarının sicimleri oluverdin,
sıktın susuz benliğimden,
boşalıverdın üstüme yeniden,
göllerince boğdun, yanık ciğerimden.
Oysa güllerin gülü,
sen dupduru, pak bir ölü deniz,
gibisin parlarsın, hep onun ışıltısında.
Her dem o kapının çılgınlıklarında,
içimdeki sessiz o ölü dalgaları,
dağlarının zirvelerine dek kabartın,
çaldın aldın o aptal aklımı, kalmadı zerresi başta.
O sütçünün deli hanımı, Ayşe kadın,
kapını çalınca, o süt bakracıyla,
bana, muzipçe "hadi hadi yine iyisin iyisin",
sana: kız var ya "bu çocuk sana çok meftun",
deyince salınarak, biraz utangaç gülüşleriyle,
kırıtır, sırtır, kabının içine hızla kaçardın,
bilmem ki ona mı, bana mı açardın kapın?
O muzip nazlı cilvelerine.
Kalbimi her delişte o gülerini takarsın,
O gözlerin kapının hep deliğinde,
yapışık mıdır ne?
Ben dışarı çıkınca, sende durmaz çıkarsın,
ya göz kaç et kız, ya da arzu dolu isteminle seslen,
bari hiçmi hiç haykırmasan da aşkını.
Bizsiz günlerimiz, boşuna yetim kalmasın.
Bir bardak suya olan, yanıklığımdır bu sevgim,
o yemyeşil, o ahu gözlerine olan sancım,
içimde alev alev tutuşur, o korlu ateşini yakar.
titremekten!
İstemekten!
Beklemekten!
Bunlara bu garip,
bedenim bile dayanamaz bıkar.
Sabrımın içine sığamıyorum birtanem, artık yeter!
Ya beni yeniden yeşertiver, o gül bedeninde.
Ya bırak ta beni koyuver, veya kendi ellerinden de,
olmaz bir işler et beni yıkıver.
Tümden "KARABASANLARINLA" beni bırakıpta artık yitiver...

(19.02.2010)AZAP...

[alt_cizgi] [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/327391/olmaz-bir-isler-et.html>

.....S E N.....

Saçılır o duygular, ruhun sancılı isyanlarının o ellerinden,
Sevgi ve özlemlerin üstünü, isteklerinin gizli gölgesi kaplar,
Susar tüm yürekler, o isterik arzuları, susamışlıkla çoşarlar,
Sancıları kaplar tümüyle bedenleri, oda kudurur çılgınlıktan.

Sonsuzca kan ağlar, selvi boylu gül endamlı yarı, üzüşte kaçarsan...

Ellerin ağlar, umutla uzandığın o yerlerin, rezil pisliğinden,
Esastan bozuk olana da, neleri yaparsan yap, tutmaz ki o maya,
Emeği verenler, sevgilerinin yolundan erişir can dostluğuna,
Eğer özlerle yunduğunu bir bilsen, utanırsın hep o varlığından.

Elleşme ininde yaşanmışlığı, bağırıp durur, ayrılmaz gülünden...

Nedensiz de kanar ise o ruhun, sen yinede ona parmağını bas,
Ne aşklar o gözüyle, ne sen görüverirsin, kalbinin o gözü kadar,
Nurlar olurda duygular çoşar, temiz oluştta uzanırsa o temas,
Neler feda olmaz ki, o sıcak yuva aşkını içime sen kodun."Yar" ...

Tut elimi sıcacık, akıtıver yürekten gelen sevi, akıt koynuma,"Yar" ...

(20.02.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/327690/s-e-n.html>

YAN UMUTLARINA...

Geliver, ey gerçeklerin bağrı yanık, günahkar anlık kolcusu
Közler oluvermiş o ciğer parende, demlerini bir bir vuralım
Yolları تنها vasitasız o güller aleminin, aptal delice yolcusu
O yıkık, o köhne, o dayanıksız yuvana, gelde bir bel vuralım

Sen unutuver, geçmiş ve gelecek günlerindeki o yankılarını
Arama be can kardeşim, illa sırtını sıvazlayan, o pek kayayı
Dayanma gözüm can yoldaşım, bırakışta oda tümnden kalsın
Ferleri bitmiş, o ihtiyar biçare dizler, bir çöküşle yıkılıversin

Daha öğrenemedin sende, budur kötülük denen bu canavar
Akıllanmadın sen hey sersem, o aklında bir karışda havada
Açıver kollarını tüm imanıyla aç, o yaratanına doğru açıver
İste sevi ile alsın yanına seni, kurtulmuşluğun o umutlarında

Ellerinle Bel bağla, o yüceler divanın önünde, hüzünlü ve sakin
Yanış ve doğrularıyla diz çöküver, tövbeler et onun karşısında
Eğer tümüyle bu dünyadaki yaptıklarını, ona bir affettiremesen
Yanıver ciğerparem yanıver, tümnden acılarınla yan umutlarına...

(21.02.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/327987/yan-umutlarina.html>

HAYALLERİN TEMELİ...

Bir ırmak yatağı olmuş şu gönlüm,
selde geçer, kurak bir yaz mevsimi de.
Çatlak çatlak kavrulmuş, bu ömrüm,
ilgisi olanda değer, ilgisi olmayan delisi de.
An olup serap misali, bomboş avuçla,
an olup bir lahza damlar, bu hediye diye.
Allaha açılan aciz ellerin umutlarında,
yalvarır yaratana ver. Allah ım ver diye.
Bin bir umut olur hüsrarla bekleyene.
Kurulu bu hayallerin, o istekli temelinden,
sevgilerde artık sızmaz oldu,
Dolu yüreğim, senin o acılarınla dolu.
Ateşlerle çevrilidir, yanar içimdeki o biçare ruhun,
o ruh yangınında, benim içimde bir tek "SEN" doğdun...

(22.02.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/328286/hayallerin-temeli.html>

GELEN ELLER GİDEN YELLER...

Balta balta budanan O umutlar,
çakıl taşları gibi bir bir,
sürüklenir.
Bitiverir,
İnim inim inler.
O humuslu topraklar,
yurtsuz barsız, sürüklenir,
Kanayan bir yaradır o bizim ellerin bağı,
çarpar kayalara, dalga dalga da başını,
parçalanır yırtılıverir.
Tüm hayatında depremler oldu, etti tarumar.
Haykırır bir ses, acımı acı içinde.
Yurtsuz bucaksız, yok bu garibin bir işi.
Ses veren dağlara taşlara, yaylalara, bu kişi,
sesini duyurabilirse ne mutlu,
Bir ekmek ki temelden, kurumu kupkuru,
bandırırsa kaynağın o pak, berrak suyuna,
umutları yeşeriverir, o anda.
O parça parça eder onu da,
kupkuru mazesinin o kanı,
bir nebze de olsa hatasıdır, vampirce emmek,
bu yoksul bu çorak kırkbayırı.
Baştan çıplak tek bir o kaldı,
o bir andı, çok acılar içinden uyandı.
Yalnız ve derince duyulan bir sestir, bu inilti,
onunda dilekçesidir, tüm bu istekleri.
Yerinden diri çıkıp, o yarı yolda boğulan.
İnançsızlık, sadece göğe uzanan o bomboş ellerdi.
Bağı yanık, aciz kolları ile bakıverir kazmaya,
kaldırıp indiriverir o masum başına.
Sanki başına değil kalbinedir, tek tek inen.
Yeller eser, göz aydınlarımıza yeller.
Tek ati noktası vardır oda, tek o yaratan.
Ayıplayışta alkışlayıverir o "Eller".
Onlarda çok yabancı, "Eller" olmuş,
gelen eller, giden yeller.
Yangınlarınca kor olur yürekler,
yeller gider, o imansızlar yeller.
Canım içi, bey kardeşim,
yaramız da olmuş tarumar.
Gelen eller, giden eller...

(23.02.2010)AZAP...

[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/328557/gelen-eller-giden-yeller.html>

HİCRAN ATEŞİ...

Gözden aşkı içtim, yaktı içimi çürüttü
İnce yangın beni sardı, sevini büyüttü
Bağrımdaki çiçek, bu suyu benden yürüttü
Gül acısı var, beni o hicranı dağladı.

Gülüm eliyle, aşkını da yoğurup durdu
Ses ver dağlar ses, yar bana o gülüşü sundu
Hicran ateşini, toprak örttü de durdurdu
Güller gonca verdi, bülbül o aşkı bağladı.

Bağrım yanık kaçır oldum, o şuleden yastan
Ben çağladım, sevdayı da yazdım, yeni baştan
Tuttum yürekle, sensin bu "GÜMANI" bağlatan
Aldım seni ben, arkandan deryalar ağladı...

(24.02.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/328841/hicran-atesi.html>

.....SON DURAK.....

Ne bir tek gün gördüm.
Ne bir anlık "AŞK" yaşadım,
Nede bir şey anladım,
Ben kendimce.
Bir an bile.
Bu kirli gürültüye,
Ne kulaklarım istekli,
Ne kalbim bir arzu içinde.
Odalarımın da, bomboş kalmış içi.
Yanarım o boşa geçen geçmişime,
Yok, artık "GÜL" o canımın içi,
Üzüntüyle bakarım o geleceğime.
Ağlarım ben bakıp bakıp resmime,
Loş ve boş ışıkları altındaki silüetimle.
Yalvarırım o yüceler yücesi Affediciye,
ALLAH' ım, affet beni diye!
Göremedim, o kör mü kör gözlerimle.
Bir anda ortalık kararı verir,
Sessizleşir, umutla bekledi verilir,
"O" seslenir bize tok bir sesle,
Çağırırverir, bizi tüm heybetiyle.
Tümünden çiposunu çekiverir,
Açar o görkemli yelkenlerini.
Haykırır "O Yüceler yücesinin sesi"!
Tüm harap ve hazin o yangın kalpleri,
Şaşkın günahlıda bakar durur, çıkmaz sesi,
O gafilin, kalıncadır da ensesi,
Bekler bizi, o son durak "SONSUZLUK" gemisi...

(25.02.2010)AZAP...

NOT:TÜM İSLAM ALEMİNİN KANDİLİNİ KUTLAR ALLAH'TAN YAR VE YARDIMCI OLMASINI DİLERİM...

[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/329149/son-durak.html>

YA AŞKLA BİR ERİRSEM?

Dudaklarım çok kuru, gel de gülüm bir ıslatıver,
Yüreğimde sızın hiçte dinmez, canım seni bekler,
Sen yakışta terk etsen de beni, gönlünde itekler,
O yüreğinde kaldı bende, aşk yanmaz, gelmesen de,
Bahtımı sana bağladım canım, sen yüz vermesen de.

Yansam aşkla bile balım, onu sen hiç göremezsin,
Gönlümde sende kırık kaldı, aşkı da bilmezsin,
Aşkınla yanık hicranda bu yürek, sen söndürmezsin,
Ölsem bile o kalbin taş mı taş, hiç acı duyamaz,
Tut yüreğimi sev beni, yarama mehlem ol biraz.

Gel hele kız gel çatlama, sende nereye gidersin,
Gönlümü yakışta köz edipte, viranlar edersin,
Kesilesi dilin susmaz, derince delip geçersin,
Yollarına sen uzak mı koydun? Bende erişemem,
Can yârım bilir misinki, ya bu aşkla bir erirsem...

(26.02.2010)AZAP...
[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/329430/ya-askla-bir-erirsem.html>

.....AHU.....

Sen bir cansın maşuk, benim içimde yüreksin,
Sen canım bir ahu, tek kalbime sen fermansın,
O yaşamı ben nedim, kaldım sensiz o senden,
Bu biçare sana düştü, bu garip gönlümden,
Gel düş ruhuma, yanmış hayatıma hayat kat.

Kanlar doldu, gözlerimle ağlayan bunca kan,
Sen doğuverdin, her an içimde canım sultan,
Bu garip devran dünyada, tek aciz bu devran,
Gariban ellerde sende yoksan, ben gariban,
Gel düş yaprağım ol, beni özümle, bir can kat.

Gark olsam sana, elemim olur tümünden sefa,
Bahar aç ciğerimde, bir anın sensiz cefa,
Şavkını düşür yüzüme, beni sen aydınlat,
Yak ateşini gönlümde gülüm, cennet yarat,
Gel eşim ol, geleceğime o "TEVHİTİ" kat...

(27.02.2010)AZAP...

[italik][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/329727/ahu.html>

DÖNDÜN BUZULA...

Tutki ellerimden, yoksa kopa cam muhabbetinden
Tut beni ayrılıverecek, canım tüm şefkatinden
Ciğerlerim doldu duman, hicranlarla yanmalarda!
Boş bu dudaklarım, gönlüm senin o susuzluğunda.

Ya tut beni, ya bırak bu kendi sahipsizliğime
Mimiklerinde de o sevin, bulunmadıktan sonra
Uzaklaş, inşirahımdan çık, içten usul usulca
Karakıştayım sanki dondum ben senin buzulunda.

O bendim ben, hiç görmeyişte sessiz uzaklaştığın
Güneşin sühnetinde iken, döndün kırağıya
Ecelimi demi? Vermeyeceksin, tut ellerimden
Kavra beni tut bütün bedenimle, o bedenimden.

Ya çek ellerini bırak, ciğerimden sökerekten
Veyahut tüm sevecenliğimle, yaklaşiver artık!
Ativer istiyorsan, yaşanmamışlık sarnıcına
Ya da, özlemlerimle sarıl aşkım diye, yeniden...
(28.02.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/330029/dondun-buzula.html>

ÖZÜNDEN DELİ...

Döndü geldi yine, kapıma o aptal veli,
Dışı görkemli, içi çürükçe hepten belli,
Elinde bir gül demeti, dilinde sitemi,
Bilmez kalp cidarı çok ince, söz çok öfkeli.

Açtı yine rezil ağzını, durmaz divane,
Kalbine fesat girmiş, yuva onun neyine,
Kafada zırvaları, yüreğinde kin seli,
Yıktı ocağı, baca tütmezmiş, ona da ne?

Bir an sıcacık bir bakış, dağlar yüreğimi,
Güzellik an sürmez, o ruhu pislik içinde,
Bela salar, yıkar hain kinle benliğimi,
Ne olacak adı veli, kendi özden deli...

(01.03.2010)AZAP...

[italik][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/330349/ozunden-deli.html>

ŐİRİN FERHATIN DEĞİL...

Hayatın derslerinin altlarından, çokça ırmaklar geçer,
Onlar sır perdesinde, her Şey grndđđ gibi de değil,
El fikri ve zm, bu olay dışında hareket eder,
Gerçekler düşünce, tasavvur ve hayallere göre değil.

Gerçek başka rotadadır, görünen denizler o değildir,
Tüm ırmaklar denizlere aksa, denizler de umman değil,
Kalplerimiz aynı ritimle atsa da, her kalp bir değildir,
Eller aynı istek ile sarsa, sarılma senin ki değil.

Görünen köy kılavuz istemez ama o köy bir bambaşka,
İnsanlar yaŐamlarının içinden, yanar senin bu aşka,
Yanan bilir feryat, senin çektiğin feryat acılı değil,
Ferhat bilir Őirinin dünyasını, Őirin Ferhat'ın değil...
(02.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/330672/sirin-ferhatin-degil.html>

SESİN KİRLİLİĞİ...

Sesi vermeli sesi tüm varlıklar, çınlamalıdır nefesimizde
Ayak sesleri de algılanmalı, çok hoşta hissedilebilmeli
Vücut dili ilgi çekebilmeli, özce konuşa bilemesen de
Bakışlarımız da hiç susmamalı, titretmeli o gözlerimizde.

Maharetli tüm eller, yücelerin de gücüyle ses verebilmeli
Tuttuğu yerden ses çıkartmalı, güllerde söyletmeli bülbülleri
Yürekler vuslatı inletmelidir, o koca şefkat dalgalarında
Kişiliğimiz anlatmalı, ses güzelliği ile olgunluklarda.

Sesin cennetinin huşusu da yayılmalı, sesin kirliliğine
Kirli sesler ter temizde olmalıdır, lekesizliğin kalplerine
Kara sessiz lig ışıkları sönmeli, akça ses ışığı doğmalı
Tüm güzelliklerin de, o bahtları açılmalı, telli ve duvaklı.

Adam gibi adamlar, bakışları ile yetkin sesi yaymalılar
Tüm kâinatı da ilahi ses kaplamalı, kâmilce kalmalılar
Derince duyguları ile konuşmalı, hep hayran bırakmalı
Ses olgun ve pak olmalı, içimizi dışımızı da kaplamalı...

(03.03.2010)AZAP...

NOT: Kâinatta tüm varlıkların sesi vardır canlı cansız. Tüm sesleri kirlerinden
arındırmadıkça, ter temiz sesler yayılmadıkça, evrende kötü düşünce ve kötü davranışların önü kesilmez... Sesler kirlendiği
tüm güzellikler bir bir kaybolurlar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/330974/sesin-kirliligi.html>

AK MI KARA MI SEÇİLMEZ...

Sema kapalı, kalbimde nasipsiz kitli açılmıyor
Elim boş, yolum bozuk, ati nedense hiçte görünmez
Bir türlü nasibim kapalı, bana neden saçılmıyor
Sessizliğin içinde istikbalimde bana hiç gülmez.

Kanadı kırık güvercinin, haberi uçurtamıyor
Meraktan da kavrulmak cehennem gibi oldu, çekilmez
Açık mıdır kaderim, kapalı mı sır seçilemiyor
Dadanmış hiddet de gülümün bünyesine hiçte dinmez.

Sen bahtıma yolu aç, yolsuz yâre varıp gidilmiyor
Acı içinde bekler, haber iyi kötü hiç seçilmez
Battı güneşim, gün akımıdır karamıdır seçilmiyor
Sevgi odu kötü yaktı, senimi benimi bilinmez.

(04.03.2010)AZAP...

[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331272/ak-mi-kara-mi-secilmez.html>

AYRILIK...

Bende gülüm çiçek çok.
Güneşin gibisi olmasa da,
Görkemiyle yüreğe açmasa da.
Bende sevgide çok,
Senin ki kadar sıcak sarmasa da,
Gönlünde o yüceliği olmasa da.
Bende acılar, vefalarda çok,
Senle gülüm hiç kıyaslanamasa da.
Ama bir tanem senin gibisi hiç yok.

Güneş gibi tüm bedeni sardın,
Yüreğime ılık ılık daldın.
Saldın,
Kor ateşleri, içimi ısıttın.
Yaktın.
Özlemimle çaresizliğe attın bıraktın
Bu sevinle hiç gönlünden çıkmak istemem.
İçimle aşkı içten yunarım hiçte ayrılmam.
Seni o gül halini görsem de,
Görmesem de,
Nefesin her an ensemde.

Evet, belki günlerim kara, yalnız.
Her gün, günlerim özlemliler sensiz,
Çaresizlik benim beynimde.
O günlerin dalı da kırık, harap.
O sefil günlerim kalmış garip.
Ama ben çırpınıyorum senle,
Sen yanarsın içimle benle.
Bu nasıl?
Bir ayrılıktır sence,
Nasıl!

Hasretin keven gibi sararmış, ciğerimden de,
Yanıp kavrulsam da.
Canımın içi, senin kokunla gülsüz yaşasam da,
O giz geceler sigaraya sarılıp boğulsam da.
O güllerin gülü, kokuna hiç doymasam da.
Özlerim o şeker mi şeker gibi tatlı dilleri.
O sıcak şefkatli elleri.
Biliyorum ben, adım gibi.
Sen benim içimde ilk ve son nefessin, her an.
Ben de senin damarlarında sevi ile akan kan!

(05.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331580/ayrilik.html>

BİR DOST ARADIM....

ALLAH'IMA el açtım, aşkla yalvardım
Tek bir dost canını, yürekten aradım

Yaralarım bir merhem, canıma tat
Ya beni bana ver, ya içimi kuşat.

Bu şarlatanlık hainlik ortamından
Onun bende sevi olsun, kanıma kan

Kalbime ılık esen, ikiz bir ruh kat
Yüreği yüreğimde, aşk ile donat.

Sensiz gazabın içime dadandığı
Zehrin çocuk ruhlara, bir bir aktığı

Yol yordamın, kalleşlikle boğulduğu
Edep dışı ortamın, kirdir sunduğu.

Sarmış zehri ile tümünden evimizi
Kemirir vampirliği kemiğimizi

Pis et deryası dolmuş tüm ülkemize
Hakkı bilmez çamur sardı, içimize.

Kendi halimde yaşarken bana zul ne?
Nedir bunca rezillik, kalleşlikler ne?

Çek üstümden haini, çöz yüreğimi
Kavuştur hakka benim, tüm bedenimi.

İstek varlıkların tüm yaşam hakkıdır
Hoş gönül huzur ve adalet tahtıdır

Kor denilen sevda, gönlün yanışıdır
El çek pislik! Bu gül, bülbülün bahtıdır.

(06.03.2010)AZAP...

[alt_cizgi][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331884/bir-dost-aradim.html>

BİR SÖZÜN KIRK MANASI...

Bir tek sözde de, kırk tanede mana vardır
Kırk birinci sözde, o adamı öldürür
Bazen denen küfür değil, övgü gibidir
Bazen övgü kişiye küfür gibi gelir.

Söz ağızdan çıktığı gibi de değildir
Ağızdan çıkınca, cevapta vermemeli
Hata yaparsın, dostunu da kaybedersin
Durup belli bir zamanda da, düşünmeli.

Söz kişinin niyetiyle de çok ilgili
Diyenin Karakteri ve de yapısı da
Mekânın ve lafın yeri de çok önemli
İçine biraz, hoşgörüde katılınca.

Az da tavır ve harekete bakacaksın
Sabrın sınırlarını ayarlayacaksın
Derince nefes alıp, bir an duracaksın
Artık rahatça cevabın verebilirsin...

(07.03.2010)AZAP...
[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/332167/bir-sozun-kirk-manasi.html>

SORUN NE?

Ruh içinde açarak sergilenir, bin bir çiçekler
Duygu bu kör karmaşası arası demetlenirler
El coşar, yürek çarpar, yangın arası dans ederler
Şayet yürekte varsa merhametler ve güzellikler.

An be an, dil ucunda tatlarda buluşur duygular
Hayaller gördüğü ufkunca, harikalar yaratır
Aşk, üzgün sisli göz ile gözyaşı olur akarlar
Acı kar etmez ona, ne var ise hor sözde vardır.

Bir yudum su gerek, içteki ateşi söndürmeye
Anlık vuslattır, ruhun bu yarasına merhem olan
Çok hoş bir tablodur, gönül fırçası ustalığından
Şahika doğurur sevi, yüreğin his denizinde.

Durmasın gönlün kor ateşi bırak, gönlünce aksın
Yaşam: o tüm gerçeklerinle yüzleşip yaşamaktır
Sorun: önünü görebilmek ki, eli de farksin
Ne yaptığını bilmek, kendi gücüne erişmektir.

Yıkıcı olan, ait olmayana tamahla başlar
Bir yerde kalmak kaybolmaktır, gururuyla yok olmak
Aşkın ateşinde boğulma, kalp ısında kavrulmak
Sevi budur işte, hata içine dalıp kaybolmak...

(08.03.2010)AZAP...

NOT:TÜM HANIMLAR GÜNLERİN HEPSİ SİZİN...BUGÜN BAYRAMINIZ...KUTLARIM...
AYRICA:ANNE LİĞİNİZ,BİRER ÇİÇEK OLUŞUNUZ, BİZLERE EMANET OLUŞUNUZ, KALBİMİZİN SULTANI OLMANIZ DOLAYISI İLE
GÖNÜLDEN KUTLUYOR TEŞEKKÜR EDİYORUM...GÜNÜNÜZ HAYIRLARA VESİLE, ALLAH YAR VE YARDIMCINIZ OLSUN...
[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/332447/sorun-ne.html>

HİCRANLARDAYIM...

Bedenin neden titremede, yalvaran şuh gözlerde?
Sırılsıklam olmak da var, yüreğinden ıslanmak da
Bu hain aşkının, gizli nisan yağmuru altında
Hayal içinde yaşamak da var, eller boş kalmak da.

Bu bir uyumdur kalplerde, özünle bütünleşmektir
Mest olmak da var, aşkın teninin mis kokularında
Sevmek emekle vermektir, karşılığı olmasa da
Eriyerekten tek bedende, sen_ ben olabilmektir.

Sevmek neye yarar ki, yürekten hissedemedikçe
Sırılsıklam ıslanırsın, büyüünün aşk yağmurunda
Isınmak da var, kokuyu içe çekip erimek de
Kahrolup yıkılmak da var, fırtınaya tutulmak da.

Bana yalvarıp diyorsun ki , çıldırmış o gözler de!
"Aşkım akmak hiç mi istemedin, kanayan yürekten"?
Bir tanem ben zaten yandım, hicranlarınla bu sende
Sevmek delice, içten erimektir tüm bedeninden!

Hep benliğin içinde, ben mahkum kaldım ölesiye
Haykırdım feleğe, aşka bağlı benim kölesice!
Bu gülüm benim ruhumun, ilk yudumluk demi diye!
Döndüm ben yıkık yürekle, senin nurundan deliye...

(09.03.2010)AZAP...

[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/332760/hicranlardayim.html>

SADECE ÇOCUK MU? "ÇOCUKSUN"...

Geldim
Kapına, çokça kez geldim
Geldim, sen hiç yoksun?
Her dem dualarımın içinde, sürekli var
Yüreğin, özlem ve arzularının içinde var
Bedenimi, yangınların da dağlarken var
Aradığım da sen, niçin yoksun?
Yoksa bana mı toksun?

Sordum, uçsuz sokaklarda sen var
Bir saniyelik uzaklığında, neden yoksun?
Sen; hiç mi hiç yoksun
Ruhumda, duygularımda
Her an var
Gönül kapında neler var?
Gözlerimde, ellerimde, sıcaklığıyla
Sen yoksun
Sen neden, kopuksun?

Tüm kapıların olmuş, birer birer taş duvar
El kapılarından duydum, oradaymışsın yar,
Olmuşsun yani var...
Seni yuvamda görmek istedim,
Yanımda aşkınla dolmak istedim,
Canımın içinde istedim!
Yoksun
Ama hiç mi, hiçte yoksun

Yoksa ben bir suçumu işledim?
Ben senliğimi dışladım?
Sende bir başkalık mı?
Bir tuhafılık var mı?
Sen kalıcı yoksun
Sen ne biçim çocuksun?
Sana ben, aldanıp kanmıştım
Anladım; sende annelik değil, çocukluk var
Söylemişlerdi de bana, bir türlü inanmamıştım
Aşkımda; sen sadece, zavallı bir çocuk mu? ÇOCUKSUN...

(10.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/333041/sadece-cocuk-mu-cocuksun.html>

ANNELEK KAN AĞLIYOR...

ALLAHIM! BU NE HAINLIK, GADDARLIK, KAHPECE VE REZİLCE
YA RAB! KAN DAMLIYOR BU TOPRAĞA, TÜMÜYLE KAN YÜREKLERCE!
HAINLER ALMIŞ ELLERİNE, KİNLİ HANÇERLERİ KALLEŞÇE
DAĞLARCA ANNELEK İNLİYOR, BU KANLAR DA HİÇTE DİNMIYOR.

DİNSİZİN AMACI, İSLAMİYETİ TÜM KÖKÜNDEN KAZIMAK
ADINI HALKLARA ÖZGÜRLÜK KOYUP DA, APTALCA UYUTMAK
VATAN TOPRAĞINI KAFİRE VERİP, ZENGİN BAĞRINI YIRTMAK
TÜRKÜN ELİNDE YETİŞİP, YÜREĞİNİ PARÇALAYIP YUTMAK.

BU AZİZ KUTSAL VATANA, ATAN ATANA, SATAN SATANA
HİÇ BAKMAZLAR BU UĞURDA, HAYATINI ORTAYA ATANA
YAZIKLAR OLDU UĞRUNDA, ALLAH İM GÖĞSÜNÜ SİPER EDİP
VATANI, ŞEREFİ İÇİN, TOPRAK ALTINDA BUNCA YATANA!

(11.03.2010)AZAP...

[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/333378/anneler-kan-agliyor.html>

SENİ YUDUMLAMAK İSTEĞİM...

İsteğimin içinde.

Seni, yudumlamak istedikçe kalbime
yangınların akıyor
toz duman bu bedenime.

Yakıp küllerimle içimi kavuruyor
seslerin inliyor, gök gürültüsünde.
Kulaklarıma akan, o sırlarında içimde.

Yıldırımların bir bir düşüyor.

Yakıp yıkıyor, bağırimi derin deliyor
içimden kara isyanlar fıskırıyor
sarıyor sarıyor sıkıyor.

İnletip tümünden, aşkın korunda öldürüyor.
Tüm geçmişim kara bir sicim olmuş
bağlamış kördüğüm vicdanımı
Susturmuş o prangaları.

Tek bir adımlık, kör gönlüm coşmuş.
Kanatlanıp, yalanların da uçmuş
vuslat dağılmış yangınlarda, yok olmuş.
Senin o tutkun gözlerini
çaldım özüne serdim, tüm çiçekleri
Utansınlar, görsünler güzelliklerini.
Arlanıp çekmişler ellerini.
Kara bulutları, hışımla sırtıma vurdum
kötü bahtımla, gömdüm toprağa
o bahtın kör ağırlığında.
Bende çok yoruludum.

Tüm gücüm ezildi, ayaklarının altında
dudakların titredi, içinin arzularında.
Güneş oldun açtın, tüm o heybetinle
ellerin, buharlaşan ellerimde
gözlerimde buğulandın, kamaştın.
Sildin ağladın.
Seller oldum, çağlayarak
hislerimin tuttu kulağından
sürükledim, doldurdum durmadan
tümünden o bedenine.
Sevin alüvyonları ile sende beslen diye.

Bu gürültülerde ne, niye?

Alıp götürüverdi.

Kime nereye?

Son demiyle, söküp aldı silueti
hayatımda ki bütün serveti.

Birden düştük, boğulduk
tokmaklarla bir bir dövüldük, yağrulduk
kâinatın
pislik giz dünyasının
kara kara kazanlarında.

Çılgınlar gibiydin, o an

o titrek, zonklayan beynin ile.

Sustun, kalbindi sessiz bu çağlayan
ellerinde kaldı, aciz böğründe.

Boynun kızaran büküklüğünde
ağlayarak, indin yüreğime, dinmiş kininle
sardın tüm bedenimi, hırs ve özlemlerle

çıvıl çıvıl arınmış bir etle.
Günah kirlerinin ve özlemlerinin ezikliğın de.
Dudakların, bir an hasretle gezindi tenimde
burnun içine çekti kokumu, tüm istemleriyle...

(12.03.2010)AZAP...
[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/333658/seni-yudumlamak-istegim.html>

...GÜL YAR...

Yangın'ı sevginle, körükle yar
Gülben o sensiz, dünyam çokça dar
Kâkülün izi, göze de yarar
Tuttum seni bırakmam, ölüm var

Demlenen demime, damlar bu kan
Hicrandır içi, durmadan yakan
Soldurma gülü, bir bende bakam
Bir araya gelmez, yırtık yakam

Hislerin boğuyor, nefes çok dar
Karışma derdime, yaram kanar
Bağrım yangında, nar gönlüm hep nar
Sana canım, bir selam borcum var

Su gibi akta, ruhuma damla
Artık sende, birde beni anla
Gözüm de, çok mu çokça dik kara
Yayıl şevkle, o anlara aşk var...

(13.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/333926/gul-yar.html>

.....KİN DEFTERİ.....

Anlamaz oldun hınzır, kor aşkımın selini
Çekmedin yakamı tutan kirli ellerini
Yıldım ben senin zehirli berbat sözlerinden
Eller oldun çıktın, can hicranlı yüreğimden.

Dut yemiş bülbülün gülüdür nağmesiz kalan
Gül arkamdan ektiğin kötülüktür ağlayan
Sevdim deyip sürtünüp yalanları kıvırttın
Yürekten vurup ele muhtaç, palyaço yaptın.

Etraftan akan yaban seline hepten kandın
Kalpten açtın yara, ıslah olmaz ki arların
Her daim kendin içinde yaş, sende yanarsın
Canım gönül ister vermez sen tuzak sunarsın.

Gülleri diktim, senin yüreğinde dolmadı
Bağrıma seni sardım, bu sevgiyi soyamadı
Gönlümle ummanı tutuşta verdim doymadın
Zifir kaplı kin defterini hiç kapatmadın...

(14.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/334182/kin-defteri.html>

.....YAŞANMAMIŞCASINA.....

İlkbaharın yapraklarının zamansızca solması ne kötü şey
Ne kötü onca emek birden bire boş ve ortada yıkık her şey
Damla damla boncuk boncuk hakkı olanın anının terlemesi
Yaşamın ilki ağacın canlanıp tomurcuklanması değil mi?

Sonra yaprak yaprak cefaların yaşanır acılı dizileri
Yaz misali aldatışta geçen saniyelik nisan saadetleri
Ne denli kötümü kötü yanılığ ayrı ayrı yönde savuşmak
İnsanoğlu bilemez salıncak varı sandalı çürük olacak.

Yalan riyanın ve paranın zehrinin esiri olacağını
Düşünmez doğanın gizliliği bir bir içe kor bıraktığını
Nereden görsün ki kör garip hayatın kötülük ve renklerini
Tüm ırmakların serap yollarının yok ve harap olacağını.

Deniz yerine çölün o yakıcı hor elinde kalacağını
Esen kasırganın iyisi ve kötüsünün bir olacağını
Kavurucu güneşin ateşi ile insanlık yaratacağı
Tasavvur bile edilmez dağ gülünün yangınlar doğuracağı.

Tatlı görünen iyiliğin altındaki azaplar dolu gerçeği
Yudum yudum tadıp derya derya onu da bir yaşayamadıkça
Boşa geçmiş olacak o zamanda bu bilinmez hayat ölççeği
Yıkık kambur dermansız ve yordamsız vücut bilemez çırpındıkça.

Anı da gelip bitmiş olacak bu yorgun kalbin son atışları
Hazin ve bu denlide şaşkın anlamsız bir hayrettir feryatlara
Ağır ağır girmiş de olacak o görmezliğin kör kuyusuna
Biter geçmiş ve kimseye yararsız kara günlerin yankıları.

Son bulur hayat, doğmamış ve yaşanmamışlık olur anıları...

(15.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/334479/yasanmamiscasina.html>

.....KALKILAMAZ.....

Bir elim fani dünyanın mesuliyetlerinde, uğraş ha uğraş
Bir elim kan deryası içindeki dizlerimde, düşün ha düşün
Biz koşarız şaşkın garip yollarda, yol çıkar bizim içimizden
Ya Rab! Bu ne denli külfettir ki, altlarından hiçte kalkılamaz.

Attığın el, el değil ki bir çift nazar. Kalbimi yakar ha yakar
Bomboş ellerle dönersin evlere, tüm çabalardan arta kalan
Bir çift hayrettir ki, yar acizlikte bana bakar, ben yara bakar
Ya Rab! Bu ne denli külfettir ki, altlarından hiçte kalkılamaz.

İtile kakıla aç yetim hakkı üstüne dikilir binalar
Ne anayı, nede babayı tanırlar, bu haksız oğlu haksızlar
Yer ha yer, oburluk deryasında, zalim haklarını haklıların
Ya Rab! Bu ne denli külfettir ki, altlarından hiçte kalkılamaz.

A...demeden tıkar ağzına gariplerin, bir lokma sustur payın
İz bulup yürü yürürsen, dayılar diyarının torunlarından
Dal bulup tutun tutunursan, ürüyenler pazarı girdabından
Ya Rab! Bu ne denli külfettir ki, altlarından hiçte kalkılamaz.

Demıştiler bu azaptır diye, dost sen oldun içte yakan bir kezzap
Yol iz bilmez ayaklarım, kahır yüklü kör dünyam, yoksul harap
Sırtladıkça yağmurunu içim lav pişirir, aç yürek çok serap
Ya Rab! Bu ne denli külfettir ki, altlarından hiçte kalkılamaz.

(16.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/334796/kalkilamaz.html>

...TEMİZ VE KİRLİ.....

Tezatlardır: Bir anda
Yolları, ovaya, dağa ve çayıra çeviren
Akan o deli kanda
Kızı anadan ayıran
Sütü yoğurda, kıl çeker gibi yağa
Ayrana dağıtan
Bam telini bas bas bağırta
Yüzümüzü ağartanda
Batıranda.

Bir anda
Dağın o kır çiçeğini düşündüm
Yanmışlık da kalbim duranda
Ter temiz, hürriyet saflığında.
Yürekleri, özlemleri, ruhuyla hoplatan
Ayağına kadar, delice bir özle koşulan
Sevinç ve mutluluğu, dorukta doğurtan.
Başa, göğüslere, sevgili kulaklarına takılan
Uğruna, dağların böğründe delikler açılan
Gül olup gönül'e saçılan.

Tezat bu ya:
Karıştırır, uyuşturarak o beyni
Kırar kolu kanadı, çektirir ellerini
Kökünden kazır, parçalar yürekleri
Hoplatır içi dışı, yıkar direkleri.
Doğurur özlemleri.

Süslü püslü, şımarık çiçeklerde o an
Aklıma gelip de, çivi gibi çakılıverdi.
Renkli vazolarda, görkemle kof şişirilen
Süslü, aşk jelâtinlerine kıvırtılıp sarılan
Debdebe ve şamataya boğdurulan
Anlık gösterim ve kullanımın ardından
Kurutulup çöpe, ayakaltlarına atılan
Yüzüne bir kez daha da bakılamayan
Horlanılarak yakılıp, hoyratça yıkılan
İşte bu çiçeklerdi.

Biri temizlik, saflık amblemi
Ya diğeri?
Yitik başı sonu ebedi ve ezeli
Şiş balondu o ellenen, bir zavallılık örneği

Temiz ve kirli
Tezattır işte, aslında başı da sonu da belli
Biri, dağların ve gönüllerin, tek kraliçesi
Diğeri, ihtişamla yoğrulan, koca bir pisliktir hediye
Tezatlarda işte,
Yaşananlar o anda, şandır şöhrettir meselesi.

Nefsinin eseri:
Bir anda nefesine kanmayıp yenebileni
Güldürür
Ve anında nefesine aldanıp yenileni
Öldürür

Birine pahlar biçilemez,
Hiç mi hiçte bulunup da ölçülemez
Hayatlar adanır adına, vazgeçilemez.

Diğerinden iğrenilir, yanından bile geçilemez.
Biri olur güzelliklerde kalbe , gönüller kraliçesi.
O biri kir içinde, pislikte biter o anda son nefesi...

(17.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/335110/temiz-ve-kirli.html>

.....BEDEL.....

Her şeyin ödenen ve ödenmesi gerek belli bedeli vardır
Layığı veçhile ödesen de borçlu kalınsa da hayatımızda
Yaptıklarımız ilerde öne serilen kendimizin bir reklamıdır
Umursasan da korkuyla önemseyip hiç umursamasan da.

Tüm yaptıklarımız deftere bir bir yazılıyor kendi adımıza
Önemli olan tek tek ödediğimizden hep kârlı çıkabilmek
Verdiklerimizin karşılığında yüz ak kemale erebildiysek
Adımız yüzümüz ak pak olur yaradan ada insanlara da.

Sanmayın yaptıklarımız da bizim yanımıza kâr kalır
Gün gelir sayar dökerler önüne sana hesap sorarlar
Geride bırakabilmişsen eğer bir eser sakın korkma
Düşsen bile gülende olur elinden tutup kaldıranda.

Aldanmayın gülüp oynayan o cahil biçare şarlatalara
Ağlamakta bir tür mutluluktur büyür durur bedende
Ağlamak verilen bir emektir kalanlara da gidenlere de
Cahilliği yok eder kişiliğinizi geliştirir sizleri üzse bile.

AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/335453/bedel.html>

...SANA ARTIK YARAMAZ.....

Hayatlar; frenleri hiçte tutamayan bir yokuştur
İnmesi çok kolaydır, çıkabilmesi de çokça boştur
Duygu selin beni alışta götürür dertli dağlara
Ağlarda dururum yârim, yaptığın onca yanlışlara.

Sus doğa; yangınlar ormanı oldun acı yüreğimde
Gönüller hiç duramaz, sevin olamayınca minnette
Yalanların bir bir kesip dururlar, kör testeresinde
Arılara yaptıkları ballar nasip olmaz nedense.

Duvar altı gölgeleri, sıcaktan korkup da kaçamaz
Yerini bulabilmeli taş, yoksa ağırlık basamaz
Dünyalar ayağa kalksalar, güller bülbülden ayrılmaz
Varda git buradan artık yar! Bu can da sana yaramaz.

Dudaklar ve yürekler hissiyle aynı anda çarparlar
Aynı an acı dolu yalanlarla, hissizce koparlar
Dağlar taşlar acılarla inler, o yarda boşça dinler
Duyguların selleri bitince, çekilmez olur kinler...

(19.03.2010)AZAP...

AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/335780/sana-artik-yaramaz.html>

...DAMLA DAMLA.....

Damla!
Sen sızım sızım sızlarsın, yüreğimde
Elinde bir kanlı mendil, dalarsın içime
Ne olursun! Bekleme acılı yüreğimde
Sen bana bakma, acıyarak da olsa, bir anda
Damla
Damla damla!

İçimde vurgunların koptu, nar yangınının da
Ruhumda açtığın, derin çaresiz yarama
Bakışta, hadi ağlasana!
Kör felek yaktı, çıkart izlerini bağrımdan
Gözümün içine bakan, o acı vefasızlığından
Tükenişte, yok olmadan
Yaramı bağlasan.

Var ya?
Bir kez de, hicranlarınla zararlı olmasan ya!
Lavlarını akıtıp da, dağlama yüreğimi
Çekme üstüne, aşkım bahtsız kinimi
Hiç mi hiç acımadın, ciğerden söktün
Bu yılgın bedene, tünedin de çöktün
Bir anda beni, anlamadan sormadan
Çıktın, ruhumdan.

Aşkım sen gel, gönlüme ılık ılıkça bir çağla
Dök içime sevi benliğime, durmadan ısrarla
Soğut içimi, soğut
Damla damla!
Sevinç gözyaşlarınla dolarak al, tüm varlığıyla
Damla
İçim dışım yangın, köze körce vurgun da
Bedenimin zül bir parçasın da
Aşkın damlıyor, hançerinin o hain ucun da.

Ah damla ah!
Durma vakti değil, buğulu gözlerle, bak ah!
Eyvah!
Geçip gidiyor, sensiz bulutlu zaman
Tam sırası şimdi damla
Damlasana
Damla!
Yüreğime, nisan yağmurlarınca
Damla!
Damla damla...

(20.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/336083/damla-damla.html>

...BU CAN BELKİ GEREKİR...

İçimin içinin içinden kanıyor, geçmişinden çalıntı bir kaç hatırası ile
Yüreğimde kabardı tetikte duruyor, bende belki sevimi duyarım diye
Gönülüm söküp alısta da gitti, bir güldürdü, birde döndürdü şaşkına
Gülüm sende neredesin, ruhumun canı kayıp, nedir bu? Allah aşkına.

Yolum yordamım da kayıpta, beynim darmadağın, yüreğimde hasta
Geçmişim çöktü o an gözümün önüne, bir şey yoktu onca boşlukta
Bedenimden binlerce volt geçti gitti sanki kaslarımın çökümünden
Sıtma sardı, temelden tutup sarsarak, tüm iliğime dek her yerimden.

Somut bir şeyler aradım, seninle ilgili borçlumudur alacaklı mı diye?
Yaratandan korktum da titredim birden, neme lazım kul hakkıdır işte
Köşemin yangın yerinin içinde, bir öpücüğün kalmış bana da hediye
Bedenim boşaldı yok ama kalsın sende bu can, belki gerekir kediye...

Sus, rüzgârın esiyor! "AŞK" darağacın da, yârimde el mi sallıyor ne?

(21.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/336363/bu-can-belki-gerekir.html>

...KUŞ KİMİLDASA YÜREKTEN KAYNARDIM...

Sonsuz aşkı doğuran bu saf yüreğim, saransa bu aşkın elleriydi
Vefa yolunun şaşması, o kör yüreğin sevgiden yoksul olmasıydı
Dilerim ki, bir kelebekçik uçuşta konsun, senin o karanlık gönlüne
Birkaç günlük ömrüyle, çokça duygularını akıtıversin şu kör içine
Bir loş pencerede bir kuş kimildasa. Allah'ım yürekten kaynardım.

Bir küçücük garip bir kuş o bağına konsa, kıskanıp da yanardım.

Dudaklar hissinin nemi ile boğulur, yüreğim narince yumuşardı
Ruhum gizle hissettiği o tatlı sıcaklığın, gözünden aşkla çıkardı
Ufkum umman boğarken, gönlümün içine koru koyuşta ağlardım
Gözünün o an ki mahzunluğu maziye dağlar, gönlümü de yakardı
Gökteki bir kuş bulutlarda kanadını çırpırsa, yüreğimle hoplardım.

Küçük kuşum, bu yürekten uçuşta düştü, acep şimdi ne yaparım?

(22.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/336679/kus-kimildasa-yurekten-kaynardim.html>

...REZİL SOYSUZLUK...

Hüzün ateşlerini yaktın kavurdun, göğsümüzün üstünde
Hayâsız kahaıyla kirlenip, tepinip edep dışı raks ettiniz
Girdin yüreğimizin gizlerinin orta girdabının da tam içine
Yıkıp viranlar ederekten, kökten çekip söküşte kaybettiniz.

Huzur duvarlarımıza, tümünden arsızca gürültüyü boşalttınız
Tuttuğunuz güzellik ellerini, bir bir çekip kırışta yok ettiniz
Yüreğimize edepsizce yerleşip de, keyiflerle sallanıverdiniz
Susmadınız arlanışta utanmadınız, hayâsızlığı yüze kustunuz.

Bazen lider oldunuz kükrediniz, bazen halktan biri gibiydiniz
Gönlümüzün yönünü ters yüz edip de, temellinden yıktınız
Ruhumuzun tüm güzel değerlerini yaktınız yerle bir ettiniz
Kırdınız. Hak ümmetini, bölük pörçük edipte koyup gittiniz.

Önce doğulular-batılılar, sonra sağcılar- solcular yaptınız
Yetmedi Aleviler-Sünniler, laikler-laik olmayana soktunuz
Türk, Kürt, Laz, Alevi, Sünni deyişte kötü tohumu ektiniz
Soyadı verilirken dönmeler, Türk, Kürt, Müslüman oldular

Sokuldular ciğerimize, bizi ebediyen veya ezeli kör ettiler
Zamanları gelince, Türk'ün-Kürt'ün başına tek liderlerdiler
Tüm kilit noktalarına yerleşip, reziller başımıza dikildiler
Bre zalimler! Sizde hiç vefa duygusunu hiçte bilmezmişsiniz.

Siz bu güzelim milletin böğründe, kalleşliğizle hür büyüdünüz
Milletin soy'unu sop'unu, belirsizliğin içine neden yitersiniz
Soktun yüreğe arsızca, hayâsızlık, et'çiliği sürüp de biçtiniz
Dinsizliğinizin kötü tohumunu, imanımızın tam içine diktiniz.

Çok ulusluluğu topağımıza döküp, bölüşten yediniz bitirdiniz
Kilise çanlarıyla, minarelerimizin dibinde kızılca dinamittiniz
Ne doydunuz, ne kendinize yettiniz, rezilliği ekip terk ettiniz
Afrika da yoksulluk oluşta, açın midede kilerini de siz yediniz.

Irakta nükleer var dedin, arı, namusu, memleketi söktün
Filistin'de şer bayraklarını diktin, toprakları kapıp yuttun
Afganistan da. Taliban deyip, böğrüne kör hançeri soktun
Gazze de gül ve demokrasi deyip, vicdansız ölümler kustun.

Tümünden dünyada. İslamiyet'in ocaklarına incirlerinizi diktiniz
Arlanıp uslanmadınız, gökyüzünü de ortadan delipde yırttınız
Yetmedi mevsimlerle birlikte, kendizde de kirlenip bozdunuz
Şeytanda kalmadı ortalarda, işsiz ve güçsüzlükte, ele oldu kul.

El insaf! Kötülük sizde çok bolda, insanlık sizde neden ki yoksul?

(23.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/337001/rezil-soysuzluk.html>

...HAYAT İSKENCESİ.....

Neden ki? Sızlanışta durur şu gönlün garip garip, bülbül
Sen mi? Bağbanda haince vuruluştta çöktün, yitti tek gül
Boynun büküklükte yangın bu yüreğin, el açmış dövünür
Ruhuna karaları kör bağlamış, yolu yordamı aranır durur

Sesi içime hüznle damlıyor, buğusunu yer gök topluyor
Susmakta ölümlere denk oldu, yüreğimde kanım sızlıyor
Sen bilir misin, sıcak bir tek buse alıştaki o gizemli sırrı
Kalbimizde varlık simgesi o kişiliğe, son hızla dolan akışı

Yüreğin içinden bir kuş kalbince, narince akışta yaktığını
Sonra içte ter temiz yunup, özüyle sarmak istemin o sırnı
Yaktı viran gönlümü, hazince ağlayan o naçar nağmelerin
Yetim bir sevgimde vardı, kırdı belimi aldı, horca sözlerin.

Çılgın gaddar rüzgârın indirdi ruhuma, ölümcül darbeleri
Çektin çektin kalbe nişan alışta, bin kez oklarını o gözleri
Hayatın upuzun gelen işkenceli, o zalimin hoyratça kolları
İndirdin başıma hiç durmadan zevkinle bu yok edici yılları.

Bir kez dahi yüreğinle özlemle, içime akışta hiçte açmadın
Gözüme bakıp sevi sevinç yaşıyla, kucak açıp da koşmadın
Ruhumla çelik çomak oynadın, demedin yazık bu bir kuldur
Kul'a eziyet. Hakka karşı oynanan cehennemlik bir oyundur.

De bana bakayım, senin yolun nice bir yoldur ki, pusulalı şaşarsın
Bekleyip de durup görmeli, bu vefasızlıkta. Rabbine nasıl ulaşırsın.

(24.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/337317/hayat-iskencesi.html>

...SANA DÜNYA BİLE YETMEZ.....

Senin gül,
İlk o aşka hasret ellerini de ben tuttum
Ve ben seni odumla, bedenimde ak yudum
O, güzelim saçlarını ben tel tel okşarken
Fal taşı gibi açmıştı, o ahu gözlerin
...Aşkıma sana, çok demetler olup ta sunuldu
...Dudağım köz oldu, yürek kanatlanıp uçtu.

Seni özüm,
Sevdikçe bil ki, yüreğimle yanar özlerim
Gel! Bigânem aşka, senle birlikte ölelim
Attığın adımlarda, ilk kez zaten benim, var
Sen yolu yordamı bilemezken, can güzelim
...Hayat sana oldu bu kez de, deryalarca dar
...Gül kanatlanıp uçar, aşkı gönüller yakar.

Sana özümle,
Sözüm bilesin ki, ruhun içinde ilkbahar
Ne bir tek kelimecik fazladır yar, nede az
Süzül de gel içe gülüm, ne olur yapma naz!
Ne çekilen dertler bize merhem, nede ati
...Bizdeki bu ateşi, felek'te söndüremez
...Aşk meşalesini yak, gönlümde salında gez.

Gülüm ben ki,
Yetemedimse sana, bu "Dünya" bile yetmez...

(25.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/337651/sana-dunya-bile-yetmez.html>

...HAYATIM YOK...

Sensizliğin o çoraklığını, kavrulurak da içimde yaşıyorum
Özlemlerimin içine gömülüp, nefesine bu boğuluştta durdum
Varlığımın karanlığında çok özler oldum o güneşim gözlerini
İçime esen ilk rüzgârım, iliklerimle titretirdin bedenimi.

Ateşin içinde, sana muhtacım, o susuzluğunun özlemindeyim
Dünyam olduğundan beri, bu aşkının serabının her an çölündeyim
Kendi barınağım bana züller oldu, sığınacak bir tek yer var sensin
Işığımydın, gözümü açan oldun, tüm yollarıma aydınlık verensin.

Dilimde hicranda, o gayri bir şeyi diyemez oldu, gül ben lal oldum
Yüreğim çılgınlık isyanında, avaz avazda haykırıışlarındaım
Bedenimi sevgilim o sıcaklığın sarmış, benliğimden hiç gitmiyor
Soğuğu ve sıcakğını da unuttum, teninden başka teni sevmiyor.

Bigânem yaşam oldu bana zindan, sen o içime akışta yakınca
Ruhumda arkasından gideni yok diye, garipçe o sensiz kalınca
Beni süklüm püklüm bıraktın, haşarımı haşarı canımda yok artık
Sevinçlerimde sensiz kadere ağlıyorlar, o azdıran gülümde yok.

Gözyaşlarımda seller gibi oldu, saran durduran o bentlerde niye
Gönlümün kor ateşini bastırmaya yetmedi, ortada bıraktılar
Uzaktan bana sallanan ellere koşar oldum, aşkım sensindir diye
Dengemin düzlemi engebeye döndü, eğildi büküldü karardılar.

Tüm yollar orta noktaların da bıraktılar, yüreğim kendinde değil
Yönler kayıpta bulunamaz oldun, varlığının yeri de belli değil
İçimle içinin, aşkın nikâhını kıydığım günkü, o giz geceden
Dünyam haram oldu hayatıma, yaktı kör talih beni, çok yücelerden.

Sustum, yükledi boşluk yükümü kör felek, eritti inceden inceden...

(26.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/337980/hayatim-yok.html>

...İNSANLIĞIN KURBANİ...

Sabah ilk ışıklarını çiselerken bu dünya ya
Ayazda boynum bükük, elim böğrümde, usulca kalktım
Dimiğim uyuşuk, sezinlemezken tüm bedenim
İskarpinlerimi kapıda sessizce, ayaklarıma geçiriverdim

Yürüdüm,
Gözler yarı sersem bezgin, uyuşukluk halinde
Sesiz Cem sokuldum, ümitle günün ilk saatlerine
O güne beklentilerimle, attım ilk adımları
Ayaklarımla tekmelerken, hüsranlı geçmiş yaşamımı

Sus dinledim,
Bir tarafta rüzgâr haykırıyor, bir tarafta denizin uğultusu
İlk saniyeler beni uyardı şuur altımdan, elzem olanlara
Ruhsuz, kendime gelmek uğruna kalakaldım ortada
Varlıklı olanlar çamur sıçratarak, hızla geçti gittiler

Çaresiz kaldım,
Bir tarafta, duaları ile beklenti içinde ağlayan fakirler
Bir yanda, leş kargaları gibi talan etmek isteyenler
Her yandan ses kaynıyor, bir biçim de, hayâsızca isteyerek
Bel bükük mü? Baş dik mi? yumuşak mı? Girmeliydim bu gün'e

Bir düşündüm,
Gaye, akşama kalleşliğe yenilmeden galip dönebilmek
Sorun ayakta kalmak, gayreti içinde rezile gebe kalmamaya
Her gün aynı demlerle, neler neleri pislikte kovalamakta
Bu rotası bozuk dünyada, insanlığı çıkara kurbanlar ederek
Yandım ağladım...

(27.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/338315/insanligin-kurbani.html>

...MUTLULUK...

Olmaz ise, olmazlardan sını
Sen mutluluk.
Olamaz sakın demeyesin sakın!
Sen neden, her zaman olursun kaçak?
Korkak!
Hep seni kovalar durur o mutsuzluk
Kaypak avanak.

Arzu, sevinç, güzellik, heyecan, bağlılık
Sadece
Sendemi?
Tek sende var, sanırsın değil mi?
Gel desem, o an mutsuzluk, hemen kucağımda.
Ne var aranızda?
Ya sen?
Kayıplardasın deve kuşu.
Hep sen
Neden? Sürersin önüme hep dik yokuşu
Kafan neden? Köstebek gibi hep yerlerde
Durmadan hepte, kayıplarının arayışı içindesin
Bir bilinmez yerlerde.

Korkak!
Gel kaçma, sen bana sevi verme sen de.
Ben sana senden alacaklarımı, sana sunarak
Senden olacak geleceğimi, tümüyle sana iade edeceğim
Gerisin geri, seni sana vereceğim.
Son olsun
Bitsin artık, alıp vereceklerimiz
Kalmasın senle, ortak tek bir bağımız
Kalmasın, selamımız sabahımız.
Ayrılısın tüm çözülemez, o kördüğüm yollarımız.

Ben mi?
Sormazsın sanmıştım
Evet ben, mutsuzluğu delicesi ne çok mu çok sevdim.
Sevdim işte onu! Ona hayatımı vereceğim.
Yekûn hayatımdaki mutlulukları.
Veremem sana içimdeki hazları
Duyguları, sevgi ve heyecanları
Sana veremem onları
O gönlümün bahtları, bende kalacak
Onlar benle oluştta duracak

Yaşam'ın kör zalim elinde,
Mutsuzluğun aşk girdabına girecek, aydın gecelerinde
Kalacak, o mutsuzluk aşkımıza gebe
Göreceksin içinle eriyerek, sen de
Elbette güneşli bir günde!
Mutsuzluktan, doğa bilen mutlulukları
Muhakkak hüznünlerin ve pişmanlıklarınla göreceksin!
Kahrınla üzüleceksin, hissedeceksin
Mutsuzluğun yuvasındaki cıvıltıları
Mutsuzluk doğuracak, sen duyup yanacaksın
İnim inim inleyeceksin
Bir bir umutsuzluğun, o umutlarını öğreneceksin...

(28.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/338600/mutluluk.html>

...SEZGİLER...

Sezgiler, ölü bedenimizin, hislerimizle aniden köz uyanmasıdır
İçlerden dürter birden ölümüne, işte o diye, hemen de ruhun ısınır
Bir rüzgârın, belki de nefesindi, sevi ile içimdeki o an yankısı
Belki de özlemindi, dağlarca senin içinde, çılgınca aşkın gül takısı.

İşte o anda, sen birden benim her şeyim oldun, beynimin içine çakılan
Ateş oldun büyüdün, cehennem olup kavurdun, yaktın bedenimi acımadan
Depremlerce derinlerden sarsıntıyla girdinde, yıktın o dünyamı güzelim
Kanıma gizleriyle giren külünü dahi, kazıyıp içimden sökemedim.

Deniz kenarında fırtınalar oldun, taşlara yorgun çökmüş o zül halime
Azap işledin, hiç çıkmasın diye, derince gömdün acı ile yüreğime
Dalgalara nakış nakış kayalara vurarak işledin, belleğimden kazıdın
Çalkantılar yarattın yüreğimde, bitirdin beni, yıkıp tarumar bıraktın.

İçimdeki dinmeyen hain sıkıntından, dikenlerden yorgan döşek yaptım
Gül suyu ile yudum her yerimi, kokunu da bir türlü hiç çıkartamadım
Ses oldun da çınılattın kulaklarımı, aşkla adımı defaten söyleyerek
İnim inim inleyip ağladı! O zalim yüreğinde varlığım delirerek...

(30.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/338787/sezgiler.html>

...KEZBAN...

Varmak istedikçe, utanır da kaçarsın benden
Daha yeni daldan kopmuş o elma yanakların
Utanır sıkılır, yeni gelin gibisin kezban
Çeşme başı cilvelerin, tadına doyum olmaz.

Gel yaklaş ne olur, bakayım şu tatlı diline
Okşayayım dokunayım, saçının her teline
Testini taşıyayım, zevkle geleyim arkandan
Yeter ki anla beni, bir müsaade etsen kezban.

Vardık, cennet bahçeli evine inandı bana
Oturduk ser verip sır vermeyen ağaç altına
Konuşmak, sana anlatmak istedim bu derdimi
Neden söyle, niçin utanır da kaçarsın benden?

Susma kaldır yüzün, görsün gül cemali bu yetim
Daya başını göksüme, bir kez gülsün şu halim
Gel dal gönlüme, yücelsin, coşsun ummanı boğsun
Bahtım gülsün, ruhum açılsın o sevinle dolsun

Yakıp külhan eyleyip, tozu dumana doldurma
Güldü inci dişleriyle geldi, çöktü bağrıma
Baktım horoz ötmüştü, yeni kalktım yatağımdan
Meğer rüya imiş, affet beni uyandım kezban...

(31.03.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/339173/kezban.html>

...BENİDE NE YAPSIN...

Dudakların da o tatlarını unutmuş durmuş, büzülerek de çürümüşler
Nereden bilecek ki? Buruk mu tatlımı, insanlığını bile yitirmişler
Sevda selleri de cılızlaşmış, mecraları da artık yok olmuş, kurumuşlar
Doğruları, eğrileri nasıl da bilsin ki? Kalbe giden yollara aksınlar.

İnsanlar ardan, hayâdan uçmuş sevgi ve saygı lezzetini nasıl hissetsin
Rezillik de ortalığı talan etmiş, mertlik bozulmuş, şeytan kaçmış da gitmiş
Analar boynu bükük közde kalmış, evlatlar evin içine edipte kaçmış
Çamur oyunları moda olmuş, karı kocayı hiçte bilmez, pek tanımazmış.

Hazlarda unutulmuş gitmişler, biçarem de deli, zevkini nereden alsın?
Geriden gelmiyor artık insan seçiciler, insanlıkları onlarda bilsin?
Parmak basılmıyor artık kanayan yaralara, akan kanlar nasılda dinsin?
Tanınmıyor artık er kişi, inlimidir cinlimidir, nasıl çözülebilsin?

Ben külhan yetimi bir garip, bu yalanı riyayı nasıl bilişte öğrensem?
Delilendim aşk ile ben yine, kalbimi bir sevdalı, kendi eliyle tutsun
Çoraplar örmüşler başıma, dokuyanlar ki kasıtlı, beni kimler ne yapsın?
Böğrümde bağlı kaldı ellerimde, çözüp de başlarına niye bela etsin?

(01.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/339475/benide-ne-yapsin.html>

...DERTLİ...

Dudakların sevide ateşinde yanar, kor akışta yüreğe
Yangınlarda olur büyür, hicran çırpınışların içerisinde
Kahreder yolu da yordamı da bozuk, kalleşlerin bu düzeni
Yürekler yanar, beller kırılır, bunca hain kahpelikte dertli.

Sen kaçmak ebediyen de, hayattan kopup uzaklaşmak istersin
Tutacak bir dal ararsın, girdabın yükü ağır dayanamazsın
Bırakmışsın bu hayatı, bezişte yılmış da, çökmüşsün çok belli
Göz açıp kapamakla vakit mi geçer, sen çok sorumsuzsun dertli.

Yanmışsın bin kez kırılıp da kopmuşsun, umutsuzsun eşten dosttan
Varmış da bel bağlayıp yıkılmış, hiçte düşünmez olmuşsun yoktan
Arkadaşım, eşim, dostum, demişsin yine kırmışlar o kalbini
Hayat sana da güler, bir gün sende başarır kazanırsın dertli.

Sevgilim, hayatım, ruhum, bir tanemde diyemeden atılmışsın
Gonca gül iken, bir kez dahi açmadan, soldurulmuş kurumuşsun
Közlere düşüp yanmış kül olmuşsun, çamların çırası misali
Ben daha yeni mücadelemi bitirdim, çok da yorgunum dertli.

Bıkmış, usanmış, boynun bükülmüşte, aldatılmışsın beni bırak
Yapma ne olur! Ben hayatı zorla yendim, bana artık çok ırak
Durma odunlar gibi, yılmadan atine koş, dinç tut bu bedeni
Yol yürümekten çokça acizim, bu bitik yüreğimle zor dertli.

Yakarlar yollarda biter hayat, tükenir tümünden hep umutların
Düşmek de dolaşmak istersin, engebeli zor yollarda, korkarsın
Neden ki yandın yıkıldın, tozların içinde kaldın, mecnun gibi?
Bırak ne olursun! Ben yendim bittim, bacaklarım da kırık dertli.

Sen kör gözlerden, ışıkların doğmasını da neden çok beklersin
Bilmez misin sen güç ve hikmeti, haktan takvanla ancak istersin
Bırak artık sende git yoluna gayri, ver kendi mücadelemi
Yol yürümekten çok acizim, bu yılgın bedenimde çöktü dertli...

(02.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/339776/dertli.html>

...SENDE BENDE YİTTİN...

Bu yürekte çok yangın akar, güller acıyla bakar
Şavkı da vurmuş o güle, bu bülbülde candan ağlar
Duman sarmış yüreğimi, el yanarken, gönül çıkar
İzler derinleşir, kıymeti bilmeyen yakar dağlar .

Sen yerde sürüm sürüm sürünüp ağlar yanarken
Sevdim yürekte kaldırıp, bastım bağra inletmedim
Kalbimle ruhunu yudum, gülüm ben tuttum düşerken
Gönlüme can diye seni kodum, yeniden yücelttim.

Yoluna şavk, sana hayatımı sığın diye sundum
Etrafında girdaplar oldum, çok zül olup da dolaşdım
Uğruna nice zora çamura, yüzüstü dolandım
Dalga dalga çarpıldım, kötülüğe suçsuz bulaştım.

Bahtımın yoluna diken serip, kanlı bayram biçtin
Yol iz bilmezken, deryayı kalbimden çalışta gittin
Ne rezil bir vefasızlık, sevgisiz kanımı içtin
Beni kurak bırakıp, hayatımı yıkarak sattın.

Ben can gülüm dedikçe, yalanla hayata kor kattın
Sözüm dinlemeyip, hep yanlış yolda günler tükettin
Bahtıma karalar bağladın, zevke sefaya battın
Yaratana döndüm de sığındım, sende benden yittin...

(03.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/340101/sende-bende-yittin.html>

...İÇİMDEN BİR AH! ÇIKTI...

Seni görünce
Yolum da, izimde şaştı
Yangınların içine düştüm, sen gelince
Dudaklarım yandı çatladı
Seni bir, sevince
İçimden, bin bir sızı kaçtı
İncelerden de, ince
Gönülde aşka koştu, ulaştı
O şuh endamın, içimi bir delince
Dilden de, derince bir aah! Çıktı
İnleyince!
Yüreğimden, kor olup da aktı, yaktı
Gözler gözlere, bir cilve verince
Kırpiklerimde, gözüme battı da, acıttı
Şöyle bir, sen içten gülünce
Köz köz oldum, içimde dışıma çıktı
Ruhum sana koştu, kendince
Yüreğin coştı da, dağları aştı
Ben ki sevinip, delirince
Gariban, bir sevgi tattı
Elin, elime değince
Atiye, durdu da şöyle, bir baktı
O "GÜL"! Gönülünde ki, mutluluktan esince
Bir sigara çekip, ooh! La yaktı...

(04.04.2010)AZAP

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/340395/icimden-bir-ah-cikti.html>

...SUSKUN YANAR...

Suskun yanar içimde, dermansızdır çökük gönlüm
Ellerimde titrer, maşuka doğru ben yürürüm
Aşktan derman ararken, yürekten vuruldum durdum
Gel de gülüm hiçte karışma, ben çokça yorgunum.

Susmama bakma, içim fırtına kavurur durur
Aşk uçurumu, benim kör uçuşuma boğulur
Dalgın kör sulara, gök gürültüsü de ne olur
Bir gül gülüm, içimde baharımda susuz kurur.

Duygularım sensiz yanıyor, hiç şaşmıyor yârim
İçimde lav kaynıyor, bacada dumandır halim
Kapımın tokmağı çevrilip, açmıyor bana gülüm
Ben kara bağlayım, yeter ki sen etme hor zulüm.

Kara bulut dans eder, yürek sökülürde gider
Huzurlu damımın üstünde, baykuşlar hep öter
El vurur gider sel yontup kökünden kazır söker
Gel artık bahçeme dikil, bana tek gül de yeter

Duyguya sel olup da, sen ile ben buluşayım
Gönlünde coşup, delicene aşkından koşayım
Varlığın uğruna, ben içten donup uyuşayım
Bırak son nefesime, canım senle ulaşayım...

(05.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/340673/suskun-yanar.html>

...DİYORSUN Kİ AŞKIMI VER...

Dedim ki can;
Sen niye, neden kapımdasın?
Beni niye seviyorsun ki, daim tepemdesin.
Binlerce baykuşlar öterken, hayatımda
Fırtınalarda yerle yeksanken bedenim
Yüreğim sellerinde, boğum boğum boğulurken.
Depremlerce sarsılırken geleceğim...
Bende var olan seni, alıŖta ne edeceğim?
Yok ki geleceğim...

Kız sen
Yalvarırım söyle!
Neden?
Sen diyorsun ki bigânem

“Bende emeğin inci... İnci... Oya... Oya.
Çok ama çok, yıllarca
Üstüme titredin, sen var ya
Dokudun bedenimden, yüreğime kadar...
İndin ruhuma onardın, emeğinde bende, dağlar
Topraklardan... Göklere dek, çıkarttın başım
Sen beni, güvenlerle büyüttün, hiç korkmadım
Benim sırtımı dağlarca dayadığım, güvenimdin
Demir kapımdın benim açılmayan”...
“Sevmeyi öğrettin, vefayı, tutkunluğu”...

“Sen canım, bana can dostluğu
İçimin içine ılık ılık akarak, tüm Ŗefkatinle
Hayatı”... “Hakka adanmayı, gösterdin
Bir bedende, iki kişilik yaşamı öğrettin”
“Sen, içimin içinin içinde, ancak tek sen yeŖereceksin
Kadınlığımı bana, tek hissettiren sensin”...

O zaman, hakkımı ver mi
Diyorsun gülüm sen bana?
Neyi be kız söyle... ALLAH aşkına.

“Sen bana demedin mi ki? Canan”.
“İlki emektir, sonra güven, sonra sevgi ve dostluk,
En sonunda, gerçek aşk gelir demedin mi? Can
Dostluğa dek yaşattın
Bana, aşkımı ver
Ver
Ne olursun!
Aşkımı”

Kız, çok mu istiyorsun aşkını?
Canımın cananı, kalbimin ölümsüz hatunu...
Sen bilir misin? Hayatın kördür yolu
Kırar elini kolunu
Ruh çöker, figanların patlar, kapar yolunu
Hislerin haşinleşir, kırar eşini dostunu
Çekilmez olur hayat
Kara dumana bulanmaktır aşkın sonu...

“Diyorsun ki; Evet, emekten dostluğa kadar getirdin
Verdin bana... Her bir Ŗeyi türlü...
Türlü...
Geride, hissedip doyasıya tek aşkımız kaldı
Ben, sende benliğimi buldum, beni sende yaşadım...
Tüm mutlulukları... Özümleyerek an... An...

Tek geriye kalan
Kıyma aşkıma!
Yaşayamadığım, tadamadığım o, kavuştur beni aşkıma...
Ver...
Aşkımı... VER bana"!
(06.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/341028/diyorsun-ki-askimi-ver.html>

...NE DESEM Kİ...

Ne desem ki?

Sizi ben, sanki birçok yerlerden tanırmış gibiyim mi, bir bilsem
Kız yoksam, sokaklardan mı, bizim mahalleden misin ki desem
Saçlarının o muhteşemliğini çekti, bu kor duruşun mu, nerden
Gözlerim mi yanlışlıkla ısıyor, karıştın mı başkaca bir yerden?

Ne desem ki?

Komşunun kızı mıydın, balkondaki şu şuh sarışın mıydın, sarkan
Yolda, gözlerimizin çapkınlığı mı takıldı, yürekler miydi çarpan
Okulda mı karşılaşmıştık, izimler oynar iken mi, çarpışmaktan
Sen mi kazayla bana çarpmıştın, yoksa ben mi ki, yalancıkantın?

Ne desem ki?

Nişan, düğünde yapıp da, çılgınlarca yoksa bizde evlenmiş miydik
Yoksa senelerce bir çocukla, saçla, başla, biz kavgalar mı ettik
Senle neydi ihtilafı, hayatı tek başına yıkıp da, ayrılmış mıydık
Beni canından çok, deliler gibi ölesiye, aşkla sevdiğini söyleyişte?

Ne desem ki?

Aşkı mıydın, gül bahçende, hazan mevsimini mi senle yaşamıştık
Kız yeşil gözlüm, senin gözlerin mi çok kara, yoksa benimkiler mi?
Susarda, kara bulutların kin oklarını, gözüme dimdik'ine çakarsın
Ben mi hayaletim, sen mi, odaların içinde bomboş ve loş çinlarsın?

Ne desem ki...

Hatırlayamıyorum ki, senden kör göz, yediğim çok kötü darbelerden
Yoksa bir başka birimiydi, o sen miydin hayatımı da, bana kahreden
Bilemiyorum ki unutturdun bana dünyayı, bittim bedenimden, nardaki
Diz çöktürdün tüm zalimlere, hafızamda kayıp, unuttum ben, yok ki...

“Olsa canına kurban mı, tüm her bir şeyler senin mi ki, bilemem ki”?

(07.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/341361/ne-desem-ki.html>

...AŞKIM DA ZAMANSIZ...

Delilendim de bende durdum, aklım da yok ki, nerelerde?
Kalbimde kor sevdada, hissiz bu mumyaları, bizde biliriz
Başıma da bunca belalı çorapları ören, o çılgında nerede?
Ellerim böğrümde kala kaldım, bu aşkımda çok zamansız

Dut yemiş bülbüllere döndüm, dillerden sustum kendimce
Yüreğime düşen bu yangın, alevlerini de tümünden sileriz
Göğsüme saplanan bu hain hançerin, sahibi de kim sence?
Durup dinlenmez koştduğum, balçık yolda da biz bataabiliriz

Duydum ki yârim, ağlamaktan sel olmuş, o gülüm göğsünde
Yaradan'ım takat verirse, gül içinde biz açmayı da görürüz
Benim elime koluma da bağ olan, bu aşkın sancıları da ne?
Tüm bedenimle sarıp da, iliğimle eriyip, uğrunda da ölürüz

Hayatımdan çık da git, gözümü oyma, bu hırs da sende ne?
Yaramada parmak basma, kanım ile boğulmaya da razıyız
Görmediğim gizli hislerin, altında ki bunca hınzırlık da ne?
Kokulu bağrından çıkar, viran baykuş damında da çürürüz...

(08.04.2010)AZAP..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/341662/askim-da-zamansiz.html>

...O GÖZLERİNDEN...

Buğulu can aşkım, yakan güneşim
Hayatımın yağmuru, gül cananım
Gül-ü Gülşen, sen sessizce dalandın
Güman'ım ,tek sen beni anlamadın.

Ruhu parya ettiren, nar perimsin
Maşuk yoldaş, gül sefa sultanımsın
Neden her zaman, sende cefalısın?
Sen benliğimin canı, tek aşkımsın.

Saçın teline bile, ben vuruldum
Yürekle ufkunda, sende duruldum
Kopamadım senin, şuh gözlerinden
Alamadım ne sırsa, seni senden.

Yâdınla koysalar, arşı önüme
Kara veba sarsalar, her yerime
Şu canım çıkmadıkça, bu bedenden
Bu yürekte kor ateş, yine de sen.

Deryanda da susuz, bir çöl gibiydim
Gaddar darağacında, ben eridim
Oysa bahtım seni, gönlüm yar seçti
Darmadağın olup, kendinden geçti

Kuru ruhu, dudakların ıslattı
Sıcığın içe aktı, köz bıraktı
Dağlar aşıldı, yol ırağı sana
Nazi cilveyi de, bir bıraksana

Bu yüreği yıktın, ezdin de geçtin
Gün ve geceler, inleterek içtin
Dalga dalga geldin, üstüme neden?
Geride koyuşta, gittin sevmeden...

(09.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/341973/o-gozlerinden.html>

...BU KİM? BEN KİMİM?..

Hayat bir ileri, üç geri giden, kısırca kör bir döngücün içinde
Kapılıda verdik bir kez, şu sevda denilen yok edicinin o seline
Sana ben ki gülüm, canım, ruhum, aşkım da can çok derdim
Uğruna şiirlerde yazdım, üzüntülerde, savaşları da verdim.

Ağladığımda da, sevindim de, içtenliklerle hepten umutlandım
Hayal kırıklıklarına da, ölesiye alaylara da, çokça uğratıldım
Uğrunu canım, ummanları verdim sinede sana, deryaları da
Gönüllerde çalındı, dost kalpler de kaldı, onca ayakaltlarında.

Sokaklarda el ele sevgimizle de olduk, düş kırıklıklarında da
Dağlara mı çıkmadık, kardelen mi demetlemedik, o sunuş da
Hüsranlarda ve yanlışlıklarda aniden yanıšta, külde oluverdik
Gönüller de açılıp, tümünden çıkarlara da kapımızı kapatıverdik.

Yağmur altında da sarıldık, öpüp koklaşıverdik, kucak kucak
Çiçekler de yağdıydı o saçlarına, hep acılar içinde de yandık
Gecelerimiz de oldu, gün batımıyla çok sisler puslarda çöktü
Seherleri de vurdurduk bu saçlarına, uğruna güneşte doğdu.

Yanılnca ağlanıldı, sevindik güldük de, senin o hain gözlerde
Bir ömür yokları da oynadık, hayatlarımızı açtık, bu sevilere
Bahçeler, evler, villalar, çokça sarayları da yaptık ve de yıktık
Tüm tabularımı hayranlıkla, sana delirircesine bir bir bıraktık.

Eller uzatıldı, eller çekildi, birliktelik kuruldu, hüsranlarla bitti
Gelinlikler de, adına halaylar da düğünde kuruldu, yoklara gitti
Evler döşenip, yuvalar mı kurulmadı, sana ocak mı yakılmadı?
Daha canım senle ben, ab'ı hayatı ya içtik, ya da içemedik ki.

O kadın da sen değilsin bu aşkta, hiç mi hiç de sen de o değilsin
Hayallerim de nerede? O ateşinle sen güzelim, sen de geridesin?
Karşımdaki olan çirkinlerin çirkinini, bir hissizliğin tek yumağı
O narinlikler nerede, neden bu sertlik, nedir ki bunun oymağı?

Aşkım, canım, gülüm, ciğerparem, sultanım da, o aşk nerede?
Nerede? O canımın cananı, bu da kimdir ki? Ben de nerelerde?
Hatunum, evimin kadını, güllerin gül'ü aşkın ocağımda ayıpça
Nerede hayallerim, umutlarım, hayatımın o güneşi de kayıpça.

Bir zamanlar, tüm yüreğim ile vermiştim sana ben her bir şeyimi
Şimdi de tüm nefretimle kusaraktan veriyorum, her türlü şeyleri
Al alacağını da tek git benden, koy yakamı, beni de yıkıkta bırak
Mahallenin pis çöplüğündeki, bir tek çiçekte artık bana çok irak.

Ellerim boş, ömrüm boş, kalbim de çaresizlikte, boşça senelerde
Yeter ki! Var oluşluğum bende kalsın, garip olan bu bedenimde
Gerçek kirlilik de bu benliğimde bulandı, yok ki berrak o aydınlık
Bu kim ki? Ben kimim? Hayatım da nerde? Bu da nasıl bir karanlık?

(10.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/342263/bu-kim-ben-kimim.html>

...KOR ATEŞTE YANAR...

Göz nur ışıktır bizi aydınlatır
Kalp temizliğice düz orantıdır
Harama da helale de takılır
İnançsızdı doğru yoldan saptırır.

Burun tüm kokuyu içe akıtır
Her şeye limon olup da takılır
Piside temiz de sever yapışır
Sürtünce ne yaptığını şaşırır.

Ağız kapıdır o içe açılan
Tadı bildiğe bilmeze de açan
Doldurdukça yerde yutar da kaçar
Pislenince ortada kalır naçar.

Kulak sesi duyar ruha tez akar
Arsıza da edepsizde takar
İsteğe göre de kulak kabarır
Bazen durudur bazen de şımarır.

Dil kemiksizdir o çokta oynasır
Her önüne gelene hep dalaşır
Her ilimle haddinedir yarışır
Aldanma ona ki ağza dolaşır.

Eller her daim her yere ulaşır
Aşk içindeki ısıyı o taşır
Yol iz bilmez her şeye de karışır
Küsünce de böğre bağlı dolaşır.

Kalbimiz narindir çok hisseder
Büzülür her lafa çokça da küser
Ezilir süzülür fazlada beter
Kor ateşte yanar erirde gider...

(11.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/342567/kor-ateste-yanar.html>

...GERİDE KALAN NE.?.

Bir kara zindana döndüm, hep hicranda çok kırık gönlüm
Gardiyan da bedende olsa, kime fayda, köz bu halim
Esmiyor artık meltemlerimiz, tan da söndü be gülüm
Ciğerim yanarken gülmek, eğlenmek bana kor mezalim.

Yürekte kanlı yara kanar, oynaşman deşmeye yarar
Kahır depreme bağlanmış, olsan da olmasan da çöker
Dokunsan hicranda yanar, gönlüm durmaz yar için ağlar
Dağıl rüzgâr dağıl, yâr hor kaynar, sineme acıyı döker

Bir tas suyu esirger vermez, o kadar oldu ki zulüm
Görkemli sarayımda otursam, aşkım yok kime yarar
Gülmüyor güneşim de artık, yağmurdan bana ne gülüm
Ses vermiyor artık denizler, bunca koylarda niye var.

Gül bahçemizde, bülbüller yerine kargalar ötüyor
Dertleştığımız aşk ağacı da, artık kurumuş yârim
Koşup oynaştığımız çimlerde, çürüyüp de gidiyor
Elde sen yoksun, ben de yok, geride kalan ne ki zalim.?.

(12.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/342879/geride-kalan-ne.html>

...BENİDE DÖNDÜR KENDİNE...

Şahit ol YA RAB! Sana; canımla gönülden hep taptığıma
Affet; yolsuz yordamsız hatalarımı ve kusurlarımı
Acizliğim ve günahlarımla, sen izin ver nur kapına
Bilmezlik içindeki, bunca acizce aptallıklarımı

Et yığınınına gömüldüm, doğruyu arı bilmedim afet
Eşi dostu da kaybettik, hayrımız komşuya da olmadı
Nefsin kör duvarına çakıldık, kalbimizden şerri defet
Sıcak yuva bilmedik, el yağmuru da bize yaramadı

Ya RAB! Senin o yüceliğine, bu garibi de sığındır
Yaptıklarım yüzümün de karasıdır, sen yuma mı sağla
Senin bu büyüklüğün karşısında, beni de boyun eğdir
Varlığımı ez, nefsimi çürüt, beni de al, sev sarmala

Duru durağı bilemedik, çamura bulanıp saplandık
Kalbime dadanan kötü tohumları, yeşertme al beni
Ana baba bilemedik, temiz yolumuzdan uzaklaştık
Kötü kalbimi ak pak et, yoluna kul diyerek ser beni

Bilirsin; Ya RAB! Pislüğimden, temizlenmek istediğimi
Tüm den yolların aslında tek sana, yönünü verdiğine
Gafil dünyanın, kirli ayna olduğunu bilen içimi
Ya RAB! Bitsin artık, beni çeviriver yeter ki kendine...

(13.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/343188/benide-dondur-kendine.html>

...BEDENİMİ BİR SARSAN.!.

Senide, karşımda aniden görünce, dudağımı çatlattın
İçime ılık bir ürperti indi, yüreğimde yangını başlattın
Beynim sana dolandı, gözlerim kor yandı, ferî kaçtı
Senin hiç vicdanında mı yok? Ruhuma hicranı saçtı.

Sevdana dikine de bakamazsın
Yüreğini alışta yok satamazsın
Sevgisizce asla boşaltamazsın
Kanlı damlayan közlü yüreğini.

Dondu bedenden hep hislerim, buz dağını da aştı
Düz yoldan gidemezken, girdapların benden şaştı
Divane gönül gündüzü bırakıp, yandım o geceden
Ölümüm senin elinden olacak, öncesinde ecelden.

İçin içine sevinden sığmadıkça
Yağmur olup içime dolmadıkça
Gönlüne aşk sevin yağmadıkça
Dindiremezsin hicranlı hislerini.

Tut ellerimi akıver içimde, bir gün olsun sensiz bırakma
Hasretinin yollarında koyup, aşkını köz ateşinde yakma
Yunup tüm benliğimi, ruhumu tüm yüreğinle bir bansan
Aksan kalbe aksan, kızgın ateşinde bedenimi bir sarsan.

Sevgin gönülde, derinliği bir başka türden delice çarpar
Bazen od olup yakar, bazen şefkat olup da yürekte akar
Aşkım şu hayatta dik yokuşsun, nefessiz kalışım ondan
Bigânem gül oluştâ ruha akıp, sevini doldurup bir açsan...

“Duygu sel yapar yüreği, aşkı bindirirsen üstüne, ateş yanar alev kalkar” ...

(14.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/343490/bedenimi-bir-sarsan.html>

...SONSUZLUĞUN HAZZI...

İlkbahardır.

O dur

Tüm nimetleri

Bir bir istemle, bizlere o sundu

Deryamsı zenginlikleri, mutluluk içinde o yoğurdu

Sonsuzluğun o gizli gerçeklerini

Aşkların o gül bahçelerini

Gönlümüzce açan o çiçeklerini.

Görmeli

Bak işte bu senindir, sana uzak olmayan şu ati

Gör artık gerçeğin o acılarını, tatlılarını ve tadımlarını.

Dostum uzatılan el, atinin kaderinin yol çizgisidir

Vazgeçilemeyen, dönülemeyen savaşımın doluluk çabasıdır.

Haykırma! İçini açma, zaten faydası da yok, boş bir çabadır.

Unutmamalısın

Sakın ha sakın!

Söyleme derdini dostuna

Hüsranlarda şaşkın boğulsan da

Kahırların da, eriyip yok olsan da.

Tatmaya bak, azar azar sundukça o öz dolu mutlulukları.

Allah'ına şükret!

Kötülüğe sakın bulaşma

Yakınlaşma

Başından da defet

Düşün.

İşin

Anlamaya çözmeye çalışmak, büyük sözü dinle artık.

Bırak yakarı da, birazda "Elde" kalsın

O zaten yırtık

Dert etme artık

Bir gün, yok olacak bu yaratık

Usandık dertlerden, bin kez de yıldık ve yıkıldık.

Duygularına gebe kaldığın günlerini an ve hatırla.

Üstünden geçmiştik ırmakların, ne denizleri de aşmıştık

Aştığın bu engellerin yüceliğini çözmeye çalış.

Yaratana şükret! verdiğine alış.

Bitsin artık

Yok, olsun kötülük.

Sorun körlük.

Yeter, bitsin bunca elemeler acılar

Yetsin artık, yüreğe zorlu gelen o çırpıntılar.

Uzansın artık birbirine eller, kavuşup dinsin artık bu acılar

Birleşsin gönüller, kalp sıcaklığı ile kalbimize doğru.

Aksın çaylar, ırmaklara, denizler ummanlaradır yolu

Eğri kalmasın, doğsun bu "Hayat"ta doğru

Erişsin artık o mutluluğun ve aşkın sonsuzluğa

Bitimi belli olan, o haz deryasına doğru.

Gönüller bir bir dirilsin, kalpler sevgi ile sulansın

Yüreklar coşkuları ile sarmaş dolaş dolansın.

Özlemler, sevgide ağlasın

Karanlık kahrolsun, ortaldan yok olsun

Beyazlık, ak pak doğsun.

Aşklar sevgiye sevinçleri ile kalsın gebe

Kavuşma bayramlarının

Gönüllerinde

O mutluluk ve sevinçlerinde.

Artık y¼rek y¼reęe o "AŞK" tahtları kurulsun...

(15.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/343784/sonsuzlugun-hazzi.html>

...KOPTU KOPACAK...

Bir gonca ki o senelerdir, ininden çıkartamadığım
Bir inat ki ne elini ne dilini, kıstıramadığım
Bir saniyecik bile sarılıştta, tadına doyamadım
Uzattıkça o şuh dudağı, nefeste utandım ar mı ki?

Rezilce sürünüp de dururum, kör aşktan hoyratça kaçar
Yaralı kuş uçmaz, gönül ise gülüm kanatsızda uçar
Sevdam aşkınin kollarında, mahzun yanar da kalır naçar
Yürek denizce kabarıp, ruhta gül olur da açar mı ki?

Yol yordam da aradım, duvar örülü, hiçde aşamadım
Kul olup yaratana nefsi yendim, sana ulaşamadım
Dert kucak kucak, bir içe akacak olanı bulamadım
Ses verin dağlar ses, barınacak bir kovuk bana var mı ki?

Soğukluk girdi akla, kurt düştü de kemirir, içeriden
Çalışır durur, hep onun bunun sorun ve beklentisinden
Kalkar hayatın aşk gemisi, battı ha batacak derinden
Koptu ha çürüyen bağımız da, koptu veya kopar mı ki.?.

AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/344095/koptu-kopacak.html>

...KÜLLERİMİ DE SATTI...

Yüzü de kapkara kömür karası
İçinde ki riyakârlık hastası
Her anda da başımın da belası
Torbası boş zenginlik budalası.

Kahreder cilvesi ve de edası
Balkon güzelinin gürdür sedası
Keyfince şımarır da şokolası
Haince kötülük ister sevdası.

Düşmanlık güder gönlü yıkılası
Aklı fikri hep zulüm yok olası
Ya bin düşmanlıkta naçar kalası
Ya da kendince şişer yağrulası

Meşhurdur hoş yüreği dağlaması
Kahreder yalan yanıp ağlaması
Çözüm değil yıkıp da karartması
Yaratan tek çaredir varılması.

Tez görüp de geçte anladım hası
Hayatta hasutluktur müptelası
Yakan bu hayırsız huyu batası
Küllerimi de sattı kahrolası.

(17.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/344421/kullerimi-de-satti.html>

...GÖNÜLLE AŞMAK

Evlerde sıcaklık kayıpta, yürekler katı, aşılmaz sorunlar
Anlamazlık acizliğinde de kalır yavrular, çöker yarınlar
Hoş görmezlik, eziklik ve zavallılığı artıran hastalıklar
Ne denli hissedilir, sıcaklığı kayıp olan, soğuk yastıklar.

Nasıl da mutluluk dansı tüttürür ki, yuvalardan bu bacalar
Madde yığıntısı duygularda sevgi yok, çıkardır hep arzular
Gel kucak açtım demeden, içeri giriverir nankör fetbazlar
Benmişim, senmişsin, kim olduğu mümkün değil, bellide olmazlar.

Bulanır cahil aptal kafalar, sorunlar atıye dek uzarlar
Bin bir çeşni içinde var sayımlar, boğuluşları da garazlar
Bir kötüde söz çarpar kulağa, yanmalarda çokça pişmandırlar
Gönül kakkahası da kayıp, kinlerle içten korlu yanmaktalar.

Mecbur kalır develer, hayatta bir merkeple ortada kalırlar
El tövbe eder, gönül dönüp başlar, acıyla hakka yalvarmalar
Bir temizlik amblemi yavrular, umursamaz ana ve babalar
Göremez ki olay çözülemez, çırpınırlar ki kalbi çalalar...

(18.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/344715/gonulle-asmak.html>

...DENİZ VE BEN...

Ellerim böğrümde, belim kambur
Yanık bir sızı var, yüreğimde
Sessiz bir bank, sakın bir deniz
Güller açmış, sanki yüzünde

Ne sokakta, nede evdesiniz
Sanki sonsuzluk çökmüş, ölü bir bedeniz
Başım avuçlarımda yanıyor, ateşler içinde
Çöktüm, kalakaldım o bank'ın üzerinde

Deniz büyümeye başladı, gözümde birden
Kabardıkça kabardı, burnunu bükerekten
Dağlar gibi yıkılıyor üstüme
Geçilmiyordu, kibir ve gururundan
Burun kıvırdı, beni aşağılarcasına
Bir anda, yüzüme doğru bir göz attı
O kibriyle baktı
Küçümseyerek aktı
İçindeki, anlamsız nispetleriydi

Bir sessizlik çöktü o anda, uğultu aniden kesiliverdi
Kibir rüzgârları, bir anda yok oluverdi
Ortam berraklaştı
Her şey duruldu, gün ışığına çıktı

Anında gemiler, üstünden geçişte gittiler
Balıklar içine dalıverdi, derinliğine süzülüp emerek
Kayıklar da üstünde oyunlar yaptılar, ona sormadan
Deniz o an tüm acılarıyla bana bakakaldı!
Yürekten bin pişman, dövünerek ağladı
Bende yıkım, bende ölüm, dans eder bedenimde
Tüm süksesi çöktü o anda, yok oluverdi
Sessizliğe gömüldü, bedenden tükenip bitti
Yıkıldı tüm hayalleri, biranda gitti
Yolgeçenin hanı oluvermişti, tümünden
Bakamıyordu artık, utancından yüzüme
Kalakaldım, elde kirli bir gülle!
Dökülüverdi o an ağızımdan, çıktı kötü bir cümle!

Eser kalmamıştı o gurur ve kibrinden
Yüzünün karası ile küçüldükçe küçüldün hepten
Üstüne boşaltı verdiler gemiler, tüm çöplerini
Tümünden akıtıverdiler, tüm kirlerini
Varlığı bile belli olmuyordu, kirden pislikten
Neden?

O muhteşem sesi boğum boğum boğazdan
Akışta gitti, bir kez bile hıçkıramadan
Hepten silindi, her şey yok oluverdi
Tüm ağırlıklar bindi, tek tek benim sırtıma
Bir kahırlı sancı saplandı, aniden karnıma
Ağrılar içinde yere yıkılıverdim
Çöküntüden korktum, inledim
Yok oldu tümünden, bütün emeklerim ve sevgilerim
Bir anda giziyle geçti, gözlerimin önünden
Kurudu, döküldü aniden

Kayıplara bürünüp buhar olup da gitti, tümünden bu kara ruhuyla
Ansızın! Gizlerle çıktı bedenimden, birden ortadan yok oluşuyla...

(19.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/345001/deniz-ve-ben.html>

...DELİLENDİM BEN YİNE...

Gönülden delirdim yine, ortamdan kaçtım, dertlerime tutundum
Geçmişin kahrından kurtulunca tüm sıkıntılarımı unuttum
Gecenin zifir karası tümünden benliğe çöktü de kör eyledi
Dost dediğim şaşkınlar hep yollarda menfaat çalıp da söyledi

" Hak bilmez, yetim tanımaz, utanısta sıkılmaz, canlar yakılır. "

Ne gelecek ne geçmişte yazık arlanıp da insanlık bilemez
Yürek uslanmaz, utanmaz, şeytanlığı bırakıp doğruyu görmez
Görünce gerçeği heyhat! Rezilliğimi, kendimden de utandım
Hata ettim, can bildim dostları da çamurlara da ben bulandım.

" Korkak gerçeğe ulaşıp çözmek yerine, çakalı da dost sanır. "

Ellerimi açtım, gözlerde yaşlarla diz çöktüm yangın gönlümle
Suçlu, günahkâr, sefahatli, kabahatli de olan benim diye
Tövbe ettim! Yaratana tüm işlenmiş olan onca günahımla
Koştum, sığındım kördüğüm gecenin gizemli kör karanlığına.

"Kör göz, önündeki süslü tuzağa aldanıp kanar, yolda kalır. "

Kahrettim dost vefasızlığına, bin pişman küstüm insansızlığa
Kör ettim gözleri, daldım bilmezliğin bedbaht giz darboğazına
Yüreğim yangında, gönlüm kırıgın, kadere de ağlarda dururum!
Boyun büküşle çaresizce, içten çöküşte kalıp kahrolurum.

"Hep süslü saraylara özendimde, mis gibi yuvamdan kovuldum. "

Tutacak dalım bile olmadı, yaşantımla savruldu da durdum
Allaha bakacak yüzüm de yok, pisliğimin içinde yoğruldu
Ne ektim ki ne biçeyim, hep otlandım da durdum, el tarlasında
Nefse kandım, mazlum hakkı yiyeni bilemedim, kaldım boşlukta.

"Doğru eğri görmez oldum, kendi kör kuyumun dibinde boğuldum. "

(20.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/345290/delilendim-ben-yine.html>

...PRANGALI DİZ ÇÖKMÜŞ...

Susuzluğun da sarmış tümünden, bedenimi sürgünlerinde
Her yerim yanıp da kavrulmuş, dağlamışlar gül bırakarak
Güneşin dahi beni ısıtmıyor, her yanım don içinde
Yağmurlar gelişte geçiverdi, işlemez içime artık

Durdu çalışmıyor hislerim, beynimde kayıp yangınında
Bir tatlı bakışın vardı sıcacık, akan tek o içimde
Soğudu hisler bitti, senin kalbinin benden kopuşunda
Didikledin tüm yaşamı, hatıran tek kaldı, bir biçimde

Susuzluğu arar oldum, kara nehrinde boğulmaktan
Sessizliğe gömüldü, tüm bedenim yokluğun elinde
Kahır kaynar içimde dışımda, bir elde yok kansızlıktan
Sığınamadım ne kendime ne sana, bitirdin sevginde

Gözlerin bile donuk, beni artık can görmezlik içinde
Ellerin de çok mu çok soğuk artık, oda mı firarlarda?
Eski sevdalar yok olmuş, kalakalmış yaban ellerinde
İlkbaharım da hiç yok kışlar olmuş, teslim de buzullara

Vah! Hayat vah! Bu ne vefasızlık, endamında çöküvermiş
Sonsuzluğa giden aşkımın yolunun, izi de yok artık
Umudu bağladığım ömür atisinde ki, bağ çürümüş
Bense eli böğründe, sensizliğe prangalı diz çökmüş...

(21.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/345585/prangali-diz-cokmus.html>

...DELİ GÜL...

Bir gün; bir gül konuverdi, mis gibi kokusuyla gönlüme
"Dedi; gel senle birlikte açalım, aşk ile gir içime
Sakın ha dokunma benim bedenime, dökülür kaçırım
Yaprak yaprak saçılardan, inim inim inler yanarım"

"Ben dünya da; bir tek bülbüle varım, diken olma gönlüme
Batarsan gül kokan içime, kanlı yaşlar akar yüzüme
Az kalsam da gönlün de, mutluluk olur da aşkla çağlarım
Tez kokla çek içe, bülbülüm gelirse sevginden cayarım"

Ruhumdan özlem uçup çıkıverdi, kör boşluğa alıştı
Bu bedende tüm atım çöle döndü, sevgim yere yapıştı
Kendin çok beğenmiş gönül, bir gülün delisine takıldın
Dağı bir çırpıda aşardın, anında düz yolda yıkıldın

O gün bu gün, ben de ciğerden yanıp da, karalar bağlarım
Ak düştü saçıma, yere göğe bir türlü sığmaz yanarım
Küsmek yakışmaz, eğreti kalan dar elbisedir üstümde
Bahtım hüsrarlarda bağlı kaldı, çarptı yürek göz üstünde...

(22.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/345865/deli-gul.html>

AÇMIŞ KOLLARINI BEKLER BENİ

Sokaklar; tüm adımlar da umutla bitmeli
Acı, tatlı, hatıra ve gizlerin tek dostu
Kalbimin sevinin yokuşunda zaaf engelli
Aşk ve özleme dayanak, atidir umudu

Yok saymaz;
Ayak tabanı tepeledikçe eriştirir
Yarı yolda da bırakmaz, gül'le buluşturur
Tökezleyene kızıp toz verir veriştirir
Sevgiye koşman için, yeni yol oluşturur

Bilin ki;
Sokaklar; tüm gönüllerinde bir özlem bağı
Gönül coşku seli gizlerinin en azizi
Sadık bir dost, her dem aşkın güvenin odağı
Tüm olgunun ilk ve sonu, acı ve lezizi

Aç yolları;
Yol elzem, ayakkabım nerde, bir neden gerek?
Coşku hevesi, sevgime bir yordam bulsana
Gül açsın nur yüzünü, bizde tek bir gün görsek
Hasreti aş da gel gül, eriyište yaksana

Yeter artık!
Meftunu apıştırıp, sokağında güldüren
Ona ulaşmam gerek, çek benden ellerini
Yol ver sokak yol, işim çokça cana evegen
Yer aç! Yar açmışta kollarını bekler beni...

(23.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/346155/acmis-kollarini-bekler-beni.html>

...GARSOON...

Garsoon!

Buyur; bey kardeş
Bize boş bir yer yok mu?
Hiç, olmaz olur mu?
Gel kardeş
Şurası da, sizin için boş
Ağabeylerime de bir bak
Koş oğlum koş

Üçte, ağabeylere çay kap, gel
Çayları da, dörtleyip gel
Para da al, şu bey abiden
Akli da başına gelmeden
Kaçıp da gitmeden

Ne edeceksin, hayatı çalışmayı
Daha çok, çokça daha erken
Gel otur;
Ativer tavlayı
Gör dünyada ki, onca türlü dalavereyi
Hayatta oynanan, her türden ikiyüzlülüğü
At bir yüzlüğü, çıkarsın hemen düzlüğü

İkiii... Kahve
Sade olsun bu ağabeylerime
İçinde çokça su konsun, enayilere
Aldırma
Gelen dayı, giden dayıoğlu dayı
Kâğıdını da çaldırma, çıkartma olayı
Önemsiz, hiçte bir şeye yaramaz alayı
Kalçasını da kaldıramaz
Hiç biride, adam olup da uslanmaz
Hepside sever türlü türlüce belayı
Bulutlu kör bir odadasın, ne edecin kalkmayı

Ha... Haa... Haaa... Haaaa
Yanlış oynadın be, ey ayı!
Çek bir fırttı, bitiriver artık çayı
Buyur; ağabey, buyur beyim, emriniz
Daha ne istersin bey kardeş, paşasınız
Mimar, doktor, avukat, memur neye yarar ki?
Gel otur sandalyeye, bir kalçanı dayan ki
Göresin hayat, duyusun yoktan feryat
Ömrünce oraya ayak at

Fakat
Kalmaz, hiçbirinde bu hayat
Bak ağabeyim, bak kardeşim, inanma
Ömürden giden boş zamana da, aldanma
Sen hep o tatlı kıvrak sözlere de kanma
Ativer; defa etten tutup da zararını
Boş ver, ar'ını
İşi gücü, düşünme malını?
Ne edeceksin, evde ki biricik karını?
Dinleme, o yıkıcı bomboş palavrayı

Gel otur;
Vur
Gözünün dikine tavlayı
Satın al, ahretine mal olacak belayı...

(24.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/346426/garsoon.html>

...AL KENDİNİ GERİYE...

Atıldım birden atıye, tozpembe umutlarımla, yandım hepten ölesiyeye
Uzattım aşkla elleri, gönül bağının gizem dünyasının sevgilisine
Birden dumanlar sardı etrafı, ne geçmiş ne de gelecek kaldı bitesiyeye
Depreme uğradım, salladı kökten çırıl çıplak koydu akli delicesine

Al, kendini beriye
Bir anda hicran içtim, içim neden ki yanmazlar da, soğukluk da çok mu çokmuş
İçimde bin yangında, ben niçin donarda tir tir titrerim, üşüyor bu kanım
Ruhuma giren hüsrân dallarında, neden ki sevgi dalı kırık, yaprak yokmuş?
Doymaz benlik açlığı, hep yüksek bulut üstü kanatlanır, ben hor mu bakanım?

Al, günlerini biteviye
Sustum ben içimden kör olası duygumla da, düştüm kalleşçe bin bir fitneye
Niye ki? Kandım da kapıldım, yandım bunca hain düzenbaz bu namertliklerde
Gecenin gizemi inler tüm bedende, ben mi acılara savruldu ki neye?
Serap vaha serinliği yerine, yan sahra yangınında ki kahr çöllerde

Al, kendini geriye
Haykırdım birden bunca çile eziyette ne için? Ya Rap niyedir ki niye?
Kardeşim bir dön bak geriye, geldiğin günahla dopdolu yalancı yerdense
Ben döndüm birden bire deliye, senin aklında bin rezillikler de var diye
Uyduğum el elde değil, kalleşlik içinde ki bu hain kepezeliktense

Aldım, kendimi geriye...

(25.04.2010)AZAP

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/346674/al-kendini-geriye.html>

...HAKK'IN SESİ VAR...

Dudak da his olmasa da olur, gönülde aşkın hissi yanar
Dert hokka hokkada olsa, umutta aşkın can aşısı doğar
Umudu yanmayan gönülde, ölü bedeninin pis leşi kokar
Yakma hicranları yakma, Hakk'ın da umutlu haber sesi var

Umut karanlığa doğar, gönülde can yeni baştan kanlanır
Yüreğin sevi umutla demlenir, gül de aşkına bağlanır
Kalbe cılız bir ışık doğarsa, ruh açılır aşk neşelenir
Umut yükselir bulutlara konar, gönüller gülde şenlenir

Yüreğin coşkusuna dağlar dayanmaz, ben duramaz aşarım
Deli gönül'ün sevda selinde, boğulmayana ben şaşarım
Aç gönülle kendi başına kalan şaşkına, yanar taşarım
Koy kader koy yârin al mendili gelmiş, ben yürekten coşarım

Bak göğsümde senin gül sevgin, acınla inleyen bir sancıyım
Bağrımı hasretle kor edişte yakan, aşkına sevdalıyım
Bensiz sen neden kara bağlıyorsun aşkım, ben sende yanayım
Ferah tut gönlünü can gülüm, güller açar açmaz ben ordayım...

(26.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/346984/hakk-in-sesi-var.html>

...YAR BEDENİNE GÖMÜLMEK...

Gülüm canım ateşten bir gömlek, sen sarmazsan eğer bedenim
Ben ihtiyaçlar ile özlemle isterken, sensin kaderim tek
Sensizlik de bir nevi dünyadan da yok oluşum olur benim
Sevgi; yârin bedeninde değil mi ki, aşkıyla bir gömülmek.

Değmez bir değer gibiyim sanki de canım, sende olamazsan
Dost içinde gül gibiyim, tek tanımayan da sensin beni tek
Yaşam kaynağım kesiliverir, sen benim içimde hiç yoksan
Kabirim değil misin gül? Neden özlemimi kefensiz gömmek?

(27.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/347284/yar-bedenine-gomulmek.html>

...CAN ALICI...

Bir yığınak vadisi içerisinde, tek seçkin bir bu tek
Yamaçların sarptı, engelleri çok zorlu, çıkışı köstek
Söndü tümünden aydınlığım, sokak lambasında kala kaldım
Kaldırım taşlarıdır arkadaş, dost yolu dikine saldım

O su damlası gibidir, ama deli dolu hep yakıcı
Sende ki vefasızlık hain gaddarca, pek de can alıcı
Sokaklar çok soğuk çok, gömlek param parça o rüzgârından
Sıkıldım yüreğimden büzülerek, utandın mı arımdan?

Ya Rab! Ellerim hep cepte, omuzlar bükük, başım yerlerde
Ömrüm kahırlı kederlerde, keyfin daniskası ellerde
Gün göremedim yağruldu da, çamurlar da piştim yağruldu
Sensiz ben ortalarda kala kaldım, kalkarken düşer oldum

Yığıldı tüm dertlerim sırtıma, bir gün bile yok ki hayat!
Bana da çok mu? Isınacak bir tek yuva da, yoksam heyhat!
Sorun küçüldü koç yürek de, elimde kalan tek bir çorap
Yoksam? Şu bahtsız gönlüm mü yıkık, aşk mı girdaplarda harap?

(28.04.2010)AZAP...

NOT: Dostlar; bugün sizlerin destekleri ile 100. Şiir'im yayınlandı, çok çok teşekkürler hepinize ki bu güne erişebildim, var
sağ olun. Esen kalın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/347615/can-alici.html>

...DUR!..

Dur!
Zaman akıp gidiyor
Çek birden içine
Zaman sende ilerlemesin
Sen
Zamanın içinde ilerle
Sen
Ey günah
Çek ellerini benden
Beni de hiç bekleme
Yükseklerden
Yüce bir ses haykırıyor
Gel artık kendine
İçim kanıyor
Ellerim bağlı kaldı, böğrüme
Cehennem, bile yanıyor;
Benim
Bu zavallı, garip halime...

(29.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/347922/dur.html>

...YAKSIN KAVURSUN...

BEN TÜM HAYALLERİN İÇİNDE DEĞİL HAYELLER BENDE BOĞULSUN
BEN KALPLERİN SESİYLE DEĞİL KALBİMİN SESİNDEN YOĞRULAYIM

SU BUHARİ VEFASIZLIĞIN DA Kİ UÇUŞUNDA SAVRULURSUN
RUHUNUN İÇİNE DEĞİN TÜM CEHENNEM ALEVİ SICAKLIĞIM

NEDEN CANIM RUHUN ÖZLEM BENLİĞİNİN SEVİNDE KANIYORSUN?
BAĞLILIK İÇİNDE GÜLÜM HİS DENİZİNİN DİBİNDEN ÇAĞLARIM

GÖZLERLE İÇE AKIP AŞKIN ÖZLEMİNİ ZORLA DOLDURURSUN
DALGALARCA SICAKLIĞININ TEK BİR VURUŞUN DA KIRILIRIM

SEN YOLUNDA KALMAK İSTEYEN BEDENİ YIKIP DA SOLDURURSUN
ÇORAK TOPRAK GİBİ ÇATLAKLAR İÇİNDE YÜREĞİMLE YANARIM

SEVİ EMEĞİM TÜMDEN RUHUNA DOLUP AKSIN YAKIP KAVURSUN
YAR AVUÇ DA SANA BAĞLILIĞINDA Kİ VEFAMLA DA KALIRIM

(30.04.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/348240/yaksin-kavursun.html>

...KARDEŞLİĞİ SARDI...

Kupkuru, çoraklıkta yanmaktayım
Kavrulmakta, içimde dışımda
Böğrüm çatırdayıp yarılmakta
Yapışmış yüreğe acılı haykırışlarım
Heyhatlar da!

Benliğimden tek tek boğularak, hicranlı ayrılmakta
Çılgınlık; pislğinde boğula dursun
Olsun!
İhanetin, ipleri de çürüyüp kopsun.

Hepten;
Kaldırdım hışımla ellerimi, gökyüzüne neden?
Gök gürlledi, çökerek indi üstümüze birden
Tüm cüssesi ile dağılıverdi, kalkıverdi kükreyerek yerden.

Nehirler; gür sesle seslendiler, canlanıverdiler aniden.
Yetiştik!
Zaten bizde yetimdik
Biz Dicle, Fırat, Murat, Karasu.
Dedi ki karasu;
Hainliği içimde yundukları için, karanlığım için doğrusu
Kurutular bizi imansız, dinsizler.

Akdeniz den fırladı dopdolu rüzgarlar yetiştiler
Eriştiler
Makiler, cüceliklerine aldırmandan
Hep birlik, kalktılar ayağa.

Karadeniz tüm hışımla gürlledi, tümünden bu aptallığa
Ege gülümsedi salaklığa, tutuverdi birden ellerinden

Toprak toprak kokular yayıldı, dağıldı tüm bedenimden
Buharlar, nefes nefes "ANADOLU" oldu
İçimden aktı, çağlayıp da doldu.

Bayrak yücelere yükseldi, dalgalanıp haykırarak, sardı tüm yurdu.

Ve...
Kızgın; ben buradayım, sizler neredesiniz, nedir ki, bunca zulüm?
Ve...
Gönül birliğiniz de nerde, niçin kökten kalkmış, onca güven?

Canlarım, ani fişkirdi birden içimden
Her şey, çok geç olmadan
Göçler bağrımızı yakıp, yıkım başlamadan
Yayıldı dağa taş, ovaya, tüm bedenler, yem yeşillere boyandı canlandı.

Kırmızı beyaz, kanlar da delicesine fişkirdi
Kırmızı, kötülükleri boğdu
Beyaz, huzurlarla "BİRLİK" koştı
Bereketler; sarmaş dolaş kördüğümler oldu yoğruldu
Kardeşliği sardı, "VATAN" coştı.

TÜMDEN KAINAT KORKUP SELAM DURDU...

(01.05.2010)AZAP...

Kaynak:

... RÜZGÂR...

Esme ey rüzgâr, sokaklar çokta dar
Kopar kırılır kalp, duvara çarpar
Yüreğim yokuşundan, yangın ağlar
Sen bende deli, tufanlı yüreksin

Estin gönlü yarıшта, oldu mu ki?
Tonca yel saktun, dirhem çıktımı ki?
Yârde bağrım deşti, hiç acır mı ki?
Sevdanın selinde, gönlü deşersin!

Durma duman olmadan gönlüm!
Sensiz hasrette geçiyor, bu ömrüm!
Hayırsız senin, derdinle çürüdüm!
Dağ taş demez, arkandan yürütürsün!

Dert yokuşu yakar, canımı dağlar!
Güller bağbanda, bülbüllere yanar!
Dağ başında da, çoban sütü sağar!
Aşkımı da zor da kor, ağlatırsın!

Durma ey gül, aşk yarı yolda tekler
Bu gönül uslanmaz, senide bekler
Yağ yağmur içime, kuraklar inler
Gül benden neden, dermanı kesersin?

Dudaklarım değdi mi ki tenine!
Nefes girer ise, birden bedene!
İçten seller sarar, pişman gidene!
Seven kalbi, ateşlere salarsın!

Bülbül derdi hakka ağlayıp yanmak
Sanma ki gül vardır, sana aldanmak
İşin gönül kırıp, dertlere salmak
Beş günlük ömrünle, havan atarsın...

(02.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/348834/ruzg-r.html>

...SEN YAPAMAZSIN...

Araya mesafeler korum deme sakın gülüm! Sen yapamazsın
Rüzgârlar ölümüne tufanlar olup eserken, tüm bedeninden
Çok acılarda da ham yandım, çok çamurlara da hep bulandım ben
Tüm yollarını da yaksan yıksan, bensiz dünyalara da erişsen

Yüreğinde yanan ateşi, deryalar da döksen söndüremezsın
Seni öylesine özümle sardım ki tüm bedenden, sökemezsin
Kahırlar oldun patladın içimde, sen bırakıp da gidemezsin
Benim yerime hazineler sunulsa, tercih bile edemezsin

Dur durak da bilmez, aşkının haykırışları ile sen koşardın
İçindeki alev alev yanan yangınla, sen bana hep çoşardın
Acıların da seni, göçük altından çekip çıkartan da benim
Hayatımı da senin uğruna, bir pula düşüren de bu elim

Sen yüreğimin içinde filizlenip döl verdin, çınarlar oldun
Baht karanlığında, ufkuma şavkını kendi elinle sen sundun
Ruhuna canımla derman olup, yoluna tüm ömrümü tükettim
Sen bu tatlı gönlü bırakıp da, acılarda kalamazsın yârim

Dağların delisinin delisi, külhan yetimi bir garibim ben
Rüzgârımı da, içine sıcacık akan bu varlığımı da sen
İçinden bir çırpıda bu kor yangını, söküşte çıkaramasın
Sarıp hissetmekten vazgeçip, kalbini bir tutuşta atamazsın...

(03.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/349114/sen-yapamazsin.html>

...SADECE AŞKTIR...

Bir sızı dolaşıyor içimde,
Gizle,
Sızlanır.
Kızgınlık kaynıyor, kor fırlıyor gözlerde
Kızıldadır.

Vuslat;
Tüm hasretiyle garip kalmış, debelenmek de...
Soğukluk sarmış, deli mi deli,
Üst baş yırtık, saçları yolunmuş ne etmeli?
Bilinmezlik de savrulur ,
Ovunur.

Suskunluktaki aşkın, kalmış başı da yerlerde,
Etekleri de tutuşmuş.
Yüreğim ekvator sıcaklığı, yangınca bedende,
Kavrukmuş.
Yağmur tüm sicimlerini, boynuma kör dolar,
Dünyam sönük, aydınlığı sararıp solar.

İlkbaharda hazanlar yağar,
Güller açmışta kargaları sorar,
Bülbüller kan revan içinde, kanlar ağlar,
Ölüm dansında dikenler kanlar salar, sevi de soğutur,

Ne garip, maraba da ağalıkta, ırgat zulme oynar.

Dağlar esarete, bulutlarla sarılmış korkar, başında karlar.
Ovalarda çakallar, eller belde namlar salar, hani aslanlar?
Bir garip dünya işte sığılmaz, dar mı dar.
Nerede yar?

Yar...
Vefamız gidişte,
Elde kalan neyimiz var?

Bedenler de yangınla güreşte ,
Tutuşmuşlar.

Susuzluğun elinde gönül, yangın kavrulur, müebbetlerde.
Sessizliğin zincirleri bağlı, kördüğümle ellerde.
Toz duman,
Yakar hicran,
Canını arar akan kan,
Az sen de oyalan.

Sensizlik kıraç yeşerir, ruhumun isyanı ile bir şekilde,
Taş dolmuş yüreklerde.
Katılığında yoğrulur sevi, umut içinde.
Aşk el ele olması gerekirken,
Niçinler de.

Yollarda kaldı gözlerim, gelip geçenler, çiğ çiğner ezerler...

Kapılar dönmüş duvarlara,
Soğuk yüzü sıvasız bir biçimdelere.
Sonlanarak,
Bu baharda beraber çiçeklenir, coşkular çift açarak.

Birlik iki kişiliktir, dirlikte.
Hayatta çift döner, delice.
Sadece ;
Aşktır,

Yalan,
Bir tek odur, yalnızlık da kalan...

(04.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/349357/sadece-asktir.html>

...SUS...

Sus, gül!
Sus, bilinmemeli.
Sus ki;

İçten demler, verilebilinmeli.

Her yerde de, o dilini kurma,
Kurt kuş bile, bir şeyi bilmemeli.
Konuşma!
İçinde, yangınlarda da savrulsan,
Yansan,
Kavrulsan da,
Kalleşliğin; tümünden o hain hislerini de, yaşasan da.

Gül; sen benzeme, bülbüle,
Yere göğe bile dinletme,
Dillendirme
Dönmeye, aczi belli etme.

Dert sende yoğrulup, sende pişmeli.

Sorunu, yürekçe eriyište çözmeli.
Hayatının gizemli olguları, hazları,
Acı ve tatlıları,
Sadece, bir tek ancak seni bilmeli.

Ruhun o kor yangınların da lav oluşta, patlasan da.

Sen;
Ey güzellerin, biricik güzeli!
Bana, en büyük acıları bile tattırsan,
Hayatımızı, kızıl kanlara da bulasan,
Tek sensin bende olan, ebedi ve ezeli.

Herkes seni, aklar ve paklar içinde görebilmeli.

Sus!
Suçun; kimde olduğunu, kimse bilmemeli.
Hissedilmemeli!
Sus;
Karişma adamlara,
Bu garip "SUÇLU" bulunup da, cezasını çekmeli.

Bu ortamda; suçsuzlar, darağacında idamlara,
Suçlular da nefessiz, tek bir boğuluştta gitmeli...

(05.05.2010)AZAP

NOT; Hak tecelli ediyor nasılsa, bu kalleş ortamlarda, suçsuzlar suçlu, suçlular, suçsuz nedense... Denizler... Kabarsa da yüzümüze bir tükürse...

Vatan deyişte, kınalı eller toprağa bir bir düşüyor şehit... Dönme satılıklar meclisimize giriyor, saltanatlar sürüyorsa... Yuh!
Yuh! Hepimize... Dağlar inim inim inleyip eriyor, vicdanlarımız erimiyor ne hikmetse...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/349668/sus.html>

...VASİYETİM...

Dostlarım da toplansın başıma, ben öldüğüm zaman
Azıcık da gözden akıtın suyu, yıkayın tertemiz
İzzeti nefsinize de hâkim olun, birkaç saat
Yardım et anında tabuta biraz, tutup da el at

Çok az da ruhuma Fatiha okuyun, gönlünüzden
Sabırla saf tut, namazımı da kılın, yüreklerden
Yavaşça tutuşta bana az bir sevginiz de varsa
Götürün koyun ebediyen, dar o derin kuyuya

Arkamdan sırlarımı açın, hiç utanmadan satın
Korkmayın isterseniz biraz da, sizler de katın
Malı bölün, kendi malınızmiş gibi dağıtmadan
Ne olursunuz, bu kara toprağıma da kıymadan!

Size bıraktığım iyiliği, doğruluğu, içinize atın
Gönülde, sevgide, bayrak olup, ruha neşe saçın
Yekûn fakirlere yardım edin, hak yoldan çıkmadan
Dünyaya güvenmeyin, mal da mülk de kuyruklu yalan

Aktarın biraz da su, hiç olmazsa bir kez, o an da
Mevlîtte okuyun başımda da, belli bir zaman da
İsterseniz okumayın, yalnız bir defa gelin de
İçten gelirse, bir günde bende giderim deyin de

Rahatsız etmeden, yanımda sizde kazın tepede
Ebedi hayat için günahıtan sıyrıl, dön ebede
Yanmış yüreğe derman olup, hak yolunu da bilin
El ve ayağınızı haram ve zinadan da çekin

Utançta sıkılma, günahıta kalacak değilsin ya
Allah'ın emridir; gönüllerde de vardır bir derya
Kulun ahiyle düşersin derde, hesap veremezsin
Başın önde utanç içinde, huzura varamazsın

Tüm maddi birikiminiz de, gerilerde kalacak
Miraslı kalan sanma hayır sunar, yiyip yutacak
Eyer gönül huşuyla varmışsa, imanda secdeye
Melekler karşılayacak, varacaksın son perdeye...

(06.05.2010)AZAP

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/349970/vasiyetim.html>

...AŞKINLA SARHOŞ...

Zalim habersiz niçin girdin benliğe, acı verdin şu kalbime?
İçimde susuz da olsa açan, kör topal deli bir coşkun vardı
Kara kaplı vicdansız hançerin kan kusar, zevkle vurur böğrüm
Sensiz boş duvarlar bile, boynunu büküklüğüme bakar yanardı

Kalpate aşkın ateşi yanar, içim de açan güle ağlardı
Süzülüp gülüşte geçerken bakışın içime sevi yaydı

Tüm haşmetinle çöktün karabasan gibi, sevgi bağı gönlüme
Aşksızda olsa ruhumun içinde, özlemde umutlar kaynardı
Kör topal kodun yüreği, kırdın kolum kanadım, sürdün ölüme
Yağmurunda bile aptal ıslandım, elde tek bir tutam saç kaldı

Heves bedenle birlikte söndü, hüznlerde içe kor saldı
Sadece ele temasta akan sıcaklığın, son hatırandı

Ellerim bomboş, hayallerim çökük, bu gönlümde kırık mı kırık
Hangi dala konabilsin ki bu garip gönlüm, hep derdinle bir hoş
Resim çerçevem bile bomboş, ruhum yılgın mı yılgın, içten yıkık
Kınama beni, sen nadir bir çiçek, bu parya aşkınla sarhoş...

(07.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/350318/askinla-sarhos.html>

....DOST....

Düştük içine gönül yangınken hasretin derinliğinde
Dost güller gibi hoş mu hoş açılıverdi bu aç gönlümde
Bin bir hicranlar da yaşanıp da geldi geçti anılardan
Dost bana sevilerle ben dostu sarıldım can damarından

Dosttan gül kokuları girdi dolaştı tüm derya içimde
Ruh coştı seviler de sardı dostu ak pak içtenliklerde
Hislerimiz kavuştu özlemlerle canlar da birliğe koştu
Dostumun gözlerinden akan kanla da yücelik oluştu

Yarabbi bu karşılıksız içte akan duygu nede hoştu
Kalbimizden de güllerden birçok demetçik seviler coştı
Duygular da sele dönüştü denizce umana ulaştı
Yürekler kenetlenip ruhumuzdan volkanlar taşıtı

Kalbin inceliğin de az bir kırıkçık olmasın deyip de
Dostum benle bir beyinde huşuyla eriyişle gitse de
Yüreklerce de döndük dostluk şerbetiyle o can sevgiye
Şifa olsun deyip birleştirdik kalpleri bir bir atıye...

(09.05.2010)AZAP...

DOSTLAR BEN ANNELER GÜNÜNE İNANANLARDAN DEĞİLİM...BANA GÖRE ANNENİN HAKLARI NE BU DÜNYAYA NE O BİR DÜNYAYA SİĞAR...GÜNÜMÜZDE ANNELER SOKKAKLARDA VEYA DÜŞKÜNLER EVİNDE Kİ İSMİ BİLE HOŞ DEĞİL(DÜŞKÜNLER BİR ANNE VE BABA DÜŞMEZ DÜŞÜRÜLÜR...BU REZİL ORTAMDA BİR ANNELER GÜNÜ İCAT EDİLİP KİMİ KANDIRIYORUZ...HATALARIMIZA KILIFMI BULUYORUZ?...ANNELER VE BABALAR GÜNÜ- GÜN OLARAK DEĞİL... HER SANİYE HATIRLANMALI...

BEN HER SANİYE "BAŞTA ŞEHİT ANNELERİ OLMAK ÜZERE TÜM ANNELERİN ELLERİNDEN ÖPER ÖNLERİNDE HÜRMETLE EĞİLİRİM"...SEVGİ VE SAYGILARIMI BİR DEMET GÜL DİYE SUNUYORUM... (AZAP) Kadri ATMACA...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/350776/dost.html>

...SENİ GÖRDÜM...

Seni rüyamda gördüm, uçarken nazlı bir kelebek gibiydin
Zevkler ruhumu sardı, sevgiyle aşkına da sarılır idin
Güneş selam durdu, seni özlemlerle çiçeklerle kucaklarken
Pek cilveliydin, endamın da öldürdü beni, sen süzülürken

Diz kırıldı, nefes kesildi, kaldım apansız seni görüşte!
Kalbim durdu, öze açtım kollarımı, hasretle bekleyişte!
Arkanı dönüp nazlı nazlı umursamadın, koyup da gittin!
Endam kırarak, omuz silkeleyerek den içimde yittin!

Titredim temelimden, dondum da kurudum, tümüyle biterek
Yaprak yaprak kırılmış dalarımın da bir birde dökülerek
Tüm ati yuvasının kapısını sana açık tutmadım mı?
Hayatım can damarımı, göğsüne de gül diye takmadım mı?

Ne naz yaparsın, gerdan kırıp, salınıştta da burun bükerek?
Senin salındığın toprak doldurmadı mı gözünü doyarak?
Hem kaçır, hem de alttan yukarı da neden ki hep de süzersin?
Sen kara bahtının bende açıldığını hiçte bilmez misin?

(10.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/351100/seni-gordum.html>

...PIŞMANLIK BİLMİYİZ...

Ne sevabımızı biliriz, nede bir tek günahı
Taşıyamayız, kalbimizde ki sefa'lı baharı
Beynimiz boşça, seçeriz yol diye karanlıkları
Allah için ders alıp da, secdeyi de bilemeyiz

Elimiz sözde iş de , gönül fitne, gözler oynaşta
Döneriz boşluk içinde, çürüdü gençlik bu yaşta
Ati ziyan içinde, yaşanılanlar kaldı boşta
Ak pak alınla, hak huzuruna çıkış düşünmeyiz

Hatır gönül bilmez, sorulacağını çözemeyiz
Haramı bol yutar, kusturulacağını görmeyiz
Onun bunun malına göz kor, helali aramayız
Gönül durmaz boşa kaynar, yaratandan utanmayız

Bu kul hakkıdır demez, balıklama körce dalarız
Yetim öksüz tanımaz, hamutundan bir bir yutarız
Kapı komşu aç, biz durmadan havamızı atarız
Yenilen lokma tek tek burnumuzdan gelir demeyiz

Allah'ım nedir, bu düştüğümüz acıklı halimiz?
Gönül yangından pişman, utanç içinde kör döneriz
Büyükler hale ağlar dururlar, biz akıllanmayız
Hicap edip kapında, affına duruş dilemeyiz

Yolumuz pislik içinde, gönlü temize varmayız
Arı utancı bilmez, zinaya da zorla çökeriz
Yiğidin sözün dinlemez, namerde beli kırarız
Sevgiye açık kucağı görmez, şeytana koşarız

Dönmez yönümüz de bir türlü kibleye, bir günahız
Kirlidir ellerimiz, nedense yummayı bilmeyiz
Allaha verdiğimiz sözümüzü, hiç tutamayız
Tövbe edipte, halimizden bir pişmanlık duymayız...

AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/351409/pismanlik-bilmeyiz.html>

...KEYİF YERİNDE...

Herkes kendi nefesine de neden, çokça da bakıyor?
Bir bardak çay için de, adamlarını da çok sattı
Başkasının lafı da ona, dik olup da batıyor
Bilemeyiz ki, nice hayatlar da, bunlardan battı

İşi gücünde fırlıdak da, doğruyu hiçte bilmez
Bir günlük çıkar için de, koymaz şerefini satar
Ayaküstü oyunla, hayatlar yıkmaktan vazgeçmez
Kendi çıkarda, atası kan ağlayıp, kor da yanar

Evini barkını bilmez, sokak da insan ezerler
İffet ve hayâ yerler de, köz oluştta utanıyor
Türlü türlü yalanları da, utanmazlar dizerler
Akla gelmez rezillikler de, ar diye satılıyor

Elin oğludur bu bize ne, diyerek de attın
Çekinmez, arlanmazlar, batağa bizi de atarlar
Neden! Yalnız kendi çıkarınla, olaylara baktın?
Ders alıp da utanarak, vicdanlarıyla bakmazlar.

Zevk düşündün acımadın, insanları kökten yaktın
Sıkılamadan, her türlü günahlar da, siz de varsınız
Ne arsızlıklar, ne hırsızlıklar da, korkmadan yaptın
Tövbeleri edipte, bir türlü de uslanmazsınız.

Doymadın vatana da el attın, bir pula da sattın
İnsanları kampa ayırıp, al kanları da içtin
Millet Sakarya deyip de ne hıyanetler de yaptın
Yetmedi; dinimizi oyuncak yapıp, horca biçtin

Hasutluk, fitnelik, zalimlik de, çıkmaz hiç içinden
Nice hayatları, yuvaları bir bir söndürse de
Ona buna, iftiralar atmakla, çıkmazmış özden
İyiliğe sarılmaz ağam, 'KEYİF' çokta yerin de...

(12.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/351709/keyif-yerinde.html>

...MUTLULUĞU SENLE MAZİ...

Bir şeyler oluyor!
İçim niye kabarıp da, boşalıyor!
Bana da neden, bunca işler oldu
Benzim de, sarardı da soldu
Acı ile yoğruldu.

Sus!
Duyulmaz aşk sesi, kulaklarım mı ağır ne?
Görmez sevgilerde ki aşkları, bir türlü gözlerim
Hayaller de miyim ne?
Ellerim de, ne çok biçare
Nedir ki çare?
Gönlümde mi, garip bir yangın var?
Sen bende misin, yoksa serapta mıyım?
Üstümü ıslatan yağmur mu, gözyaşlarım mı?
Ağlıyor muyum?

Ey deli biçare, sen ancak benle varsın
Benimle ancak, bir ummansın
Bensizliği, kendine ati olarak seçerek değil
Sen bende kal ve hayata benimle eğil
Sen tek benim, maşukumsun
Benim olmaya, sen pranga da mahkûmsun
O mazi ağaç altında, imana gelip sevmeye
Kırlarda önümce kaçıp, yalandan düşmeye
Sen evimde, çocuklardan da çok sen çocuğumsun
Kapımı; tüm benliğimle görkemle sahiplen
Kapı eşliğinde, özlemle bekleyen
Anımsın
Canımsın
Yegâne gardiyanımsın...

Dur!
Bir ses var
İçten biri haykırmakta
Nedense
Aşkım mı, der bana?
Söyle

Ben delilerin delisi miyim?
Külhan yetimi miyim yoksa?
Yoksa içimden mi taşarım?
İçimden ateşler yansa
Mecrasız aşarım
Tek senle, coşarım
Şaşarım!

Sen
Dışımda kaldın, bense senin ta içinde
Ya sen bana veya ben sana, müebbet
Acılarla açtım yüreğimi, çok yalvardım Yaratana
Ben bende miyim, yoksa hayallerde mi?
Sarıldım sevi diyerek, geçmişteki hatıralara
Ya sonra?

Akıttın içime ateşlerini, bir bir sen kendince
Sesim mi kısıldı, yoksa sen mi çekip aldın sessizce?
Ölüm; içimde bir bilmece
Tüm bunları ben, acaba yaşadım mı ki?
Sanki yaşamışım ki?
Nedendir?

Bunca eziyet, cefa da niye?
Acılarının kördüğüm boğumları içinde
Yaşarım ben, ölesiye
Mutluluğu senle 'MAZİ,' hüsrancıları da benle 'ATİ 'diye...

(13.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/352002/mutlulugu-senle-mazi.html>

...PARÇA PÖRÇÜK OLDU GÖNLÜM...

Bir kez hayat bana da doğar sandım, elim kaldı eğrimde
Çözülmez garip gönlüm, acze bağlı boyun büküklüğünde
Özle sindirmek içi ısıtır, ölümcül aşktır andığım
Abı-ı hayat kâsesi sanıp, tatla yudumlarım sandığım

Çökük ruh isyanda, içim kalleşlikten kan revan biçimde
Çorak koyduğun varlığın dışında, sen de bolluk içinde
Ses ver aşkım ses özden dağılır gönül, aşk taam-ı yiyince
Gök yağın bulutla ağlar, kurur da kaçar bize düşünce

Yok, verimli suyum, toprağım gözyaşı ile keseklerde
Yas bürür içi ve dışı, kor gece yalnız, hicranlar önde
Tek varlığım can gülüm de kaldı, hayatın zor dağlarında
Gönül yıkık kaldı, geçmiş mutsuzluğun çaresiz bağrında

Ben oldum garibin türabı, düşen kuru bir yaprak gibi
Parça pörçük oldu gönlüm, bir çaresiz de kaldı nasibi
Düştüm kör uçuruma, acı dertlerin tüm sükûtlarında
Kopuk bir dal gibi savruk, bu yanık gönlüm de rüzgârında

Ne çare ki, senin özün içten yanar garip bu gönülde
İçim çarpar sevginle, dışım özlemler bekler aşk içinde
Sen dertleri sıralamış olsan bile, aşkın bekler zevkle
Çılgın istek ruhta kopar, adını anar kör bir istekle.

(14.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/352304/parca-porcuk-oldu-gonlum.html>

...ELİN ÇEK YAKAMDAN...

Kötü nefis; elin çek yakamdan, bırak beni
Hani söz verdiklerin, insanlıklar da hani?
Hayatı geri ver de, ben de malik olayım
"Lanet"ten beni çek yunuver, apak olayım
Gönlümün tek sultanı Hakk'a da ulaşayım

Nefsim köle yaptın, "zülâl"i nasıl göreyim?
Ne gün var, ne gece, ekmeli nasıl bileyim?
Dostuz diyerek, mezarı batarda kazdırdın
Ezelimi bitirttin, kör atide azdırdın
Fitrat günaha bulanmadan, Allah'a varsın

Gözün de doymaz ki, ha bire durmaz istersin
Beni çula çaputa, bir pula kul edersin
Gönlü yaptın çıkıt, doğrudan ırak tutarsın
Yarı yolda şaşar, hilede düzen ararsın
Ahreti yitmeden, koy da yüceye ulaşsın

Yol yordam şaşırttın, şerhaya ayırdın beni
Günahlara buladın da, çürüttün bedeni
Ne suçum vardı da kaçtı, gelip de gidenim?
"Zülâl"i yaşamadan, ben neden boş giderim?
İmanımı yeşert ki, "âhir"e kavuşayım

İsmi yücelt, öz itibarımı da geri ver
Bana zâlimlerden yüce güç ver, iyilik ver
"Maşuk"umu da bana buldur, ben de seveyim
Emelimce Allah yolunda, ben de öleyim
Ruhumu yücelt ki, "sırat"ı aşabileyim...

(15.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/352588/elin-cek-yakamdan.html>

....SENVEBEN....

Sen, hep de suiistimal ettin gönlümü
Büyü mü yaptın, erittin tüm bedeni,
Neden ki yapıştım, çekemem böğrümü?
Sen de tümünden kaçırdın, kör yüreğini

Bütün isyanlarım , kalyonlarca derin
Dağ bayır haykırdım, tüm ihmallerine
Kor olsam da hiç çıkmaz senin kaderin
Buzul gibi soğuk, kalsan da erine

Eriyip karışmış senle tüm bedenim
Adanarak seni öyle sindirdim ki
Sadece senle ve sende tek kaderim
Sana içten senle öyle girmişim ki...

Kız, dön de bir bak maziye, aşk nerede?
Bilmez ki, içimde yangının dansı; sen
Köz ettin ufku, neden saldın ebede
Yağmurunla kurudu aşk, ah bir bilsen!

Sevda selidir deyip bir içe girsen
Kahır içten yer, sen de bağı o yarsan
Yâr özlemler, bana bir aşkım da desen
Canın mı çıkar beni sıcakça sarsan?

Sanki de ben yağım, senle ben olmuşum
Sabah akşam karşımda olan bir tek sen
Senle bir olmasam da kalbe oymuşum
Ayağın, yoldaki sesi de ... Sade sen

Ağla ezeli ve ebedi maziye
Kalbim hep de atıyor... SEN... Sen... SEN... Sen... SEN
Seni rehber yaptım ben istikbal diye...
Geride tek kaldık sadece... "SENVEBEN"

(17.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/353109/senveben.html>

.....GÜL.....

Dolandı bu yürek, şuh endamın o can alıcı sıcaklığına
Delice çırpındı gönlüm, koşup dolanmak istedi gül bağına
Ruhun gökyüzüne yükseldi; sevindik oldun, burnun Kaf dağında
Ben uğruna yollar aştim, koşturup da vurdun beni... He gülüm he!

Sen neden açarsın ki görkemle, o güzeller güzeli kokunla?
Tüm benliğimi soyup üryan bıraktın, sarmadın ya kollarınla
Rüzgârla uçtun kanıp da terk ettin, koydun ya kör bahtsızlığım
Havandan da hiç geçilemez, bu fiyakan da nedir? He gülüm he!

Sus puslar da olduk, gönül hasret kaldı hep o göğsün sevgisine
Kazınıp da gitti sevgilerim, aşk hissizliğinin çöplüğüne
Gül; sevgi sıcaklığın kalpte dondu, tüm eller güldü aç haline
Kalbe diktim fidan diye, kuraklığın çöktü içe... He gülüm he!

Uğruna her şeyimi serdim, çiğneyip geçtin, bağırımdan da yardım
Yangınında kızgın çağlar bastın bedenime, ciğerden de yaktın
Gözlerimin hayran sevgisine, diken oldun derince saplandın
Aşkım diye sana gönülle geldim, sokakta kaldım... He gülüm he!

Ömrü Yolunda tükettim, acımadan okunu soktun ağıyla
Senin ki dinsizlik; vermedin elin, hasutluğun var doruğuyla
Giderim aşmaya baht karanlığını, sensizliğin yokluğuyla
Senin uğruna ben yanarım, sen de gülüp geçersin... He gülüm he!

(18.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/353430/gul.html>

...ÇİZMEYİDE AŞAR...

Çok ıraklarda da olsan; sevgin çok da yüce ise şayet
Gül-ü Gülşenlin de açar, sevdanın aşk istemidir gayret
Yüreklerde ummanlarca coşarlar, sığmaz ki bedenine
Girer de çıkmaz, delice çırpınan aşk o küçük kalbine

Şuleler özlemlerle bedeni sarar, çılgın ruhta şaşar
Büyürde büyür; arzular ve özlemlerle dolar da taşar
Bir bakışın yıldırıma dönüşüdür yâr'i sarabilmek
Tek bedende çift kişilik hayattır, yaşatıp da sürdürmek

Hisler de yürekte sıcak mı sıcak muhrik danslar eder
Tüm dünyayı yıkar başına, hayat bir gelir birde gider
İş güç kaybolur, kör göz görmez önünü, gönül de aşk yanar
Her adım sem dardır yakar içini, istekte yürek kaynar

El ayak kördüğüm, yürekler bulutlar üstü de uçarlar
İstem yeri göğü sallar, sabır çıkmaz da, gümanlar başlar
Yar bağı gül bahçesi, dudak ısısı köz sıcaklığından
Çırpınır tüm özlemler, vuslat hazzının şahikasından

Ruhta başlar istekler, deli özlemlerin hırçınlığından
Har-ı aşkın yoksa boğulursun, yüreğinin yanmasından
Tüm yunsan da aşktan beynini, kazıyıp da gider içini
Gül elinden bir uçarsa, kökten yıkar mazi ve atini

Şayet; yüreğinin de bir köşesinde, kor yangın da varsa
Beden esiriyse aşkın, kalbini de kökten oyuyorsa
Kızgınlaşır azgın bir boğaya döner, delice iç coşar
Öz isteğininle kalırsın, aşkın da çizmeyi çoktaaaan aşar.

(19.05.2010)AZAP...

TÜM GÖNÜL DOSTLARIMIN 19 MAYIS GENÇLİK VE SPOR BAYRAMINI KUTLAR VATANIMIZA VE MİLLETİMİZE HAYIRLARA VE OLMASINI DİLERİM...

(Kadri ATMACA) AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/353758/cizmeyide-asar.html>

...AKSİNDE KALDIM...

Masada ki; kadehin dibindeki "Ecmel" aksin de kaldım
Gözyaşıyla, ruhuma kıvançla sevini verdi özlerin
Har-ı aşk sevgisini azar azar kalbinden de ben çaldım
Hezâr-ı mutluluğun şevk serenadın da yaktı sözlerin
Akıttı benliğe buğulu sevdayı o ahu gözlerin

Vaveylanın içten koptu, ruhumun ta dibine saplandı
Apak mehlika'n da parladı, şavkı yüzüme renkler kattı
Nur-u cân'ın kalbime daldı, içimdeki şevk de uyandı
Ruhumda şerhalaştı, utançtan da betim benzimde attı
Döktü de benlikte yoğurdu sevdayı o ahu gözlerin

Durmadın yüreğinle çağladın, ruhumu sana bağladın
Sözlerle "Gülzar"'ın, içimde volkan şahikası patlattı
Mahcubiyetin süzülüşünde, kalbe okunu sapladın
Deryaca duygular, şule şule içime seni boşalttı
Sardı da benliği; doğurdu sevdayı o ahu gözlerin

Har-ı aşkla yandı baht, çöktü zifiri karanlığın kini
Sen gül gibiydin, ben sanki üstünde ki karabasanlardım
Deryalarca boşalttın sen, tüm şefkatle buruk sevgini
Ellerin ellerimde, gözüm yerlerde mahcup kala kaldım
Yaktı benlikte de kavurdu sevdayı o ahu gözlerin...

(20.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/354070/aksinde-kaldim.html>

...TÜM LEZZETİNLE...

Susamışken; "Gülben" sensizliğin amansız yokluğuna
Özleyerek koş ta gel, geçmişi geride bırakışta
Gel artık, sonsuz arzun ile beni de özümleyerek
Bahtsızlığın bu kötü yazgısını da silivererek.
Damağa balını çalıp da, kız niye firkat edersin?

Gel bana aşkınla can aşkım de, gönülde bir şenlensin
Ruhumda da mutluluğu doğurabilen tek neşemsin
İçime içinin meserret'inde gel aşkımda yeşer
Lebin ısısının şulesi, ruhunu nar da ateşler
Damağa pekmezi koyup da, kız niye firkat edersin?

Sana ben ruhum; ak mı ak yepyeni bir de sayfa açtım
Baba ocağım da aşk bekler, özleminde duygularım
Artık dön bir bak, mazinin sevgisi de sana çağrıda
Atiye verdiği eşsiz duygunun köz sıcaklığında
Damağa kaymağı sürüp de, kız niye firkat edersin?

Güçlü gül şevkinle, bahtımın akça mihman'ı oluver
Gel bal tatlım, tatsız hayatıma lezzetini veriver
Bil ki boynunu bükmüş bile, canım Gülzâr da ki güller
Güllerin gülü yanımda niye yok diye üzülrler
Damağa dudağı banıp da, kız niye firkat edersin?

(21.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/354391/tum-lezzetinle.html>

...TEK YÜREK OLABİLMEK...

Yürek olabilmek;
Hak yürekçe, dümdüz gelişip de, "Ecmel" büyüyebilmek
Tahir kalabilmek...

Adam olabilmek;
Yolu yordamı da görüp, hakkını da hakça verebilmek
Yerinde konuşup da, yerinde de susmayı da bilebilmektir
Yerli yerinde de olmak, derin düşünüp, gizemleri anlayabilmek
Bir lafın kırk manasını bilip, hakkını vermektir
Sırlarda da, ketum kalabilmek
Adam gibi adam, olabilmektir
Hakka hakikate tahassürle bağlı kalmaktır.

Fitratı;
Pamuk Yürek olabilmek
Şefkat la, yüreklerde de "Çarman" atıvermek
Olgunluk çağı hislerinin bir tek yudumda,
Gençken anlaşıldığı
Şevkle
Gerçeklerin;
Yumak yumak çözülüp yapıldığı
Hey hatların,
Gerçeğin duvarlarında ezilip meserretin doğurtulduğu
Çözüldüğü
Yazıkların şulesi yerine
Gür emin seslerin ser olduğu
Anlaşıp yerini bulduğu
Saygı ve sevgi deryasında, cahilliğin gark olduğu
Lamia yüreklerde, özlemleriyle çarpar, ülfetçe duygu.

Ekmeli;
Sözün erkeğini, dişisini ve adamını çözebilir bu olgu
Karşdakini anlayıp, hoşgörüyü gülümseyebilmek
Hüzünlenip, duygu selinde varışta ağlayabilmek
Tek bedenle yücelip, kalplerde bütünleşip eriyivermektir
Tek yürek
Tek bilek
Oluvermek
İştihakla mozalin gibi gümanlar yeşertebilmektir.

İrem gönüllü olabilmek;
Eller omuzlarda, ülfetçe tek can kalıvermektir
Sevginin Gülzâr'ını kurabilmek
Erkek gibi, erkek oluvermek
Başı dik
Vicdanı rahat
Göğsü; kale gibi olabilmektir
Dağlarca sabrı, sırrı taşıyabilmek
Yürek olmasını hissedip, anlayıp yürekten duyabilmektir.

Tek bir, koca yürekli olabilmek
Gönüllerde tahtı, kurabilmektir
Zülâl gibi; apak gönüler de nakşetmektir...

(22.05.2010)AZAP...

...DAMARIMA GİRDİ...

Yâr da benim, şah damarımdan girdi
Derin de deldi, yüreğin içini

Sende neredesin ki ey! Nâr-ı aşk
Sem darlar sardı içi, kalmadı meşk

Tırnakladı bedeni lime lime
Acıyı bir inleyemedim bile

Bak ta gör "Kadri", hiç durmazda yanar
İştihak taşı, sevi başı dağlar

Sevgisi çok acı, güman'ı harlar
Tahassür'ün üstüne çökmüş karlar

Ülfet köz, nur-u can'ı firkat aldı
Derdi de bitmedi "MAKBERE" kaldı...

(23.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/354965/damarima-girdi.html>

...NASIL GELECEĞİM?

Sükût kalmak;
Hayatın, tümünden bastırır üstümüze kamburluğunu
Harlanarak
Yaşamımızın, iştiağın da boğdurur
Yalmana düşürür, Selman'ımızı kaçıırız
Duygunun; kör cahilce boşluğuna, düşer de kalırız
Acizliğimizle
İçte gark olur, şerha şerha gerçekler
Var oluşumuzun, kimlik ezikliğinde
'Güman'ımız gizlerimizde, kaybolur
Biçareliğimiz de boğar bizi
Saman gibi savruluruz, şevklerin de dışına
Vuslat ve meserret'i de yok sayarak
Çaresizlikte...
Gizli kurallar, eller ve gözler çöker üstümüze
Ben neden ki, haykıramıyorum gönlümce?
Neden, istediğimi yapamıyorum?
Hürce...
Birilerimi tutuyor, kıramadığımız iplerimizi?
O hain de kim?
Kör; gurur ve kibirler mi bağlıyor geleceğimizi?
Yoksa katı kurallar mı, çökmüş üstümüze?
Bu utanç ne?
Yıkamam kabuğumu, ayıp olur diye!
Bir şeyler var içimde ve dışımda, beni de bağlayan
Prangalı mahkûm olmuşum, katı kurallarla topluma
Sakın ağlama!
Sen bekle; 'Gülben im' garip bülbülünü,
Vaveyla'nla
Canım olur mu?
Ben beni yenerek, cesarete de gelebilirim!
Aşabilirsem!
Yıka cam yasakları, kopara cam tümüyle iplerimi
Uzata cam sana, 'Selman da' ellerimi
Bana; Har-u Nur'undan kopmak, bil ki ölümden öte bir zulüm!
Geriyeye de kalınca, sana gelebilmek
Sahi; ben sana nasıl gelebileceğim, be can gülüm?

(24.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/355278/nasil-gelecegim.html>

...İÇİMDE AŞKIM OL!

Ol!
Gel de, ol!
Doğrul;
İçimde, özünle içten içe yoğrul
Ruh'a akıp, "Mehlika'n" ile bir dol

Ben sende büyürüm, toprağım ol
İçimde doğ, yüreğin Har-ı aşk'ı ol
Ol aşkıma, tek bir sembol
Ellerinin; "O" sıcacık sevi şefkati ile
İçim de, senin ta içinin, içininse içinde

Gönül de, çılgın özlemin isteminde, bir dil, dile gelse de
Uzanırım göğe, senin yüreğinin ihtişam dolu heybetinde

Susuzluğum, köklerimde
Dallarım kurumakta, bedende ölüm bitikliğinde
Can simidim, ol!
Canımın canı kalbimin tek bir "Ekmel" sultanı
Suyum da, ol!
Besle beni, göksünün o anaç mı anaç sıcaklığıyla

Heveslendir!
İt beni de sevi'ne, aç gönlünü tüm doğurganlığıyla
İçinde ki, o kor aşkınla
Ezeli ve ebedi, seni bana, beni sana bağla, prangalarda
Ekmeğim, ol!

Sustum;
Sessizliği çökerterek, şerha şerha tümüyle içime
Can vermeye davetimdir, benim de bu zülâl pusum
Benim içime doğan, biricik nar iştiyaklı güneşim
Sana da, bu aşkıma bir hediyem olsun
Aksın da, o can ruhunun ta dibine dek dolsun
Ruhumun aşk kor'un da, mis kokunla, içimde gülüm de ol

Daha da ne istersin, "Ecmel" meleğim
İffetinle!
Ol!
Benim
Hatunum da ol!

(25.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/355606/icimde-askim-ol.html>

...BİR GÜN GÖRSÜN...

Sen benim içim de, durmadan kanayan, gül bir aşkın yarasısın
Yak güzelim yak aşkım mumunu, o nurlu cemal'in aydınlansın
Gülüm sakın bakma kimseye, o ahu gözlerin de görünmesin
Sadece benim için bak, ok kirpikler yalnız bende aralansın

Hayatım kör bir kaçıdır; gönlümü har'lar maziyi düşünmeden
Kör gözlerim hayalde yaşar, sevmeyi ve sevilmeyi bilmeden
His kokulu ruhun derinliğinde, aşk sızısı hiç dinemeyen
Aşkım nar ateşten gömlektir, gülün içinde özlemde eriyen

Dudak bedende titrer akar seller, hep yüreğin de beni bekler
Çılgınlık sarmış kızgın ruhumu, sabrım da neden yok aşkım tekler?
Gül endamınla el ele koşar gönlüm, sadece candan aşk ister
Uzat göz istem ışığını içim karanlık, aşktan da kör hisler

Duy feryadı, aç sineyi, ter har'la tenini yakıp da kurusun
Koklat güzeller güzeli kokunu, içime akıp sel oluşsun
Sar sarmala sevdiğim ruh üşüyor, sıcaklık içe de bir dolsun
Yâr kalbimin gir içine, korlu sevgim seni yaksın da kavursun

Canan kor da yak aşk ateşini, bu garipte azıcık senle yansın
Tüm bedenle bütünleş eriyiver, gel ki gönül de aşk yeşeresin
Yüceden bir güç, aşk ile senle benim nikâhımı tazelesin
Aç kollarını aşka aç, bu garip de ömründe bir tek "GÜN" sevsin...

(26.05.2010)AZAP

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/355929/bir-gun-gorsun.html>

...ELLERİMİ ISITSAN DA YETER...

Can içinin, aşk kızı
Yürek de ki, tek bir canın anısı
Donmuşça bir sızı
Isı...

Gül; gönlün içinde, “tırnak çiçeği” gibi bir açar da, bir küsersin

Balların tatlısı;
Beni parya edipte, ram olarak alan, tek malikim sensin
Bilemez misin ki, ruh ısınmayınca yuva da ısınmaz?
Neden, bu denli şıp severisin
Körmüsün; aşkı tanıyıp da, kafayı hiç mi yoramazsın?
Har-ı aşk ateşinde pişmeden, hoplayıp da durursun
Sevi tanımaz, kör cenderede bahtımı sıkar da kurutursun.

Bir anlık hırs mı?
Ne pahasına?
Bu öfke ne?
Her insanın, bir derdi de bu, emsali
Pire için, yorgan misali!
İnsan, hiç sırtını döner mi meleğim canına?

Gülüm;
Bunlar hainlikte kötü bir sürpriz, yıkıcı bir zulüm
Özlemde ki dudağının, isterik meserret hislerin ıslaklığında
Bin bir hazla, seni çılgın bir şevkte bırakmadım mı?
Yumulmuş o kalbin, daha da açılmadı mı?
Ellerimin ve tüm iştihaklarımın, his sıcaklığın da
Bu soğukluk da ne?
Ya bu vurdumduymaz halde ne, sadistçesine?
Bir tanem; sana verdiğim emekler de nerede?

Ya çektiğim acıların karşıtı, borç senetlerin de nerede?
Bu ne müsriflik?
İstersen; nankör bedeninin, o tafralı bulutunu yere indir
Burnun “Kaf” dağının doruğunda mıdır?
Bak bir bana, bu adam da kimdir?
İnimidir, cinimidir?

Olsun;
Duygusu körelmiş, ağılı canın sağ olsun
Deli divane gönlün, belki aşkı unutmak da ister
Gözlerinin okları; bedenimi şerha şerha ederde neden gider?
Zaten ruhunun katmanları, kör bataktan daha da beter
Her şey; zül bir kara kader!
Sen sadece yanımda olup da, ellerimi ısıtsan da yeter...

(28.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/356510/ellerimi-isitsan-da-yeter.html>

...NEYLEYİM...

Sizle varmak istedim, hayatın gerçeğinde canım dostluğa
Sessiz ve sakin hatır da bilmez, sözde duyamaz kaçarsınız
Kardeşliğe kabul edip de, gönlüme sarmak istedim dostça
Küsüp de kendinize bomboş, bana ise yan bakar oldunuz
Şimdi sorsam size; bu zül derya da güzel olan ne yaptınız?

Yandım yürekle sevgi ve dostlukta, koştum her bir yolunuza
Yenir yutulur aş da koymayıp, ağzınıza zevkle tıktınız
Eve, barka, içtiğim suya da, haset içinde göz koydunuz
Bağır yangınının bir yol ve yordamı da vardı hep aldınız
Şimdi sorsam size; bu kıl âlemde, neye ve kime koştunuz?

Kaldım üryan ortalarda, sokakları bile çok mu gördünüz
Doğruları yitirtip, metfen'e girecek yüzde koymadınız
Yüzersiniz fitne fesatlıkta, yüreğiniz de hiç yok mudur?
Hayat ve sefayı geçtim, eli bir sıcak tutanım çok mudur?
Şimdi sorsam size; bu fani dünyada neye hoşça baktınız?

Hastayım ben, insanın kalbinde ki kir ve kötülüklerinden
Haince! Cehalet ve cühelalıktan, çizmeyi aşanlardan
Ki damla damla, etrafa zehir zemberek kini saçanlardan
Çok hastayım çok, kendini görmeyip çamurları atanlardan
Şimdi sorsam size; bu kötülükle neyin sahibi oldunuz?

(29.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/356834/neyleyim.html>

...AN AN...

Gülüm içim de isyanlar da, çokça sevgiye de özlem var
Sevi şahikasında, yüreğin kabarık hazları ile
Ummanca sevgi yangınının, vuslata da hasretliği var
Nefsin arzusuyla dolu, buğulu soluk sıklığı ile
Eller can mavisini geldi, ya sen nerde, gel be gel de söyle?

Şuleden duman gönlüm, teselliye de çokça ihtiyaç var
Aydınlık ak günlerin, gözde ki pak utangaçlığı ile
Ruhların hayat yolunda, eş ikizliğe çok gereği var
Sevgi selinin, aşk özün de pak yüreğe dolması ile
Dostlar öz canlarla geldi, ya sen nerde, gel be gel de söyle?

Ellerimizin ellerimizden, iştihak'tan hakkı hep var
Bedenlerin kor isteğinin, titrek şuh çarpıntısı ile
Gel bir tanem; senden bu korlu bağrımın da bir arzusu var
Gönlümün isterik özleminin, har doğurganlığı ile
Düşman şevkte koştı varda, ya sen nerde, gel be gel de söyle?

Bak canım mazi günlerinin de, bizden meserret hakkı var
Vefa duyusunun doğduğu, yüreğin sevi bağı ile
Ruhta; Allah korkusunda ar ve hayânın yaşamı da var
Sevinin gönül'e mutluluk da akan aşk dansları ile
Ati özünde de aşk var, ya sen nerde, gel be gel de söyle?

(31.05.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/357427/an-an.html>

...GECELER(VİCDANSIZLIĞIMIZA)...

Geceler çöker boğazımıza, hançerleri acılardan ince
Duygusuzluğumuzun kan kırmızı, kinleri kurur içimizde
Yönümüzü kiblede çevirtip, kötülüğü korlarla bansan da
Yüreğimiz de yandı da gitti, tüm "Dünya" arkadan çırpırsa da...

(01.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/357731/geceler-vicdansizligimiza.html>

...SENİ SANA BAĞIŞLADIM...

Damda yıldızları, isyan içinde tek tek sayarken
Ayak sesini de, bir birde saymaya da başladım
Özlem de kor kalbim, acı içinde ismin anarken
Kara vicdanlı yâr, senide hep sana bağışladım.

Elin içten söktü, sen hep keyifle halime baktın
Acımanda yoktur, kökümle beraber söküp aldın
Yolumu şaşkırttın, kötü tohumu içime attın
Arkandan koşturtup, çamuruna nankörce buladın.

Yâr deyip gözlere, tüm sevimi ruhumla akıttım
Gönlümün sultanı, neden sende yanımda hiç yoksun?
Varlığı uğruna, bozuk para gibi de harcadım
Dağladın bedeni, yüreği de hüsrana soktun.

Koy artık yakamı, ne olur kökünden de yırtmadan?
Aştan olan sevgim, harcanarak da hepten çökmeden
Mazi gizemiyle, ortalığın malı da olmadan
Çek eli zülâl çek, bu aşkımız da hepten bitmeden.

Dumanla boğduğun, atım gizler de uçtu da gitti!
Eller saplandı bağra, nerde kaldı güzel hayallerim
Hep emeklerim de, ziyan olup yok oldu da bitti
Döktün ağıları, tümünden yıktın Allah'ım da kerim...

(02.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/358030/seni-sana-bagisladim.html>

...İLK GÖRDÜĞÜM AN...

O seni ilk görüş anıydı tüm bedenle donduğum
O andı yeniden var oluşun güneşi hayatın
Tüm soğukluğumu eritip bıraktı o bakışın
Gülben gözün ateşidir kalbi yakan vurduğum
Sendin yüreğime aşkınla hop oturup hop kalkan.

Hayatın istekleriydi sendeki o şuhça eda
Tüm arzum ve hasretim o gamzeli gülüşlerindi
O an beni yakan zarafetin ve yüceliğindi
İçi delip de geçen ahu süzülüşe can feda!
Sendin yürek de aşkla iren oturup iren kalkan.

Gönlümün tüm istekleriydi senin o zülâl edan
Bir anda vücudumu saran pak zarafetin var ya
İçten delip de geçen ahu süzülüşe can parya
Tüm arzularım hasretlerimdi mimiğinden akan
Sendin yüreğime aşkınla kor oturup kor kalkan.

Sevinle kolun boynumu arzunla içimi sardın
O canım demen canıma can cananım dedirttiren!
Bende beni bulup sende beni aşkla yücelttiren
Benim bedene kökünü salıp da büyüyen sırdın
Sendin yüreğime aşkınla tez oturup tez kalkan...

(03.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/358330/ilk-gordugum-an.html>

...İSTERDİM...

Bir an, isterdim
Seninle heyecanım da, nefes nefes
Ruh çöktü sürünür, çıkmaz kötülük; sana enfes
Bir bakış, bir cana canı isterdim
İçimde ki, coşkuyla visal'e koşacak
Seyyalinde, erirdim
Ellerim de tutuşacak, içimde çağlayıp da akacak
Senden bir dem, bir aşk isterdim
Şule şule içimi yakışta kavuracak...

Suskunluğun çaresizliği kavurur içimi
Sevgin sıkar aşk'sa bir yudum su içimi
Yangının da iştihakla, güman'lı saldırırım
Senin; Nur-u canına, vuslat umuduyla
Düşerim
Şerbet diye, zehirli har-ı aşkın kör kuyusuna
Firkat tan kurtulma umuduyla

Boğazım da sıkılır, firak ellerinde
Gözlerinin sem okları da, tam kalp menzilinde
İçime akan, hasutluğunun şule hisleri
Atım pul olmuş satılır, parya mezatların da
Aşkını ansam da, anmasam da
Yanmışım o nankörlüğünün, gam dillerinde
Kaldım biçare yalman tepesinde

Dur!
Gark olurum, vaveylalar da
Durdur!
Çek zalim, üstümden o ayağını
Ezeceksin; sana ram olmuş tek aşkını!
Kahırları kusturacaksın, yine sensizlik de yüreğime
Bari hiç olmazsa, elleme
Benden de artık, şevki de hiç bekleme...

(04.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/358669/isterdim.html>

...YA RAB!

Yaratana da bir sığınabilsem, alnım açık yüzüm pak mı pak
Desem "Allah'ım"; ben neyi de derim ki riyakârca kızarmadan?
Eller sema da, ben bin kat yer altında, rezillik içimde çapak
Dünyadan silinsem de Ya Rab! Çıkmaz ki bunca pislik yaşamımdan.

Bulanmışız düşünmeden kendi kuyumuzun günah çamuruna.

Bir birde atlarız, kaderin kahpe düzenli zalim girdabından
Nelere bizler gebeyiz bir bilsek, palyaço yalnızlıklarında
Kim bilir ki farkında bile değiliz, hiç haklar ve hukuklardan
Hepten de isyanları oynamaktayız, kendi seraplarımızda.

İçimize çöreklenmiş çirkin hislerin isterik girdabında.

Pis eller mi, çürümüş beyinler mi, nasıl saklana bilir mi ki?
Kepaze olmuş yaşamımı mı sana anlatsam, af et diyerek
Bizler inim inim inleyip medet dileyeni, affettik mi ki?
Sen affedersin, affetmeyi de seversin, pislige set çekerek.

Af olur bilirim; ben beni affedemem sana olan arımdan...

(06.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/359258/ya-rab.html>

...BAĞLARIM İKİMİZİ...

Gül;
Har-ı Aşkınla
Cam-ı lebin de, Nûs'unu sundun
Malik oldun tümünden bedenime.

Aniden çıktın
Göğsünün iştihak isteğinde
Gözlerinle akışta kaldın
Yüreğimin kör derinliğinde
Seni anar dururum, o ilk günden beri
Yürek parlar, sonsuzluğun güneş ufkudur derinliği
Unutulmazlığın vefa deryasın da, aşkımın geleceği
Elimle bulutları giydirdim, sana ebedi ve ezeli.

Sönmeyen tek ateşim
Aşkımın da yoktur hiç benzeri
Gel sevdam;
Asumandan akışta düşmüş, yağmur misali
İslat tüm bedenimi, içime işleyen yaşınla doluver
Aşkım, çiz bana ufuk da ki şevki
Bir tek atıye açılan yoluver.

Sen içimde yeşer, çınar bağlılığında dağla beni
Yeter ki sen uyanda, bana da bir apak bak
Şule şule yak beni, zülâl'inle coştur içimi
Sen sen ol, doğrulukta tek timsali
Varlığımın, tek ama tek iclali

Sembolüm
Gülüm ol,
Elim, kolum, bedenime aşkın ile dol
İrem'im yayıl gönlüme, aşkının vaveylasıyla
Canım;
Seni sararım bedenime, öz kefenim diye
Ulaşırsız el ele birlikte o tertemiz atıye
Bağlarım ikimizi, sonsuzun ölümsüzlüğüyle.

(07.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/359576/baglarim-ikimizi.html>

...BETERİ GÖRDÜN...

Bana; idam fermanını sen imzalattın, ey zalim
İlk adımla beraber, döndüm ölümün girdabında
Sevmelerden bin beter, har-u nurunda da kor yandım
Bir bela sın ki hain, dermansız dert kaldı adında.

Adı sevmekmiş derdin, dinmez ki acılı işkence
Dokunu verdim gül yüzüne, depremlere de geldim
Açtım kalbimce kolumu, döndüm deli divaneye
Güzel gözlerinde ben, ömrümce müebbeti gördüm.

Huşuyla uyurken seyrettim, eridim küle döndüm
Sen sundundu bana aşk şerbeti, sen koydun da gittin
Ne bahtsız biriyim adını andım, zulme de düştüm
Tutum narin elin, yakıp kavuran ateşe ittin.

Namımı varlığımı verdim, soy ve sop'um la bittim
Koşup vardım sana, bağrında bana sırtını döndün
Yalvardım avazımca, duymazlıktan bir pula gittim
Dost dedi ki geri dön, ölümden bin beteri gördün...

(08.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/359899/beteri-gordun.html>

...ÖMRÜMÜ ÇALARAK TATMADIN MI?

Gülüm;
İrem dallarıma bir birde
Sinsicesine
Usul usul biniş de, gizle çıkmadın mı?
Sen benim canımdan da, çokça ötedesin
Tek "Ekmel" parlayan, biricik aşkımsın
Diyerek, bir basışta sen
Üstüne zülâl deyip de, konmadın mı?
Onları bir birde acımadan, nankörlükte
Canımın içinin içi, sen
Kırmadın mı?

Beni yarı yolda, garipçe boynu bükük, niye korsun?
Öz benliğime, karabasan bulutlarıyla çöktün kahırlarla
Gülben'ine; bir tek bandırışınla niye yoğurursun
Gülüm bir tanem, beni çıkıt edip de sen
Gam rüzgârınının bağrına savuruşta
Ortalarda da, üryan koymadın mı?

Bu can çekmez, fazla kaldın, ram olan leblerde
Bağrım da; yalman gibi artık
Har-ı aşk ömrümde
Her nedense?
Bu kahırlarla dolu, şule şule bedende
El diye, beni yalnız ve sükût bırakıp ta, zalim sen
Değil mi ki?
Dalga dalga içimi, harla yakışta koyup da giden...

Dur!
Ve de sus!
Bırakma böyle beni kör kuyunda, acelen de ne?
Firak bedende; neva tek sana mahsus
Sen de; kal sana, sem darınla biraz
Benliğimi yok sayarak, satarsın beni de sensizliğe
Bende de sen
Yitmedin mi?
Gel otur soluklan, nankörlüğü bırak, inkâr da etme
O görkemli "Ecmel" ve Tahirli
Mazimizi...

Ben seninim diyerek, Lamia gönlünü benimle
Sence
Şeytanlık serenatlarınla avutmadın mı?
Beni yaban diyerek ortalarda mecalsiz bırakıp ta
Sen!
Beynimi ortadan söküp de, gitmedin mi?

Canıma kangrenleri salan, canımın cananı yâr
Hani atideki o muhteşem diyar?
Ey canı can, ah yâr!
Bu firak; ikimizi de girdabın da boğar
Zulmünden de maraz doğar.

Canın olup da; tüm şefkat ve merhametimle
Seni, yalnız ben özle
Canımın canı diyerekten, sarmadım mı?
Sen!
Vücudumdan erk helvasını ömrüm den
Giz'den
Çalarak, onu bir kırışta da

“SEN”! Atmadın mı?

İştiyak da

“Mihman” olan gönöl “Selman’ım”

Sayen de; bir tek gün dahi “Meserret-i” de tatmadım...

(09.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/360248/omrumu-calarak-tatmadin-mi.html>

...ÇIKMAZSIN ARTIK...

Düşündüm durdum, meleğin beynimdeki o yüceliğini
Tüm hücreleriyle sarmaş dolaş, kaplamıştı benliğimi
Yalnız demedin ki bu garibe bir günü bile çok bulduk
Oysaki kız ben var ya, sana ne saraylar yapmıştım, Selçuk!

O saçlara hayallerle takılan ne çiçekler taşıdım!
Seni bedenimde ak pak da yağdum, gönlümde de büyüttüm
Bir anda ezip kodun! Öksüzü boynu kaldırım da bükük
Atı yok, sen girdin çıkmazsın imkânsız içimden, bir küçük

Yalnızlığa sefa olsun çıksın, yakmadan od bir içimden
Sensizliği aştım felek, çek eli attım onu üstümden
Bırak elden parçalayan yalnızlığın hain baltasını
Kahrınla od'unda yan; seyret köz çölünde aşkın hasını...

(10.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/360562/cikmazsin-artik.html>

...DELİNİN DELİSİ...

Acaba ben delinin, bir zır zır delisi miyim?
Aşyan'ım şems'in boykotunda mı ki?
Ne saçma da bir yolcuym, safça bilir miyim?
Mihriban'ım beni bana rağmen, çözer mi ki
İçim de; bir nâr misali, şule şule kaynayan ateş ten
Atım meserretle, içime bir ısı verebilir mi ki?
Firkat, özleminde şerhalaşmış hain kalleşten.

Sen var ya sen!
Uzatsan da bir ellerini, tutuversen olur mu ki?
Kurtar beni, bu kahreden acılardan, sevgisizlikten
Dindirsen; tüm zül dertlerimi de, bana yeter mi ki?
Asırlardır; karabasanları içime volkanlarla yiten

Kör tilki;
Bir koca hayatın hatırına, bir kez de olsa güler misin ki?

Uğruna kahreden özlemlerle ne savaşlar da verdim de
Peki; bu savaşımın ganimetleri de nerede?

Sen hercai bir çiçektin, sen gönlümü de çelendin
Sen düşlerimden taşıp, bu hayatıma da dolandın
Sen tek hazzımdın, hicranımı aşkınla hep silendin
Mutluluk tek özündü, neden o bırakışta gittin?

Zalim;
Boğazıma da hor aşkı, düğüm düğüm boğumladın
Yâr diye anılan, Nur-u Can aşkına
Zulmün dip kökü de, sende mi ki, söyle aşkın adına?
Beni inim inim inletmeye de illa, sen şartlı mısın?
Bilinemez ufkun çürüklüğü; Nefs-i emmare öncesinden
Yeter bırak, azat edemez misin?
Beni; sevgisi bitmiş olan, "metruk" kırık kalpli zincirlerden...

(11.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/360917/delinin-delisi.html>

....NEFES...

Bekleme beni, nefes kesilse de
Soluksuz kalırım, çökme bedene
Yolum çıkmaz ki, her anda ensende
Zül müsün üstüme, yürümesene

Aşk gülüne yanar, âşık habersiz
Dağlar da atmacasız, kardelensiz

Yer yerinden oynamakta, gök sessiz

Duman duman olmuş, gönlüm yangında
Senin gözenden, yudum su razıyım
Bırak be gül, bu son nefes aslında
Şevk'le bende, bir derdimi sarayım

Aşk canına yanar, âşık habersiz
Dağlar da ağlamakta, kardelensiz

Yer yerinden oynamakta, gül sessiz

Dudak ısısından da, titrer beden
Huşu içinde yanar, aşkla gözler
Dil ısıdır yüreği, kör delen
Çılgın huyu, asumanı da eller

Aşk derdine yanar, âşık habersiz
Dağlar da sızlanmakta, kardelensiz

Yer yerinden oynamakta can sessiz

Dost gönülde, vefa güven temelse
Sevgiler bitirilmek istense de
Aşk yetmez, hiçte bitemez nedense
Özlemde gittikçe, artar beden de

Aşk özleme yanar, âşık habersiz
Dağlar da yıkılmakta, kardelensiz

Yer yerinden oynamakta meşk sessiz

Aşk baharını, çabuk yitirecek
Başta daha ne çorap göreceğim
Ömür de gelişte, boşa geçecek
Cennet ve cehennem vardır bebeğim

Aşk sevide yanar, âşık habersiz
Dağlar da kor yanmakta, kardelensiz

Yer yerinden oynamakta yâr sessiz...

(12.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/361176/nefes.html>

...AŞK HER ZAMAN BAKİ...

Aşka küsmek, hiç olmaz
İnsanlar, her an ölümcül
Aşksa, her zaman baki...

Şu an; aşkın şule dudaklarındadır ısı
Vardır, yüreğin de bir istem ölçüsü
Sessiz ve sakin dokunmak da vardı
İç dünyasının "Tahassürdür" dürtüsü
Üstüme sinen, sıcacık bir aşkın korlu üstü
Ellerimin de bir dolanması da, vardır ki!
Tir tir titrerken, ruhun içinin içindeki dürtü!
Vücudun; açlığına koşan, istem içinde ki özlem, hardır!
Çift bedende sadece atan, tek bir kalp vardır!

Cam-ı leb'inden içime akar, bir birde demi
Nefesim kesik, kalbimse sessiz bir gemi

Ten ısısından; tene birden bire girer, bir ölüm küsü
Canı cana gark eden, iştihak da ram'dır örtüsü

Sevin yüreğe, bir kör paryalığı da vardır
Parçalayan beyni, çılgın ellerin çırpınışı ardır

Ey "Gülben" kız; teslimiyetin ruhtan, hakla akarı
Şevkin de, bir duru masumiyeti vardır
Bülbülde de aranan, bir hak kokusu olmalıdır
Yüreğin de vefa ve güven, tek temeli olmalı
Gönül güzelliğın de mihmanı da taşımalıdır
Salmanı da; ruhta büyütüp de yaşatmalı

Emek, güven, sevi, dostluk ardı ardına bulunmalı
Ancak o zaman, aşka kucağı yürekle koşup da açmalı

Unutulmamalı, deryayı dolduran, damla damlaları
Huşu içinde o ummana, Tahir koşulmalı
Yüreklere de, hak tepsisinde sunulmalı

Gül beden; sana "Hak'tan" emanet, ancak ona hak-ı olan varmalı

Vücut vuslata, elbette kavuşacak
İçte şule şule ateşler parlayacak az sonra
Kucak ve duygular, özlemi de doyuracak

Asumandan; memnuniyet işareti, çıktıktan sonra...

(13.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/361484/ask-her-zaman-baki.html>

...ZORDU O İLK ADIM...

Çok zordu; o ilk atığım adım
Ona, tek bir görüşte
Şevkte yandım!
Ecmelline o an vuruldum!
Öz içim de; şerha şerha tahassürlerle kanadım.

Ruhumu; çok mu çokta fazla şule şule harlar sarıverdi
Biçare "Ram" olan, sorunlar da peşimde zorda
Ezilmişliğimin de son güman'ında ki çaresizliğiydi

Yürek korku içinde, iştihaklar yanarlar korda

İçime düştü de yaktı, o gözleri korlu yıldırımını ile
Ruhla; hisler kavrulmak da, Har-u Nurunu ile.

Atıldım;
Apak ettim, tümünden beynimi
Koştum duru bir sevgiyle, vardım özlemle aniden atime.

Girdim;
Kör bir deli cesaretle
O canlar canının, "Gülzar" ına
Seyrine de, kokularına da, hayranlar olayım.

Oturuverdim
Gönül çiçeklerinin "Ecesinin" önünde
Utançta, ezilerek gülümseyip selamını verdi
O anda gök inledi, yerlerin bağı da yarılıp da delindi
Soluksuzca bir anlık, harlı bir nefesle!
İçini, Tahassürle inleyişte çekiverdi.

Uzatıp da;
O pamuk elleriyle, şevkle sundu bana
Gülüm tüm titrek heyecanıyla!
Aşkınin gül şerbetini, yangın yürekle içiverdim
Gelincikler gibi dağıldım, aniden gönül bağına.

Seriliverdim;
Gülümün, gönül sarayının "Nur-u can'ının" can bağrına...

(14.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/361785/zordu-o-ilk-adim.html>

...O AN...

Odur, semdar'ı sinsice içten zerk'le damlatan
Gurur ve kibrinin kara bulutlarının, üstüne zül çöküşünde
Güldür, bülbülü durmadan aşkla bağirtan
Bırakışta da, eli işte gözü oynışta, o haince gülüş de

Bir kez de olsa, sevi hoşgörüyü anlayamaz mı?
Çözemez mi?
Sevgi bağının, özümleyen o can yüceliğini
Kapkara kör çukurlara da atıp da yıkar, durur kendini
Aşkın gülünü bir tutuşta, bağrına özle basacağını bilebile
Neden görmez de, kör bakar da durur çift gözle?

Yol uzun, yol yalman saplanır, vaveylalı yürekler de
Hainlik içinde kurulmuş, kalleşçesine tuzaklar
Yoklar olunur; gark olmuş sancılarının kıvrınmaları içerisinde
Kalınmamalı, şeytan aklın kıvraklığının da gerisinde
Engelli ve çok da zordur, kaygandır da, metruk yamaçlar
Tükenir kalmaz bir gün, o güzellik içindeki tüm amaçlar
Pusu da kurar hain tilkice, sinsi sinsi efsunlar kendince
Hüzünler içinde bırakır da, firkat'in kavurup da yakar
Dağlar gibi sıralanırlar
Sırtını da, bir kez de olsun yaslamaz, hakkın güvencesince.

Bir an vardır ki, içte seyyal-i sıcak mı sıcak
Araya fesatça girerse köz, sen ilgilenmezsen
Çok mu, çokça da kurnaz, bir kan emicidir, alçak
Kor kurtlar, bir kez girmez olsun yaraya içten
Şerha şerha eder yüreği, acımadan yırtarak
Mazgal deliği gibi açar, koparır kalplerden
Koşup, sarıp anlasın istersin o an yürekten
Çöz sorunu ve koşsana aşkına, visalinle dersin
Haykırsın gerçeği, sevgiye sığınıp akıtsın Cam-ı lebinin derinliğinde
Sevi'nin, gerçek bağının yüceliğinde
Hak yerini bulsun da, delalete düşülmesin diye çırpınırsın.

Bir dönüm noktasıdır, işte o an "Sur'ca"
Öldürüp de diriltecek olan, bilesin
Münker ve Nekir gibidir sorgusu hayatça
O bir kezzap, o panzehirdir, kullanmasını şevk-i bilene
Aksın istersin, anlasın da dönsün dersin
Bir an bile, dolsa da içine
Yaksın istersin aniden, tüm iliğine dek akarak
Sıcacık bir kez de olsa, istersin huzurla yatmak
Tüm bedeninin inler, kahırla donuşta, acıyla kıvrınarak

Ama o kör şeytanın "Ekmel" cilvesi var ya!
Akli başlardan, bir çıkartışı ile alan
Ortalar da; sahipsiz biçare üryan da bırakan
O var ya!
Nefsin kör gözüyle, çamurlara acımadan saplayan
İşte o an!
Boynu bükük ve gölgede, köhne bırakan
Paradoks'u sokuşta alaylı, o sana metruk bakan
Saçı başı da, sebepsizce melalle yolduran
Hataya itip, ciğer yangınlarına "şek'le" zorlayan
İşte, o zalimin elindeki tek kozlu an
O bu an!
Yakan bitiren andır, sarsıntılı firak o an.

Yıkılır tüm "Güman'lar", yozdur tümünden istemler
Gurur ve kibrin seni tutar, tutarda köstekler

Haşin ve gaddar oluverir, birden bire için
Kaskatı, taş gibi yüreğe, oturur da yıkar geçmişin
Batar mı da, batar!

Kırar

Yıkar mı da, yıkar!

Tümden çöker, o mesut ve bahtiyar umutları
Bir anda sönuverir, atinin lâmia ışıkları
Söner o hayata iren'ler veren ateşleri
Kapanıverir birden, o ebedin güneşi
Kanı kuruyuverir, hepten biterken tümden bağları
Dizlerinin bağı kopup da, çözülüverir o an
Tüm hayat, düşüp kalkma ile boş geçivermiştir.

İşte, o aldanan

Bu andır, iplerin de çürüyüp söküldüğü an
Taniyamaz içini ve dışını, ciğeri de birden sönuverir
Yıkılıverir tüm dünya, o bahtsızın zül başına
Upuzun geçmiş, bir anda boş düşüverir
Ve inleyiverir ahlarla!
Mihmanı olduğu, bu hayal dünya o an biter
Çağırırlar, onu gel gel diye yanlarına
Tövbeler eder o an "Allah'ına"
Salâvatı'nı da; bin pişmanlıklar içinde acele getiriverir
Heyhatlar la!

Silinip yok olur, istem bitip de tükeniverir
Rüzgârın, savurduğu o biçarenin külleridir

Son hürriyetini de, içine soluyarak çeker
Hayatını, bir anda eleyip elinde bir boşlukla kala kalır
Dağılınca, boş hayat çerçevesi de ortadan
Birden tüm geçmişi ve geleceğin çöküşüdür o an
İşte beklenen, an o andır
Tek bir an

Son anda, yüzünde ufacık bir şaşkın tebessümle
Hayatın boş geçen zamanları, başına da sarılıverdiği, o an
Kahrolur!

O sondur!

Her şeyde, birden bire de olur yalan
Öylece teslimiyete adanmış andır, o yaşanan

Nefessiz "Ram da" bıraktıran
O tek "AN"...

(16.04.2010)AZAP...

...SANA SUSUZUM BEN...

Öyle susuzum ki; ben candan da ötede sana
Gözlerim dalgın kaymış da gitmiş, çok ıraklara
Senin dudak kıvrışların geldi, bir anda işte aklıma
Bedeninle bedenime takıldın, yan süzülüşlerinle
Eritiverdin, tüm yüreğimle

İçimle, derince bir acılarla yanıverdim
Ahlarla da bir inleyiverdim!
Öylesine acıkmışım ki o "Ecmel" varlığına
Dayanılmıyor işte be gülüm "Firak'ına
Öylesine iştihak'larla dolu ki nefesim
Ölümlerinde sensiz kalmış nefsim

Ruhum da havada dumandır duman
İçimde ki kör har'larından isyanlarla çıkan
Göğsümün körük varı iniş kalkışları ile

Bir damla yaş yerlere süzülüyor, hüzünlü gözlerimden
Büyüyor büyüyor da beni de boğuyor, girdaplar içimden

Sonra bir küçük tebessümün açtı yüzümde
İçimi ısıtıverdi o istemli kor hararetiyle

Sarılı verdim, tümünden sana olan içtenliğimle
Ellerim de o görkemli saçların da kalıverdi
Ayuçların avuçlarım da, gözlerim o ahu gözlerinle
Koyaklar da aniden içimiz bayılışlarla kayıverdi...

(17.06.2010)AZAP...

TÜM DOSTLARIMIN MUBAREK KANDİLİNİ KUTLAR İSLAM ALEMİNE HAYIRLARA VESİLE OLMASINI DİLERİM...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/362755/sana-susuzum-ben.html>

...BİR TEK...

Dün gece hasta halimle;
Çokça da düşündüm durdum, sema ya hüzünlerle bakarak
Geçmişin kör çöküşüne de bulanarak!

Tüm ruhumla inledim, ahlarla çokça da derinden!
Yüreğim de kaydandı da durdu, kederinden

Hislerim engerek yılanı, zehrinde oklar olmuş
Saplanır durur ciğere, şah damarımdan
Beynim de uğulduyor, patlayarak kahr oldu kaderinden

Yalnız tek bir sen gelebildin, nedense aklıma?
Tüm yaşanmış; onca vefalar içinde ki hayatımda
Uğruna da bir hayat adanmıştı, tek kadını olmanla

Senelerim mavimtırak geçip de gittiler aniden gözümün önünden
Sendin tüm hayatım da olan, aşkımmış sadece bir tek
Hafızam mı?
Birden bire karıştı ne?
Senelerim mi?
Aniden uçuuuşta gitti?
Aklım mı şaştı ne?

Tüm tanıdıklar bir birde, hepten koşup da geldiler
Dost düşman da, iyi bir insanlığı vardı dediler
Saygılarını; hicranla yanarak tek tek sunularda
Bir tek sen yoksun "GÜLÜM", HER nedense mezarımın başında?

(18.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/363055/bir-tek.html>

...CANIM DA SEN!

Bir tek Buselik, ömrüm kalsa da,
Yine de can kız sen
Ya sen?

Bedenimi şuleler korda sarıp, hor yaksa da
Küller olup uçsam, yoklarda da gark olsam da
Yinede tek gönlüm, kız sende
Can da senle...

Senelerin dalaletten sapık, yorgunluğu da beynimi oysa
Bir anda; tüm insanlar sırtıma, birlikte kalleşçe de çökse
Aklım da fikrim de var ya, sadece kız senle
Canımın; içinin içi de, yanar durur sende...

Yıldızlar, tepeme asumanla birlikçe
Kör bir ok olup da düşüşte deliverse
Yıldırımlar bin çakıp, bir sönse de, şerhalaşsa da üstümde
Bu bedende, yanan tek bir şule
Yinede canım, özlemimle yanar, kız sende...

Susuzluklarla çölleri bin aşsam, kuruyup da bin yıkılsam
Sensizlikte; cayır cayır yanıp da erisem, aşkla kahrolsam
Belleğim; lime lime de olsa, hiçbir şey hatırlamasam da
İçimde ki; çılgın koku kız, yalnızca sen
Dışım da yalnızca kız, bir tek sen...

Binlerce kilometreleri de, Tahassür harında, şevkle aşarım
Koşarım parya olup aşkım diye "Selman" dolu o kucağına
Tek sevgimle, ruhumu hop oturtup, hop kaldıran sen
Kanımda, canımda yine sen
Tek bir tek de, kız sadece sen...

Ömrümü her şeyimle adarım senin o "Ecmel" yollarına
Selman mihman olmuş o gül yüreğinde, gark olmak da var ya
Canımın da, içinin de, içinin ta içinde,
Yine de kız, yandım ben "VALLAH" tek sende!

Har-ı aşkından, şerha şerha ayrılmaya da, zülâlin binlerce değer
Vuslatım la, yanan ateşinle kız
Senin uğrunda ölüm bile, önünde bin baş eğer
Duruşun; ömrümün her zerresini kaynatır özlemimde
Yüreğimi kanatır, batar batar da içten deler
Ya sende, canımın içi kız?

Sen seni taşımayı da, bir bile bilirsen
Sen var ya, sen!
Biricik karıcığım da yinede kız, tek bir tek sen...

(19.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/363348/canim-da-sen.html>

...YA ALLAH!

...YA ALLAH!

YA ALLAH! YA ALLAH! İLE BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM
ALLAH SENİ YERLE BİR ETSİN KAHRETSİN P.K.K ZALİM

ÖNCE HİLLE İLE BELEDİYE RANTI ELE GEÇİRDİN
SİLAH- BEYAZ- KADIN TİCARETİYLE HALKI DIŞA SATTIN

MÜSLÜMAN KÜRT KÖYLERİNİ BİR BİR BASTIN ASIP DA KESTİN
İSRAİL'LE ORTAK OLUP ÖZ VATANDAŞINA SALDIRDIN

GÜNEYDOĞU DA İKİ BUÇUK MİLYON DÖNÜMÜ VERDİRDİN
PETROL KUYUSUNU BAĞRIMIZ DA GECE GÜNDÜZ DELDİRDİN

RANT'LA DİNSİZLİĞİ DOĞUYA YAMAYIP GÜÇSÜZ BIRAKDIN
KENDİ ÖZ YURTDAŞINI İSRAİL'E TEK TEK KÖLE YAPTIN

YÜCE ALLAH GÖRELİM NEYLER NEYLERSE Kİ GÜZEL EYLER
YÜCE ALLAH ELBETTE Kİ ZÜLCELÂL-İ VEL-İKRÂM EDER

SEN İSRAİL'E SATLIK DÖNEK VE ŞEREFSİZ BİR UŞAKSIN
SEN TÜRK'E VE KÜRT'E KURULMUŞ HAİN BİR KAHPE TUZAKSIN...

(20.06.2010)AZAP...

"BU ARADA TÜM BAĞRI YANAN VE YANMIYAN BABALARIN BABALAR GÜNÜNÜ KUTLARIM...
DOSTLAR KIZIMDAN GELEN ŞİİRİ DE SİZLERLE PAYLAŞMAK İSTEDİM HOŞGÖRÜN...

BABA!

Bir adın var senin!
Sonra da
Sigara kokan ellerin
Arada bi ağlasa da
Gülmeyi unutmamış gözlerin
Sonra hayallerin vardır
Ve gelecekle alakalı düşlerin
Yüreğine hapsettiğin sözlerin
Hiçbir şeyden korkun yoktur bilirim
Senin birde sevinçlerin vardır
Batmayan güneşin
Belki de bu yüzden böylesin...

(20.06.2010)TÜRKAN SANEM ATMACA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/363658/ya-allah.html>

...GONCALARI İLE...

/Gül bülbül'ün aşkına kör bakarsa, bülbül derdini kime yansın?/

Bir anda gül goncası açar, canlanır aniden aşkın koynunda
Korlu bir sıcaklık la yaniverir, aşkın o har dudaklarında
Sarılınca boynuma istekle, sevi uyanır çekemez sine
Ateşi özden kavurur, dayanılmaz olur o gül şulesine

Kadınım gönül içi buse, yatıp bağra yürekte bir erise
Gül bülbülün cefasında naz eder durur, aşk bülbüle ne dese?
Bigânem ruh selime bir el at, hislerim aşkta hep dönüp dursun
Aşkım gel dayaniver sırtıma da, âlem görkemli bir aşk görsün

Ey cananın canı koy beni, gönül müpteladır kadim aşkına
Dalga dalga savurur da durur, firkat da bülbülü gül adına
Gülben tutar köze atar ruhumu, beden canı arar da durur
Arz donmuş şaşkınlıkta ,”Selmanlar çökmüş” idrak kayıpta kudurur

Ten kokun akar içten içe, değirmen gibi beynimi döndürür
Cilven nazın da ha bire, özde aşka yanan şuleyi söndürür
Ahu gözlüm inat etme, açta bak sana sunulan bu iren ne?
Bana derya güç geçiremezken, dayanamam bir damla zulmüne.!

(21.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/364168/goncalari-ile.html>

...SESİZCE...

Dost bir müddette çok azcık bir sabır
Her şeyin bir başı bir sonu vardır
Sokak zaten dolu zehirli kahır
Yaratana sığın sus kal sessizce

Bekle gönül bağını gün doğarken
Bıçak bile kemiğe hor değmezken
Dön yönü Allah'a yalvarmak varken
Yaradana bağlan dur kal sessizce

Gör bak Mevla da neler neler eyler
Çökertir zalimin kozunu eler
Kor'u yakar da bağrını köz eder
Yaradana güven bekle sessizce

Satılmış dolu tüm etraf gözler kör
Dinini kaybetmiş hainler nankör
Yürekler har bağlamış gel de bir gör
Yaradana aşkla koş yan sessizce

İpin ucu puşt'un elinde kalmış
Vatan sevenler ortalarda yokmuş
Bağrı kallesin mızrağı hep yakmış
Yaradana yan bekle gör sessizce

Toprak satıldı petrol çok bolmuş
Hani bu illerde hiç maden yokmuş
Asırlardır bu millet sanki tokmuş
Yaradana dön uyan gör sessizce

Bölük bölük kamplara ayırdılar
Yön saptırıldı canı kopardılar
Değerleri tutup çöpe attılar
Yaradana dayan diren sessizce

Hangi mazlumun ahdı yerde kalmış
Ateş çıktığı yeri kor yakarmış
Nice zalimleri bu toprak almış
Yaradana bırak ta gör sessizce...

(23.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/364486/sesizce.html>

...GARDAŞIM GEL BİR HELE!

DOST GARDAŞ BİR EL ATTA GEL HELE!
DUR GİTME DUR ACELEN DE NE?
DOSTLUK BACAYI DA HOŞÇA BİR SARMIŞ!
VATAN DİYEN BAĞIRLAR AŞKA GELİP DE COŞMUŞ!
BİR OLALIMDA GEL DAYAN DA BİRAZ ŞU GÖĞSÜME!
BİZE KARŞI OLAN SATILIKLAR DA DÜŞMÜŞLER ECELE!
GARDAŞIM VER ELİNİ SARILMAKTAN BAŞKA DA ÇARE YOK
BU VATAN BİZİM EVİMİZ BAŞKA DA EVİMİZ DE YOK!
KALLEŞLER İÇİMİZDE YATAR BİZE BARINANLAR OŞTMUŞ
AŞIMIZI YİYİPTE BAĞRIMIZA HANÇER SAPLIYAN GADARLAR DA UÇMUŞ
KARDAŞLIĞI BİR GÖSTERELİM O HAİNLERE VE YEDİ DÜVELE
YOL AÇTA MİLLETİMİ KUCAKLİYAYIM GEL HELE BU İŞ ÇOK ACELE!
HEP BİRLİK DOSTLUK İÇİN DE KARDAŞLIKTAN AYRILMAYALIM
DÖNMELER ÖZ SOYADLARIMIZLA ORTALIKTA CİRİT ATMAKTALAR
BU VATANIN ÖZ EVLALARINI DA BİR BİRDE UTANMADAN SATMAKTALAR
BİN KEZ ÖLSEM BİLE BEN TEK KALSAM DA GÖNLÜMLE AŞARIM!
RUHUM SEVGİ DOLU KARDEŞİMİ BANA DOLDURANIN DA AKLINA ŞAŞARIM!
TÜRK- KÜRT-ALEVİ- SUNNİ- LAZ- ÇERKEZ- ROMANIZ
SAĞCI-SOLCU-İNANÇLI-İNANÇSIZ BİR BÜTÜN DE UMMANIZ!
BU VATANDA YARADAN İSTEDİĞİ İÇİN BİZLER DE BURDA VARIZ
BİR TEK KALBİMİZ VAR ZEVLİLE HER KESİME ŞEVKLE DE KOŞARIZ!
HAYDİ DÜĞÜN DERNEĞİ KURALIM KUÇAK KUÇAĞA COŞKUYLA!
COŞALIM OYNUYALIM VATANIN BAĞRINDA BİZLER HÜR VE HUŞUYLA!
BU CENNET VATAN BİRDAHA BULUNMAZ YAŞAMIYALIM KUŞKUYLA...

(24.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/364875/gardasim-gel-bir-hele.html>

...TÜMÜNÜZE DE YETER...

Dost var ol, yüreğin yürüdüğü yere kadar durma ilerle
Gökten zembillerle taşlar da, sellerce başımıza düşse de
Yer gök sallansa, namertler de korlu yangınlarla dolsa bile
Benim "ALLAH'IM" var, tek olsam da imanım yeter tümünüze!

Madem ki ben bir Müslüman'ım, gereğini de hakça yaparım
Ruhumu; hakkın aşkıyla, sana kahırla açar da kaparım
Hislerimi de sararak boynuna, düğüm düğüm de dolarım
Sığmam dağa taşta, göğsüne nefretlerimi bir bir kusarım.

Neyler; neylerse de güzelin güzelini eyler yaradanım!
Hakkın önünde durulmaz, teslim ettim onu sana Allah'ım!
Ben onları; sen yarattın diye, senden korkar da sakınırım
Sadece senden çekinir, senden medet bekler de avunurum.

Bir sabrın; bir ilki birde çekilemez son bir anı da vardır!
Bayrağım; göğsümde "Kuranımla" birlikte bir umman kadardır!
Ceddimin bu dünyaya vurduğu, apak sökölmez mührü vardır!
Sanma satılmışlık yanın da kalacak, kahpelik sana kârdır?

(25.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/365228/tumunuze-de-yeter.html>

...AMA BU MEHMET...

152... AMA BU MEHMET!

Dağda;
Ter temiz bir hava
Etraf, ben beyaz
Hava da sakın, ortalık yaz
Kayıyor asuman da, cilvedeler yıldızlar
Oynaşıyorlar

Şeytan ise yatmış sinsilik içinde, sanki çıkmış ava
Elinde kallesiz nikof, namertlik peşinde hilebaz
Pusu kurmuş kahpeliğine, bunu da bir yere yaz
Kıpırtılar; karanlığın soluğundan öne çıkıyor
Ağzın da; yanan sigaranın ateşi var

Alın ben beyaz!
Ruhu, beyaz mı beyaz!
Ortalık yerde, kala kalıyor
Kötülükte hiç yok içinde, gönlü de çok rahat

—Bir gafil sesleniyor; vur durma, ne duruyorsun
—Hadi dedi hadi!
Sigara ateşi, senin hedefindir o sana koz
Çekti tetiği, çeker çekmez de muti fırladı ortaya, hey heybe hey dedi!
San ki yere; bir beyaz güvercin al mı al kanlarda indi!
Dağ taş feryatta, kahpe kurşunun sesiyle inledi
Al mı al, kan kırmızı, can beyaz mı beyaz!
Koştı muti düşenin yanına, birden irkildi!
Yerde yatan tertemiz al kanlar da, Mehmet'ti!

Ama dedi!
Bu benim ağabeyim, beni o büyüttü, o çok da mertti!

Gafil;
—Boş ver be; o T.C düşmanımız, o bizden değil, zaten olamaz
—Neden, bize iyilikten başka, ne yaptı ki?
—Size dedi gafil, ben "Ermeni'yim" bunu bilmez misin ki?

Muti diz üstü çöktü, kendine lanet etti
—Mehmet bu!
—Mehmet'im dedi!

Gafil çekti kolundan sürükledi, yürü be geberdi de gitti
Ortalık; yer gökle beraber inim inim inledi
Delirmişti, artık o muti
Koştı haykırdı, kallesizliğini dağa taşta!

—Bu Mehmet!
—Ben ne yaptım!
—Ama bu Mehmet!
—Bu ağabeyim Mehmet, diye diye bağırarak kayboldu da gitti!

Kan ağladı içine akan kanlan, akıyordu içine durmadan
Mehmet'imden o akan, al kan
Aslında akıp da kopan, bir parçaydı vatandan
Ter temiz bir al kan idi!
Yıldızlar; ayla birlikte, hemen yere bir birde kayarak indi
Toprağın üzerine yığıldı
Al kan gölü
İçinde, ay yıldız
Dalga dalga çekildi tüm ihtişamıyla, yükseliverdi birden gökyüzüne!
Yayıldı tümünden gönüllere, dalgalanıverdiler tüm o muhteşem görkemleriyle!

Yeminim!
Yüceltildiği o yerden bir daha asla, hiç mi hiçte inmeyecekti!
Mehmet'imini!
Alnına konan busenin sahibi ise, onu bağrına sarmış olan bir melekti...

(26.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/365567/ama-bu-mehmet.html>

...DURMA!

DURMA!

Durma öyle ruhsuz, sana odunmuşsun derler
Şehitler senin kalkıp da, uyanmanı ister
Vatan için imanla durmadan direnin der
Aşkla vatan uğrun da; şahadet izi bekler.

Bu vatan; Türk'e, Kürt'e tek tek emanettir
Sağcı- solcu- alevi- suni de ne merettir
Bu vatan da yaşayanlar, tek bir tek yürektir
Satılmış melunların kurduğu, bir tuzaktır.

Sanma ki; Türk'ü, Kürt'ü, bunlar çokça severler
Eline geçirse, derimizi de yüzerler
Bu vatanın halkına, bakışları köleler
Dertleri bu vatanın madeni ve böleler.

Yoksa bu işin sonu da, çok kötü olacak
Kardeş kardeşi vurup, olukça kan akacak
Vatan bölünecek, baykuş üste tüneyecek
Hepten ar, namus, din ayakaltı edilecek.

Şahlanıver; yekvücut ve kardeşler olarak
Sizlerin geçmişi de, anlı da, kalsın ak pak
Birlikte el ve gönüller bir bütün olarak
Çıkalım tüm âlemin önüne, sarılarak...

(28.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/366134/durma.html>

...DÖN YAR!

Kör göz girerde, nazarları bağlar
Yürek ısıtı senin gönlünde var
Dağlar taşlar da yanıp da ağlarlar
Yollar kapanmadan, özledim dön yar.

Gönlüm duramaz, içten içe kanar
Derdimin çaresi gül, tek sende var
Yol verin yanar aşk, içten de dağlar
Yollar kapanmadan, beklerim dön yar.

Çölleri içimde kor, gülmek çok zor
Aşk nankör yakan, gönül'e bir sor
Düştün içe yaktın bile, çıkman kor
Yollar kapanmadan, tut elimi yar.

Ufka güneş diye, bağlarım seni
Kahır içimde ki derdin elzemi
Vefa olmazsa, neylerim güzeli
Yollar kapanmadan, aşkla koş gel yar.

Sevginin bağı, kendini özle tartar
Yürekte parçalandı cerihalar
Kan kusar özlemde, durup akarlar
Yollar kapanmadan, var da bir gül yar.

Gül cemal gözümde, içimi yakar
Ten kokusu durmaz, akarda akar
Gel bir gül gülüm, yokluğun can sıkır
Yollar kapanmadan, ben yandım sön yar.

Seve yanıp, bir hoş söze iç bakar
Gülü görmesem, ahlâr hepte artar
Yangın gönül kavrulup, küle katar
Yollar kapanmadan, ölüm var dön yar.

(29.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/366484/don-yar.html>

...EL ÇEK YAKAMDAN...

El çek; çekme zalim, tutup da sıkma şu yakamdan
Bırak beni de gideyim, hak yola bıraksana
Koyma beni geride, o ak pak güllü hülyamdan
Hakkın pakça yanında beni de barındırsana
Bedenimi de kirinden yunarak bir kurtarsan
—Ya bahtın önünü aç, ya da bırak kendi bulsun.

Hani insanlıklar, hani bana söz verdiklerin?
Yaratana da çok mahcubum, dönmem ben sözümden
Ezelden beri, istediğim tek bir talebim var
Hayatımı da geri yeniden, bana bir versen
Lanetten de çek beni, yunarak tertemiz çıkar
—Ya bahtın önünü aç, ya da koy özde kavrulsun.

Bende bir kez de olsun, kaderimde az güleyim
İsmi yücelt, ben'i yık, geri itibarımı ver
Benliğimi bul bana, yüceyi ben de bileyim
Kaderi güldür, yol yordamla hayatı bileyim
Sensiz bu hayatı da neyerim, beni neyleyim
—Ya bahtın önünü aç, ya da köz de yanıp dursun.

Zalimlerden çok fazla, yücelerce güçler de ver
Ruhumu temizle, ak pak et, imanla göreyim
Kuran yoluyla; bana da tümünden iyilikleri ver
Ter temiz! Huzura yüzüm akça gidebileyim!
Allah yolunda mutlu, bende bir ölebileyim
—Ya bahtın önünü aç, ya da bırak da yoğrulsun.

(30.06.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/366801/el-cek-yakamdan.html>

...NELER-NELER!

Neler!
Vermezdim ki gül aşkım, ben Senin uğrunda
Her şeyim de, o gül ellerindeler.
Tüm kaderim de, çırpınırken senin için can özlüm
Sende, sadece aciz ve cüceler.

Boncuk gözlüm;
Gönlümde de, kelebekçe bir uçuşuna
Gözlerimin ferine can olup da, coşuşuna
Bir bakışınla, kanımı yakıp da, kaynatışına
• Tatlımı tatlı, o gül goncası tebessümünün
• Sevi'ye özlemlili, isterik anlamına

Neler!
Neler!

Ellerimden; usulca, bir kez de olsa tutuşuna
Gülümsemende ki, o kor sıcaklığıyla
Tutup öpüşte, candan bir aşkla sarılmana
Tek aşkımsın sen diyerek!
Ruhuma gülüşünle, damla damla ılıkça bir akışına
Gönülden de özümleyerek
Neler!
Neler!

Ufkum olurdun da kaplardın, tümünden yollarımı
Gülüm olup da açardın, kalbimin giz derinliklerinde
Can kız, ben sana
Kız; ben sana
Var ya!
Ömrümdeki;
Gönlümü yakan, bana bir tek gül bakışına
Nelerimi, feda etmezdim ki!
Eyer sen gönlümde ki, biricik gülüm de olsaydın
Tüm benliğimi şevkle; ılıkça bir apak kaplasaydın.

Yolunda da, sanki ölümün kokusu mu var?

Ben sana tümüyle, kalbimi de sökerek atardım
Yüreğinin de ta içinin, içininse içine kadar.

Neler!
Feda etmezdim ki?
Ömrümün son baharını harcıyıp da, gizle kaçmasaydın eyer.
Gül kız, sana
Neler!
Ki neler!

(01.07.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/367109/neler-neler.html>

...VATAN ÇIKACAK DÜZE...

Dostlar nefisimiz ve gözümüz de aç kalıpta, hiç doymazsa;
Gurur, kibir ve de cehalet içimizle olurlar hasta
Kardeşinin varlığını kabullenmeyip, kan kusturursa
Dostlar düşmanlar da yüz çevirirler, takmazlar her hususta

Gıdım gıdım sinsi sokuldun, bizden görünüp içimize
Soyadını çaldın girdin, halis Türküm diye dibimize
İçten içe oydu kökümü, getirmek için bizi dize
Sanma ki vatan sahipsiz, milletin nefesi yeter size

Almışsın yanına tüm dünyayı sömüren kuduz itini
Daha secde bilmez, sökemezsin içinde ki pis kirini
Aslın cismin belirsiz, kandırırsın milletin cahilini
Bu vatanın ekmeğini dilendin, sattın vatan haini

Hain bağına hançeri Kürt - Türk ayırmadan durmaz saplar
İçinde nifak tohumu, ana babayı düşünmez satar
Vatan toprağına kardeşkanı, iç parçalar da hep akar
Sanma ki bunlar da bizden, bunlar; dönme, satılık çakallar

Düşman emrinde kul olarak, toprağından da atılacak
Tüm değerler kaybolacak, sana kalan rezilliktir ancak
Vatan da ağlar bunca satılıktan, hüznünde çırpınarak
Bağrımızı böyle giderse, kor alevler horca saracak

Sanma ki; bu topraklar sana kalacak, ayrıklar çıkacak
İlk önce uşak oğlu uşak bil ki, tek seni yok sayacak
Arını, namusunu, dinini, ayakaltına alacak
Senin vatanına konup, seni kendine köle yapacak

Elinden tutan şeytan, tüm dünyayı bölüşte yuttu
Mezhebi, izimler'i, ırkı, öne sürüp seni uyuttu
Sana olan aşkından değil, yer altı servetim umduğı
Vatanına vatan katmak içindir, üzerinde durduğı

Kardeşlerimi madımak ta yaktın, halkı azgın kudurtun
Ciğerimizde yanan yangınla, vatana kör tuzak kurdun
Aydınlar vatan severler koymadın, tek tek suikast sundun
Senin sonunda bir gün gelecek, zira sen çokça kudurdun

Elbet bir gün; şühedamın kanı kalkıp da seni boğacak
Yaradan vecd ile şüheda aşkının hakkını soracak
Annenin kor bağı ateşi, sizi yakıp da kavuracak
Vatan çıkacak düze, size ancak itliğız kâr kalacak...

(02.07.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/367434/vatan-cikacak-duze.html>

...HIRSIZ...

Beni benden kökten çalan, hain hırsız
Hayırsız...
Hiç de düşünmez ve aldırmazsın, deli virane çılgın
Tüm belleğimi ruhumu, bedenimle söküp de aldın
Yolu yordamı ve de hatırı da hiç bilemedin.

Deryalarca duygularıyla, aşkımı da içimde gark ettin
Bir tek can yongasını bile sen, bana çok mu çok gördün.

Payıma; bir küçük sayeni bile
Bana bağı yanık, bir minik an bile
Yanıkları saran toprak anadan, bir toz bile
Bana da sen, çok mu çok gördün nankör yârim
İçimden de, haykırmak geldi çaresizlikle
Sen vefasızlık içinde kalan, namert hain
İnsafsızlığından şerhalaşıp, eridim be zalim.

Nedir?
Bu bana yaptığın onca kahırlı zulüm
Durdum da boşlukta, gökyüzüne ben baka kaldım
Elimde son kalan, hor taş gibi katı nankörlüğünle
Ayağım da toprak ana, başım da bitirici ölüm yağmurlar.

Durdum;
Açtım tüm ellerimi, Allah'ıma tüm içtenliğimle
Diz çöküşte; melalimden korda yalvardım
Yakardım dönerek Sema'ya yinede, bir tek senin için
Sana yardımlar etsin, kurtarsın diye
Allah rızası için.

Elinden tutup da, seni kaldırması için.
İçine nurlarını akıtsın ki, ıslah olup hayat bulasın
Gül; ak pak kalıp, yunup da temizlenmen için
Haykırdım tüm den içtenliğimle, bu züller bana da niye!

İstedim yinede senin için;
Yaradandan, ne murat'ın varsa bir bir versin diye...

(05.07.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/368292/hirsiz.html>

...SICAKLIĞIN İLİKLERİMDE....

Sevdamı; ilk senin kapında görüp de yudumladım
Yaşamın mutluluklarını, adımlamak isterken
Her an tüm sıcaklığını, iliklerimle hissettim
Deli gibi koştum da durdum, aşkını hak etmeye.

Tüm bedenim de emek yarışından kanlı terlerde
Canımı adadım vefam ile unutulmamaya
Öğretemedim bir türlü, her şeyin tek olduğunu
Ak pak olarak erişmezlik tahtına ulaşmaya.

Hayat kör bir düğümün, sevgiye harlı bakışıdır
Yangınların ortasın da, gül bekler durur bir ömür
Aşk tek kişilik yaratana sığınmak yarışdır
Safılıkta katık olmaz, giz de bütünlüğün çözülür

Kafa da gurur kibir, fiyakandan geri durulmaz
Yürek doyumlarını, aşk ile sunup da tatmalı
Gözler aç çocuksu, her sunulana da pat koşulmaz
Vefa öze olursa, haz doyumusuzdur tüm almalı

Nerde sende sevine yanmak, hayatta var ağlamak
Cilvelerinle kor yakıp, kör uçuşta oyalanman
Duru bir hayatın mutluluğundan da uzaklaşmak
Hain kız kendi içinden ve aşktan haktır kovulman

Tüm çabalarım dostluğun ve aşkın sadakatinde
Var olmanın ve tek olmanın, kor savaşımında
Gül gösterip, dikenler oldun da battın har gönlümde
Ölümsüz varlığın, o şahika doyumusuzluğunda...

(06.07.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/368622/sicakligin-iliklerimde.html>

...ÇOK İSTİYORUM...

Kız uzat bakayım, gönlümü kor yakan
Şu zorlumu zorlu, aşk elini
Haydi;
Be canım, daha da ne duruyorsun?

Hislerimi sulandırmaktan, yosun kaplatın kupkuru bedenimi
Yürekten bir de çekiver derince, bende bakayım
O deli divane içini
Varlığımı da sana, ben körce bir sunayım
O kor nefesini de, bir güzel soluyayım
Yak bitiriver, yırtaraktan kaldır be zalim
Şu kefeni!

Emeğin ve sevginin yaşamın duygu seline kattığı, dayanılmaz candan özlemi

Tümden o narlı aşka muhtaç, koşan sıcaklığıyla
Bir birde, yürekte cansiperane içimin içinde akiver
Beni hayatta cananıyla tek başıma, özde de bırakiver
Koyma ey dost beni, ömrün donmuş buzluğuyla
Her an, mutluluğu bana özlemlerle, bir bir sunuver!

Çılgınlıklarla!
Hissimle kavrulmayı da, ne de çok istiyorum
Gönlünün, o güllerinin gizem bağında
Koşup ta, aşkıyla hep candan oynaşmakta
Kelebekler gibi süzölmek, ne hoş senin o sarhoşluğunda.

Ama çok!
Çok istiyorum
Sevebilmek!

Ak güvercinler gibi, göklerde hür uçurulup kaybolmak
Elimle duygumu;
Sen diye özümde, kendimce ölesiye içimde yağdırmak
Ben delin de, olmak istiyorum uygun mu?
Sevdayı, vefayı, güveni, emeği, dostluğu ruhumda tutarak
Bu dünyaya da; görsün bilsinler diye, başıboş bırakarak
Doyumsuzluğun, şulesine tutularak yoksa kavruldun mu?
O dudakların hararetinde, doymamacasına har yanarak.

Bin bir şekilde
Canın canıma, o denli çok elzemdir ki
Ruhumdan da, sende hiç çıktın mı ki?
Belki de ruhumda, ruhunla çırpınırsın ölesiye
Hayat bu, her saniye birçok şeyin sonudur bitesiyeye

Sende; tüm özlemlerimi, bir birde söndürmek istiyorum
Benliğin bende, can seni ben bilsen ki ne çok istiyorum!
Sen bende doğunca, delirmişçe seviyorum.
Hem de, çok mu çok!

Gülüm; gönlümün içinin, yalnız sende filizlenmesini de, aşkın umuyor mu?
Çok mu?
İçinle; içimin içinde, ruhlarımız da doğuş dansında
Aşk güneşinin gök kuşağını, can beline isteminle bağlıyorum
Ben ki; patlarcasına çılgın hislerimin kucağında
Ama çok çılgınca, yanıyorum
Gönlünün kapısını da canım, senin hür iradenle açıyorum...

(07.07.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/368942/cok-istiyorum.html>

...TAHTI KURMAK YOLUNDA...

Kum tanesince mutluluğu bulmanın tam zamanı
Yaşam da elzendir deryalarca apak hoşgörüde
Hak ve hakikate gönülden şevkle koşmanın anı
Şefkatinden utanıp da hakka varma gereğinde

Verilmiş sevin değeri bilinip de korumalı
Aşkın sana ram olduğu bilinip de taşınırsa
İştihak da doğru yolda da iffetle yaşamalı
Mehlika'nın gönül bağı mecal'ce anlaşılırsa

Sun duyguyu saflığın en şahikasın da aşkına
Yun yüreği acar yap hak temizlik adabı ile
Sar yürek derinliğini ruh yücesince harmanla
Çek çekebilersen dostluğun güzelliğın de çile

Sözün gediği bilinip dil de yerinde durmalı
Yürek yarası derindir düşürüşte kırılmasın
Baş eğik vicdan rahatsız ortalık olunmamalı
Dudaktan boğaza haram geçişte sakın akmasın

Eller yunmalı gönüller güzellikle donanmalı
Yol yordamı bilip huşuyla huzurda durmak gerek
Kul hakkına uzanmamalı gönüller alınmalı
Ummanca şükürle yaşayıp hak bilip biriktirmek

Deryalarınca yüce cömertliğe ak pak varmalı
Şefkatlerine katılmaya çalışmak uğraşında
Sonsuzluğun emrine karşı durmaktan kaçınmalı
Yüceliğın gölgesinde hak tahtı kurmak yolunda.

(08.07.2010)AZAP...

DOSTLAR MİRAC KANDİLİMİZ HEPİMİZE KUTLU VE MUTLU OLSUN TÜM MÜSLÜMAN ALEMİNE HAYIRLARA VESİLE OLSUN
AKLİMİZİ BAŞİMİZE TOPLAMAMIZI BİRLİK VE BÜTÜNLÜĞÜMÜZÜ NASİP ETSİN...SEVGİLERİM SİZİNLE...ALLAH HEPİNİZDEN
OLSUN...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/369254/tahti-kurmak-yolunda.html>

...CANIM DA SEN!

Bir buselik, ömrüm de kalsa
Yine de sen!
Beden yanmayla; kül olup, yoklar da esişte savrulsa
Gönül bağımı, tufanların savurup da horca yıksa
Yinede gönlüm sende...

Senelerin yorgunluğun da, belim de kırılrsa
Bir anda tüm dünya sırtıma da binse
Kör bıçakların kahrında, paslı yaralarla deşilsem
Aklımda sadece sen...

Yıldızlar tepeme ok oluştı düşse gökten
Yıldırımlar bir bir çaksa, üstüme üstüme
Bu bedene çöken ten
Tek bir sen...

Susuzluklarla çölleri bin kez aşsam da, yıkılsam
Belleğim lime lime de olsa, hatırlamasa da
İçim de sen!
Dışım da, yalnız sen

Binlerce kilometreleri de bir bir yutar
Dağları sırtlayıp da bir solukta, coşkuyla koşarak aşar
Varırım aşkım diye, o gül kucağına
Aşkımın, canımın içinde içi sen
Ahulu bakışım!

Ah ki ah ruhum, beni bir hissedebilsen!

Hayatımın ellerinde kaldığını da, bir görebilsen
Tüm dünyadan, bir toz bile dokundurtmam ben sana
Ömrümü her şeyimle adarım, senin o can yollarına
Kollarımla; özlemle sararım, kokunla seni tümünden bedenime
Ellerimden, tüm sıcaklığım akar durur, içinin içine

Sultanım; ak ince ince gir ruhuma
Canımda sen!
Biricik, hatunum da sen...

(09.07.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/369604/canim-da-sen.html>

...BİR BAM TELİ BAŞKA...

Gönül ateşi;
İstem çukurunu, doymaz doldurur
Olmazları da öldürür
Özlemin kör şulesi, sağdan alıp da, sola çarpar
Gül kokulunun o can eşi
Sevini yakar da durur
Bir baş kaldırıştır, o nar'ın ateşi
Bir bam telince başka
Ruh ateşin ise, bir bambaşka
Her iyiye, kalbin de körce ısınır
Kibrin ve gururun da, benliğini horca ısırır
Ruhunsa akarda akar, içten sarar içini
Hırs dolanır beynine, çürüktür hareket biçimi
Güllerin de seyran olmuş
Ten kokusunda, salınırlar benliğin içine nazın da
Ağlasan da
Bülbül kalmamış, yoklarda harlanmış
Geçmiş olan duygunun anısını, hüsrân içinde anarmış
Korlarda yanan yürek
Dikenleri batmış, kanı da akar kan üstünden
Tüm kalpleri, mest ederek
Benim gülümse, gönlümün içinin içinden
Seslenir, durur durmadan aşkına
Gönül gül olur açar, duyguları coşturarak vefa hissinden
Bir bam telince, gönlünün istemi de bir başka
Sel olur da akar
Duygunun içinden, vefayla bakar aşka...

(12.07.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/370455/bir-bam-teli-baska.html>

...ÖZÜMLÜYEBİLMEK...

Ne güzel!
Değerleri bilebilmek, ne denli de çok güzel!
Ne kadar da çok özel!
Sevgiyi ten ısısın da hissedip de, tadabilmek
Sevin yokluğunun, kör bakan girdabın da bile
Sadece, bir tek öz hakkın ile yaşayabilmek

Yalnızlık içinde, sensizliği duyguları ile değil
Ruh bütünlüğünde, vefayla eğil
Seninle bir yürek istemi uzaklıkta olabilmek
Varlığın; erimişlik doyumuna erişip de, bütünleşmek
Delicesine; tüm kor yargılarıyla, hakkça savaşabilmek
Aşk için
Hak için
Güzele, güzellikle ulaşabilmek

Karanlığı ebediyette gömüp, baki ve pak kalmak tek
Sevini;
Gönülden aşkla, emanet bilip de itina ile verilir emek
Yudumlayıp
Sonsuzluğa dek, şefkatle bir gönülle sahiplenmek
Avaçlarda;
Senin sıcaklığının temizliğini bir bir hissedip, erimek

Nefesin;
Tüm istemidir, o ılık mı ılık sıcaklığın
An an
Bütünüyle yürekte ferahlığıyla, alnın açık solumak
Bu bedendeki, tek can
Gözlerin yangın ateşinin şulesinde dağlanıp
Seni sende değil, bende önemseyebilmen
Bir çıkın da yüreğinin doyumlarını sağlanıp
Ahhh! Diyebilmen
Seni ben; tüm ruhumla, benliğim de benimserim

Var ya!
Sensin yalnız, benim tek kaderim
Nede çok güzel!
Seni erdemince görüp de, ter temiz yudumluya bilmek

Seni tüm benliğimde, içimde korlar içinde aşkla hissedip
Candan da aziz bilip de, sevebilmek
Benden de bile
Çok mu, çokta güzel!
Daima, seninle bütün ve senin içinin içinde olabilmek

Ne denli de güzel
'SENİ- BENDE' ve de "BENİ-SENDE" özümleyebilmek...

(13.07.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/370788/ozumluyebilmek.html>

...GÜLÜM...

Gülüm; sen
Var ya sen?
Kollarım da, içime cehennem misali akan
Yozlaşmış hislerimi, pişirip de yakan
Ballı peteğim
Tadına, hasbelkader nasip olduğum
Doyma çabasında

Ruh ısını; gözden ayak tabanlarına dek duyduğum
Bedenimi, duru benliğinin özünde, aşkla soyduğum
Uzatılan kor busenin, özleminin şulesinin isteminde
Duygu selinin özlem içinde ki, girdabının derinliğinde

Yar!
Sonsuzluk içime de, akarda akar
Kanatarak da, hayat yakar

Bir elimde sevgim, bir elimde de o canım yüreğim
Söyle bana bakayım, bende için de var mıyım kimim?
Kör bıçak altında, inim inim saplantının feryatlarıyla
Sevgi selinin hatıra ve gönül'e boğulmuş çabalarıyla

İçimde de, açan gül de kim?
His bağının, kördüğüm olmuş bağrında
Yaşadığın duygunun aslı da ne?

O bilmezliğe uğramış, şaşkın bedende
Onlar ki; seni çıldırtarak, yürek kavurup da ağlatan hazlardı
Uyandıran, çılginca derin uykundan
Onlar ki, be gülüm
Çocuksu şaşkın bakışlarındı, çatık kaş altından
Onlardı seni;
Delirmişçesine, hayretler içinde köz de bırakan...

(14.07.2010)AZAP...

NOT: CAN DOSTLARIM AYDIN İLİNE TAYİNİM ÇIKTIĞI İÇİN BİR SÜRE SİZLERİN GÖNÜL BAĞLARINIZIN GÜZELLİĞİNDEN AYRIL
KALMAK MECBURİYETİNDEYİM AFFOLA...
SEVGİLERİM VE SAYGILARIM SİZLERLE... ESEN VE MUTLU KALIN...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/371102/gulum.html>

NE ANLAMI VAR?

Aşkının söylediği söz;
Yüreğine akıp da, can yakmıyorsa
Diller titreyip, gözler süzülüyorsa
Beden de, tüm arzular coşkuyla çağlamıyorsa
Ne anlamı var?
Yanmaların!
Seni çok
Çok sevi yorumların
Bağrınla özümleyişin, isteminle çırpınıp da koşmaların

Ben kof bir sözle değil, hak özüyle sevdim
Gerçeğin temelidir, sana olan tüm gizlerim
Ayrı ayrı yerler de
Aramıza acı ve özlemler, sancılı yangınlarla girse de
Seni tüm aşkların, en güzeliyle
Varlığımla, ebedi ve ezeli sevdim
Gül tanem, canımın canı sevgilim;
Ben ki seni tümüyle, o gönüllerde yücelmiş aşkların
En duru, en ölümsüzü ile coşkularım da boğularak sevdim
Ruhunu ruhuma, ikiz eyledim
Düşler ötesinin şahikasında oldu, sana olan bağlılığım

Sevdikçe, seni özledim
Özledikçe varlığımla seni
Bütün özümle bekledim
Kendimi, kalbine prangalı kilitledim

Can kız; beni de sende gördüm de öğrenebildim
Seni; su gibi özlemle içište kendimden geçtim
Tüm hayatın güzelliklerini, senden seçip biçtim
Seni tüm yaşamınla ben, emanetim kabul ettim

Sendende ki, seni gönül seçti
Sevgi pınarından, kana kana sana yanarak içti
Tatlı dilinle ruhta eriyip, kalp'ten kendimden geçtim
Canım gülüm; gönül bahçeme tek seni gül seçtim
Nefesim oldun, uğruna akıtıp tükettim içimde

Ruhuma sevinle doldun, yaktın bir biçimde kor bir ataştın
Senin bir can gülüşün, canıma can oldu akıverdi yüreğimde
Kendimden geçtim, yağdın sicim gibi, içime dolup da taştın
Seni daha da çok, çoktan da çok önemsedim ve istedim

Gülüm;
Aşklar ötesi özünü; bülbülün masum bağlılığı misalince, sabırla bekledim
Ölesiye de
Delinin delisi gibi; tüm canımla çılgınca benimsedim, tümünden yüreğim de
Sevdim ve bekledim
Ben atimin içinde, tek senle beni bütün bilip de yürüdüm
Mazimi, geleceğime birlik ördüm

Ancak senle ben, geçmiş ve gelecekte ruh içi birliğim
Tek bir ruhta, bir tek beden içi dirliğim...

(27.08.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/384273/ne-anlami-var.html>

BEN YAKINIM...

Sana bir solukluk nefes kadar, çok mu çok yakınım
yakın bana niçin, fersah fersah Kaf dağınca uzak?
ya bu bana, Allah'ın sunduğu bir tek mutluluğum
ya da acılar içinde, hayat kurdu bir tür tuzak

adımlar neden hep tek yönlüdür, nefse kör akarlar?
dost kapıdan çevrilir, hasut 'lük içimizde değirmi?
neden bu gurur ve kibir durmaz, ensem de yatarlar?
hayatın şartı; huzura ak çıkabilmek değil mi?

ne umdun miskin gönlüm, yediğin haltların güzel mi?
kul gönlünün nefret ve bedduası mı sana elzem?
dert çaresi; içten akan, hakkın hoşluğu değil mi?
rezil olup battıktan sonra, niye koşarsın her dem?

çimdikçe arınıp kirden, rezilliğin gider elden
bir gönül bin deryayı doldurur, hak aşkı kurulur
ruh sevgisine koşar, sevgi coşar gönül de selden
hak yolda; ne İrem bahçesi, ne gül istemi olur

biçare gönül; nefis dağ aşmaz, düze kaçır durur
gönül değirmeni durmadan, hep kendine öğütür
yol yordamın ortasında, kalp özüyle tek bulunur
hak merdiveni; kirli hisleri hiç koymaz çürütür

gebe deve sesinde, kuru kütük gibi inlerim
hakikat deryasında ki bir zerreye de razıyım
yandım yüceliğinde güzelin, başka ne isterim
Hakkın hak yolunda, yokluğun açlığına da varım

Ben yakınım; o ruhunun eriyiğinde
tüm benliğimle canımla öğütülüp de kavrulmaya
Ben hazırım; yücenin huzurun da yerlerde de
sürünüp de, aşk alevinde korlu savrulmaya

Dumanım sardı iç yangınım da yüreğimi,
yetmez ki köz bağrımda ki özlemimi harlamaya

Boşa geçen günlerdeki nefsim söyle; ne kaldı boş elinde,
kör gözlerin sönmüş ferinden başka
Toprak hayat oldu sundu seni yaşattı nefsinin,
gel artık deyince geride ne kaldı hak olan aşka

(31.08.2010)AZAP

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/385762/ben-yakinim.html>

...BU DA KİM?

İçimizden;

Sinsi volkanlar çok, her dem fesatça

Fıskırır da durur aniden

Bu da kim?

Elinde hainlik çubuğu, karıştırır durmadan

Önce birlik, kökten istemsizce koptu

Son kez dirlik; el'lerin soğuk tırnaklı elleri, bizleri bozdu

Adımları gaddar ve hışımlı

İçe yerleşmiş, canavarın dişleri çok iştahlı

Daha da bir taşır durur ileriye, oyar içimizi kızıl kurdu

Ciğerimiz, çökerek paralandı

Utanmaz cüretsizce, gizler de savurdu da durdu

Tekrar tekrar acımadan vurdu

Fesatlığı yaydı bu kez ve tez elden de kudurdu

Bir ileri

İki sinsicce döndü geriye

Tekrarın da, yekun zehriyle gelerek çöktü atıye

Uslanmadı, arlanmadı

Tıkındı

Tüm hayatımızı, biteviye

Yenilgi hainliği, kendi kafasının tasının içinde

Kötülüğü düşünmeden kustu

Biran da sustu!

Meğer maksat, kötülük imiş tek umudu

Gözleri;

Falcının art niyetli taşı,

Hainliğe tümüyle, acıkmışta başı

Ekmeğimize damlayan, kıp kızılımsı

Kanın pıhtısı

Tekrarı durmadı; gittiği edepsizlik, bağ kayıp da doğdu

Dönerek "HAINLIKTE" çadırını kurdu

Düşündü!

Kaldırdı sonra çekinmeden arsızlığını, sürdürü üstümüze

Bin bir belasını da, birden bire

Göz önünde tek kalan tüm hayatımızı

Yıktı

Utanmadı, yerden yerlere hayasızca, acımadan vurdu

Eridi de gitti

Atıye açılan tüm rüyalarımız

"Umutsuzluk içinde yakalanan, tüm umutlarımız"

Kabuslar içinde, hepsi param parça

Şeytan bile, ustalıklarına hayran

Bu zalimlerin, zalimleri de vicdan hoyratça

Ekmeğin dilenip, aş yediği eve düşman

Aklınca, her bedene

Beyin üstünde beyinlere

Kör kurşunlar sıkılan

Bağrına sığınıp, büyütüldüğü vatani

Beş pula, vicdansızca kaldırıp savururcasına satan

Yahu bu da kim?

Kandırdığı çocuk etiyle, beslenen

Gençliği, haplara esir ederek boğup atan

Neslimizi çürüten bu kan emiciler

Kana kanı, katan da kim?
Saflik ve cehaletten gaddarca faydalanışta
Bu vatani bölende kim?
Gücüne, başka sırttan güçleri katan

Bu dönmelerden, dönme de kim?
Bu hainlerin haini, satılmış toruncukları da kim?

(03.09.2010)AZAP

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/386440/bu-da-kim.html>

SEVGİ GÜLÜ

Ruh deryasın da nice hazanlar, baharın lütfüne bakar
Sevdanın gönül derinliği, bir bambaşka türden çarparlar
Deli gönlün içe akan hali, umudun da çokça açar
Gel sevgi gülüm gel; ne baharlar, bize özde can atarlar

Kalbim dümensiz sel gibi, aşkına candan çılgınca koşar
Kanatsız kuşlar bile uçmazken, gönül hiç durmaz uçarlar
Yarin ruhu küste, gönülse gülüne iremler bağışlar
Gel canım gülüm gel; nice hayatlar, bir anlık gülle yanar

Koş aşk kollarına koş, mahzun kalırsa, sensiz olur naçar
Dağ; düz ova yolundan bile basık kalır, taşarsa aşklar
Söz yetmez ki anlatmaya, bağrın istemi deryalar aşar
Gel bal gülüm gel; açılmış bağrın kolları, bizi sararlar

Gönül denizlerce kabarır, ruh gülleri açıp ta coşar
Aşkın istemi, duygu dağını zirvede bile yakalar
Bağlanamayan gönlünün sonu, hüsrana şaşkınca akar
Gel tatlı dillim gel; akıt duyguyu, sana hiç doyamazlar

Hayat denen olgunluk; içimde büyürde sevgiye ağlar
Nedim gönül bağını, bahçeni, içimde güller yanarlar
Yüce bir tutkudur; onsuz kâinat bile, kişiye zarar
Gel ruh eşim gel; erişemezsem mabuduma, yok sayarlar

DOSTLARIMIN MÜBAREK RAMAZAN BAYRAMINI KUTLAR HAYIRLARA VESİLE OLMASINI NİYAZ EDERİM...ALLAH YAR VE YARDIMCIMIZ OLSUN SEVGİLER...

(06.09.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/387386/sevgi-gulu.html>

...YA RABBİ!

Ne yaptım ki?
Ya Rab!
Affedilmeyecek adımlarım mı var?
Neden, her şeyim harap?
Kalbimde ki bu sızı da nedir?
Neden ki, bunca ızdırap?
İçimi, derince bir giz yakar
Ellerim mi uğursuz, tutuğum dallar mı çürük?
Sonsuz deryalar içinde, susuz çöllerde bir damlaya bakar
Kime ne yaptım ki, bana bu kaybı veren ne?
Yürekteyse, hicranlar köz de yanar

Ağır yüklerin altında kalmak, tek bana düşmüşken
Çırpınır da dururum, yaradan adına olan o tek aşka
Tüm hayatın; insanlardır tek ölçüsü
Hatam kul adına yok, hak için yanmaktan başka
Neyi nasıl da yaptım?
Hangi suçları, bilemedim de ben kaptım?
Yıldırıldım!
Ya Rab!
Kendi özüm sana prangalı, varlığım uğruna hapis'te
Hayatım hiç yokmuş gibi, yad ellere harcanmakta
Cana canana değil, uzak kalplerde ki gül'e ağlamakta
Başka, ne yaptım ki?
Nerde kim için, kimin konanına dönüşte pışt yaptım?

Ki daima; içimde ki duman benlerimi boğar, durmaz yanarım
Cehennemler içimde büyür, aşkın ise alev alev dağlar
Tüm insanlık girer bedenine içine, kalbi horca paralar
Lime lime olmuş beynim, çürüyüp çökükte kaldım viran

Ben baka kaldım hayretle kötülöklere, yabancıyım ellerde
Köprülerim uçmuş; sarmış tümnden bedenimi, varlığım azgın sellerde
Ya Rab; ben neleri, niçin bilemeden yaptım ki?
Ne suçum var ki, nefsin girdabına sardırmadımsa beynimi?
Bulaşmadıysa harama, mala, mülke, kire ellerim
Ve de kalbim

Tüm sevdiklerim benden neden ki, kaçarlar uzaklara?
Ellerim mi boş?
Kalbim mi boş?
Hayatım mı bomboş?
Ne yaptım ki?
Kendi yaptıklarım, olurlar ayağıma bin bir biçim de tuzak
Suçumu bile idrak edemiyorum, yakınca yolum, oldu bana ırak
Kendimi bile, seçemiyorum ki
Yakamı değilse de bari, kolumu bir bırak

Ne?
Ne yaptım ki?
Kaynar içim, yakar bu dünyam da beni
Neden ki?
Akar dışımdan içime, bin bir çeşit kezzap
Nedir ki?
Benim beklediğim de ne, bu dünyada da acı neden?
Ki gitmezler benden!
Katmeriyle başımda dönen , bu kadar inatçı azap?

Kaderde gülme yerine, çakılıştta kalmış bu bedenden
Çekde de ki bana, bu hayat sana çok uzak
Bu boşa geçen, onca zaman neden?

Kurtariver beni, Şu arsızların elinden
Gerçek olan aşka, bu dünya yalancı aşklarla niçin kurar tuzak?
Elini benim de bahtıma uzat; içim bir yeşersin, Şu kötölükler de çıksın gönülden

Kavuşsun o yüce aşkına; sulansın yüreğim de, çatlamış kalmış bunca kurak...

(13.09.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/389309/ya-rabbi.html>

...AYNA

Baktım da;
Şöyle bir an da olsa tüm yaşantına, aynanın o hür şeffaflığın da
Hayatım;
Beynine benziyor tüm yaşamın hain hesabın da
Kayıpta, yok ki güzellik kitabın da
Gördüğüm de, ben hayretler içinde şaşkın yakalandım
Neden ki?
Her bir şeyin, kördüğömler içinde?
Dünyan bile hilecik duruyor, yerli yerinde de
Adımların duruşları neden ki, tam tersin de?
Utandım
Ve de
Arlandım da!
Senin yaşamın adına

Dönüp de niçinler de arsızca durursun
Delirmiş kapkara bir kara fişek gibisin
Körüne akarsın ve hepten de bulandırıp durursun
Ürkeksin
Bin bir fitnelik çakılmış, senin yüreğinin içince
İçim de dışımda gezindin, türlü çeşitli korkularınla
Bir birde ezdin, çökertiverdin zalimce

Hislerin çekinmeden, yıkaraktan utançsız büyüyor
Türlü entrikalar;
Yalanlarla boyanmış, dumanı tütmez ki bacaların, kötülük ateşi sönünce
Çarklarsa çalışmıyor, aksine inadına takozlanmış
Çırpınıp da duruyordun terse dönük, her bir şeyin aksindesin
Hayatım da görebildiğim; en berbat, en temelsiz, çirkinliklerdesin

Duramadın;
Hayatta sen tek bir karar da, bilmezsin ne eğrisi ve doğrusu
Hırsın kararttı güzelliği, içinle kap karasın
Tümden silindi işte, gitti ayna da ki şeffaflık olgusu

Ağır ağır uzaklaştım, yakılmış bir ruhla öğrenerek
kopuverdim artık senden ben tiksinerem

İçimde; közden fırlamış kıvılcımlı bir buruk
Duygularımın bozuldu, yamuktan da fazla yamuk
Yüreğimden sökülüp de çıktın sen, dumanın çıkar öfkede kızgın ateşlerinden
İçin de ve için de kaynatarak
Duman oldu, dönerek aktın benliğimden sıyrılarak

Çocukluğum;
Aklıma tek sen geliverdin üzüntüyle aniden
Farkında olmadan çıkmışım, o büyü dolu güzelliğinden
Eyvah ki!
Boşluk içi yokluğum
Tekrar şeffaflaştı, açıldı birden bire ayna
Koşup durdun coşkuların da, yürekten çıkış o çıkıştı hışımla

Uçurtmam olup da uçtun berrak semalarımın
Gök yüzünden akıp da, tümden yayıldın aklıma
Ruhlar şenlendi
İçe aktın bir altın kâsedan
Yudum insanlığı, sundum bir bütünlüğün içinden

Yayıldı
Bin bir çeşitte ferahlık

Çıktı ortaya pakça, güzel olan neler varsa
O muhteşem saf yüzüyle, gülümsedi bana katıksız insanlık...

(16.09.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/390198/ayna.html>

...SUSKUN DİLİM

Suskunluk bağlar;
Durdurur da, şu aciz kalan elimi
Kitler; tövbeli ağızımla, o lallık dilimi
Ellerimse; umutsuz kördüğüm kalır, şu nar gönlümde
Yüreğimi yakar da kavurur
Bazen kendi içinde
Bazen de, karşı köye doğru savrulur

Gönüllerin ortasından akan, koskocaman bir nehirdir
Köprüleri atmak ister yüreğim, birliğe sevgiliye
Hepte nedense, sonu tehirdir
Aşkı yakar da kavurur ölesiye
Karşı köyün temeli çürük,tutmaz ki toprağı tez çöker
Sel olur yüreğimizden akar, içine alırdı bırakmaz giden
Doğruya meyleden, kötülükten korkarak da ürker
Kopar,umutlarım en hassas olduğu yerinden

İklimler boğulur da durur, o kurak vadide
Gönlümün tam orta yerinde, bir güneş parlar
İçimde, özlemimi yakar da yakar
Yıldızlar kaymış da akmış, yanık yüreğimde
Tebdili kıyafetle dönerler, huşuyla yörüngemde
Nefesim sıkılır, utanır da çekiniverir arlar

Ben hiçler diyarında kalan, dağların nasipsiz delisi
Bağrımda yeşerttiğim sevginin, arsızdır isterik hissi
Yürek deli bir dana gibi, koşar durur elin bozkırların da
Bedene bir kan damlarsa, korkular yerinden azgın fırlar
Hayatta şehvettin hisleridir, gözleri karalara bağlayan
Döner dururuz kör yörüngemizde, düşünmez hakkı yâr
Atılan yanılmış adımı, iç yangınlarıdır dağlayan
Yar da şu göksümü bir bak, içinde neler neler ki yanar

Sabrın sınırlarında dolanır, aşılamayınca kopup da dağılır
Bir kez gülüşe, nice canlarımız kanar
Sevdanın yelidir, yüreği kökünden koparır
Anlaşılmazlığın doğrulmaz eli, çekil tutunduğun o yerden
Bir yaban gülü, sessizce kalkarsa bir gün yerinden
Girerse eyer,gönlümün viran olmuş kara bağına

Deryalar gözümde; harap bir çeşmede, bir tek damla olur

Kalbimin dinmez sızısı, ummana dermanları dokur
Gerçeğin beş dakikasın da, yüzyıllara "Hakk'ın" bahtı kurulur...

(20.09.2010)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/391408/suskun-dilim.html>